

ههآبژاردهیهک له ئایدیا
بلاؤکراوهکانی فهیسبوک

له پوچییهوه
تا بهرهنگاری

وهلید عومه

پيشهكى:

ئەوھى لەم كۆكراوھىدەدا ھاتوۋە، ھەلبۇزاردەيەكە لەو ئايدىيانەى كە لە چوار تا پىنچ سالى پابردوودا لە فەزاي مەجازى بىلابوونەتەوھە. ئامانچ لە كۆكردنەوھىيان پوونە: يەكەم، پاراستىيان لە فەوتان و بىرچوونەوھە. دووھەم، ئاسانكارى و بەردەستبوونيان بۆ خويىندنەوھە. سىيەم، چوونە ژىر بەرپرسىيارى زۆرىك لەو شتانەى كە دەيلىين و دەينوسىن(بەتايىت لە فەزاي مەجازىدا كە پتر وەك كەشى بىياكى دەردەكەويىت). ئەكاونت(ھەژمار)ى فەيسبوك، گەرچى لەپروالەتدا دەتوانىت پۆلى ئەرشىف بگىرپىت، بەلام بە ھوكمى ئەوھى سەر بە فەزايەكى قەرەبالغترە ئەوا پۆلەكەى كالدەبىتتەوھە. كۆكردنەوھى ھەندىك لەبوچوون و سەرنج و ستاتوسانە لە كىتپىكى ئەلىكترونىيدا، ئاسانكارىيەكى زياترە بۆ خويىندنەوھە. لە ئاستى شەخسىيىشدا، فەيسبوك بۆ بنوسى ئەم بۆچوونانە، جۆرىك بوو لە مەشق و تەمرىنى نوسىن(گەرچى پىشتىر داپشتىن-انشاء-ى قوتابخانە پۆلى بۆ ھەر كەسىك ھەبوو كە عشقىكى بۆ نوسىن ھەبوويىت). لەم ماوھىدەدا كە ئەم فلاشە كورت و كەمتازۇر درىژانە نوسراون، كۆمەلىك ھەلبەزودابەز ھەبوو؛ جاچ لەپرووى فۆرمەوھە بوويىت يان ناوھەرپۆك. چە زمان و داپشتىن و تواناى تەعبىر بىت، چە پالئەرى فىكرى و سىياسىيانە بوويىت. لە سەرھەتاكانەوھە بىرىكى كەمتازۇر رەشپىنانە و نىھىلىستى ھەيە، پاشان وەردەگەرپىت بۆ جۆرىك لە خوئى،دەنەوھى سىستەم و بەرھەنگارى. بەلام لەپراستىدا ئەم وەرگەرپانە، گەرچى

پله پله بووه، به لام په یوه نډییه کې د یاله کیتکیان به یه که وه هه یه: به رهنگاری ده توانیت چاره ی ئه و ریشه نیهلیستیانه بیت که هه ستمانده کرد بی چاره ن. وه رچه رخان له بیرکړنه وه دا له قوناغه کانی گه نجییدا، ئه گهر وه رچه رخانیکې ته درجی و په یوه ست بیت، ده توانیت رولی ئیجایی هه بیت بۆ تیگه یشتن له رابردوو و ئیستاش. به مانایه کی تر، له و زه مه نه دا که ئه م شتانه ی تیا نوسراوه، پرؤسه ی به سویکتبون ئه زموونده که ی ن. سویکت به یه ک جار نابیته سویکت، به لکو به گوران و سه یرووره یه کی میژوویدا ده بیته سویکت و کو تایی ئه م پرؤسه یه ش داناخریت. ساده تر: به گه رانه وه بۆ دواوه، تیده گه ی ن به شیک بووین له سیناریوی به سویکتبون، به شیک بووین له پرؤسه یه ک که ملکه چی هه لومه رج بووه و به رهایی ئیراده ی ئیمه ئیشی تیا نه کردوو. له سه ره تدا گهر جوړیک له جه بر له ئاییدا و پؤسته کاندا بیئریت، ئه وا دواتر وه رده گه پریت بۆ خویندنه وه ی سیستم و ته رحرکړنی به رهنگاری. بویه به شیوه یه کی «روله پاش» و ریتروئه کتیف، تیده گه ی ن هیچکام له ئاییدیاکان زیاده نه بووه و ده توانیت به شیک بیت بۆ تیگه یشتن له زه روورته به رهنگاری.

فیکر ده بیت له سه ر هه مووشت قسه بکات. به پیچه وانهی ئه و کلیشه کوردییه وه که ده لیت: نابیت له سه ر هه مووشت قسه بکه ی ن. ئه م (هه موو شته...) به و مانایه نایه ت باسی فیزیای و بیرکاری بکریت، به لکو به و مانایه دیت که هه موو دیارده کان و شته کان قابیلی تیرامانن و فیکر ده توانیت لیان وردبیته وه. ئه م وردبونه وه یه، به که ره سته ی تایه تی فیکر خو ی ئه نجامده دریت. فیکریش لیره دا ناویکی گشتیه بۆ فه لسه فه و ده روونشیکاری و ته نانه ت نیشانه ناسی و ده رووناسی و کومه لناسی. ره نگه له ئاییدییه کی کورتدا، پشکی هه رییه که له وانهی تیکه ویت؛ به بی ئه وه ی ناویان به یئریت و بواری باسکردنیان هه بیت. پاشان قه باره ی ستاتوسه کانی فه یسبوک، زیاتر بواری ورووژاندنی باسیک ده دات، یان مه جالده دات ده ره نجامی کیشه یه ک بخه یته روو. زورجاریش ته نیا ته رخیکی سه ره تایی و کرچوکال بیت و له کاتیکی تر دا ئیشی له سه ر بکریته وه. ئه م ئاییدیا ک کوکراوانه، جار هه یه له زمانیکی ئه ده بی نزیکده بنه وه و جاریش هه یه کونکریتی و شیکاری. له کو ی هه مووشیاندا هه ولدراوه جوړیک له زمانی نو ی و دارشتنی نو ی به یئریته ئاراهه. له وه دا چنه د سه رکه وتوو بووه، دره نگتر درده که ویت. هاوکات به بی ئه خلاقیکردنه وه و خاکیکردنه وه ش، ده بیت

بلین مه شقی نوسین، خالی نیه له هه لهی تیوری و پارادوکس و ناکوکی فیکری. به شی هه ره زوری پوخته کانیس که کورت بوون و پارچه پارچه بوون، له ناواخندا ته عبیرن له پارچه بوونی دنیا خوی. به لام ئەم پارچانه قابیلیهتی کوکردنه وه یان هه یه و ده کریت هه کایه تیکی گشتی بو رزگاری داتاشین و پارچه ناچونیه که کان کوکبه یه وه. سیسته م خوی له روکنی جیا جیا وه سیمای خوی دهرده خات و جاریش هه یه سیمای خوی ده شاریتته وه. به م پییه، پیوسته کات هه رجاره له روکنیکه وه هه ولی بینین و خویندنه وهی سیسته م بده یین.

پیش ئەوهی والی فه یسبوک وه ک «ئیمکان» ی ک دهرکه ویت، بیزاریه ک له لایه ن نوخبه وه ده بینرا سه بارهت به زور نوسین و زور بوونی نوسین. بوئونه ده و ترا: شارخه ریکه هه مووی ده نوسیت، هه مووی بووه به نوسه ر. ریشه ی ئەم قه ناعه ته بو کو مونیستیک زور نادیار نیه. چونکه نوسین پتر بو نوخبه بووه، بو نوخبه یه ک بووه به ره که ی بچنیتته وه بیته خاوه نی سهروه تیکی ره مزی. به لام له راستیدا گرنگه به رگری له نوسین بکه یین وه ک پرسیکی گه نجانه و جه ماوه ری. زیندوو کوردنه وهی عه شقی نوسین بو زورینه، سرپینه وهی ئەو ته ماعه شه خسیانه ی نوسه ره که کینه ی دهره ق به وانیت هه یه بنوسیت. نوسین شتیک نیه بکریته مولکایه تی تایهت و ئەوانیتری لی مه حرروم بکریت. به لام ئەم نوسینه ی ئیمه مه به ستمانه، نوسینیکه که له خزمهتی بهرهنگارییدا بیت. له و په ری قوولی خوی شیدا، ئەکتیکی بهرهنگاران به بیت. بهرهنگار هه ره ئەوه نیه راسته وخو ئیدی عای لیدانی سیسته م و ده سه لات و نه ریته کونه کان بکه ییت، به لکو مه به سته که پتر ستراتیزی نوسینه. بو ده نوسین؟ له کو دت و دهره نجام ده مانه ویت چی بگات؟ ئەمه ش له پیناسه ی نوسه ربوونه وه ده ستپیده کات و ده بیت ئەو پیناسه نیه یلیستییه بو نوسه ر تیکبشکینین که پی وایه نوسین دوافیشه که ده یینیت به خوته وه و هیچ اره یه کی ترن نیه. ده بیت شتیک له م جو ره بلین: نوسین فیشه کیکه دهریت به و فیکه رانه وه که ئیمکانی ژیان بچوک و بهرته سکه دهنه وه. که تادیت فورمی تازه ی چه وساندنه وه داده یین. هه ر نیسه بت به م خاله وه گرنگه ئاماژه بو شتیک تر بده یین: ده نگیک هه بوو، ئیستاش به جوریک هه یه، که فه یسبوک شوینیکی جدی نیه. له راستیدا بو که سی ک که په یامیکی هه بیت و به ویت به هه ر نرخی ک بیت بگات، ئەوا فه یسبوک یه کیکه له ئیمکانه کان و بگره له ئیمکانیکیش

زیاتره. چیتړه و واقیعه بیگه رده بوونی نیه که پوژانیک واسه یرده کړا هیه. ده توانین فیسبوک بکهینه یه کیک له ئیمکانه کانی ناو واقیح بو ئه وهی بواری ئیشی بهرنگاران بهر خسیین.

سهره نجام ماوه ته وه بلیین که هه موو ئایدیا یه که له فیسبوک بلاوده کړیته وه، کومینت و رای ئه وانیت ریشی له گه لدا یه. ئه م کومینت و پرایانه، به مانایه که له ماناکان، ده بنه به شیک له ده قه که و ئایدیا که. به شدارده بن له بوشایی و زیاده یی و ئیمکانه کانی ناو ئایدیا که. به لام له ئیشیک لیه م جوړه دا، کومینته کان له ئایدیا که جیاده بیته وه و له ریگه یه کی تره وه بهر خوینهر و کومینتی تر ده که ویت که ئه م جارهیان بواری نوسینه وهی ناییت. جیی بیرخستنه وه یه که ده سکاری پینوس و پیزمانی بابه ته کاغمان نه کردووه تا کو دوخ و بهرواری نوسینه وه یان بنوینته وه. له ۲۰۱۲ یشه وه بو ۲۰۱۷ بابه ته کان ریز کراون، دیسان له بهر ئه وهی بهرزی و نزمیی بیرو که کان ده رکه ویت. سهره تا چند فوٹویه کمان خسته کوکراوه که وه که بو روونوونه وهی هه ندیک پوست پیوست بوو، به لام له بهر قورسی کتبه که و قبولنه کردنی له لایهن سیرقه ری سایته که وه لمانبرد و هیوادارین نوقسانی و ناروشنی دروستنه کات. ههروه ها ئه مه بهرگی یه که مه له م پرورژه مه جازیهی گروپی نیگه تیف. بهرگی دووه میس، کوکرنه وهی ئایدیا و سهرنجه کانی هاوری «زه رده شت نوره دین» له خوده گریت.

2012

رپپورتاژیک دهرباره ی مردنی خودا

۱. خودا وهك بوونه وهریکی ئه بستراكت:

دهوتریت خودا هه میسه ژماره (۱) مان بیرده خاته وه. ژماره یهك كه ههول ده دات بیته ژیرخانی ژماره کانی دی. ژماره یهك كه ته نیا گوزارشت له چهن دیتی ناکات، به لکو ته عبیر له چوئیتیش ده کات. به لام ئایا ژماره ۱ هیمایه بو ته نیایی و ئه بستراكت بوونی خودا؟ ئه وه نده ی كه ئاشکرایه به لئ، چونکه ۱ ئاماژه یه بو سه رچاوه، سه رچاوه ش ته نیا و تاقانه یه. ۱ ههول ده دات ئاژاوه کانی زهین له خویدا کورت و پرووت و ته نیا بکاته وه. خوداش مایکی کپ و ساکاری ده ویت تاکو له جولّه و ژاوه ژاوی ماتریال قوتاری بیته. گهر وه کو ئایدیای ئه فلاتونی سهیری ۱ بکهین ئه و دوو دهره نجاممان دهرباره ی خودا ده ست ده که ویت. یه که م: خودا ده یه ویت له فه زایه کی په تی و په هادا نیشته جی بیته و جیهانی سه ره وه داگیربکات. دووه میس: خودا شهیدای خاوه نداریتییه و ده یه ویت نه مر بیت و فورم و فره یی شته کان له خویدا کو بکاته وه. ئایا ئه م ئاره زووه ی خودا دیته دی؟ وهك پیشتیش وتمان: نه خیر. ئایدیا هه له اتن و مه ودا دروستکردنه له کوپییه وه، که چی خودا له کوپی و وینه ی نزم رزگاری نایته. کوپییه کانی خودا له خواره وه، ئارامی خودا ده شیوین له سه ره وه. له پادشاکانه وه بیگره تا سه رمایه داره کان، هه موو له کوپییه کال و خراپه کانی خودان. خودا ناتوانیت خاوه نی شته کان بیت، ئه وه ی لای خودایه فورم و نوسخه ی ئورگیناله. کوپییه کان، هه موو چرکه یهك خودا ده خه نه وه ناو کوئیتیکست و پرووتی و ته نیایی و ئارامی لئ ده سیننه وه.

لیره دا گرفتیک سه رده ردییت و ژماره ۱ خه وشدار ده کات. ۱ خو ی کومله لیک توخم و وینه و

ماتریالە و ئەبستراکت کراوه تەو. مالى خوۆ له دەرەو و کۆنکریتەو و گواستۆتەو و بۆ ناو و و بۆ ئەبستراکت. ۱ هەم یەك خودایە و هەم یەك پشیلە و هەم یەك درەختیش. خودا له ئەبستراکتیشدا ئاوارە، چونکە ۱ مالى كى بىت؟ مالى ئەو بىت یان ئیبلیس؟ مالى ئەو بىت یان ۱ جەردە و ۱ گومان و ۱ مردووش. ۱ مالى هەموو بوونەو وەرەکانە ئەو دەمەى كە تەنیا دەبنەو. خودا له مێژوودا چەند جارێك بنەوباری گواستۆتەو. له ۱-هوه بۆ ۲، ۳، ۷ و... له ویشەو و دیسانەو بۆ ۱. خودا دوودلە له وهى له هەریمی ئەبستراکتدا بژی، بۆیە چەند جارێك هەلدیت و جیی خوۆ دەگۆریت. بە ژمارەکاندا دیت و دەچیت و له هەندى چرکەساتى خویدا دەتەقیتەو و بەناو ژمارەکان و تەنانەت دونیای ماتریالیشدا. خودا دەبیتە هەزارەها پارچە و هەزارەها گۆل و کانى و ماسى و بەرد و ژمارەو. عارفان و سۆفییەکان بانگەشەى ئەو دەکەن كە شاىەتەحالى ئەم تەقینەو یەن. هەیانە ئەم رووداو لە نزیكەو و ئەزموون دەکات و بڕگە یەکیمان بۆ دەگێریتەو. خەرقانى یەکیكە لە سۆفیه کان و دەلیت من دوو سال له خودا گەنجترم. خەرقانى دەچیتە لاشانى خودا و له ماله ئەبستراکتەكەى ئەو دا دەژی، دوو یەکیكە لە ماله دیرینه کانى خودا و ئەم سۆفیه تەمەنى خوۆ و خودای پى بەراورد دەکات.

چیرۆکمان زۆرە دەربارەى تەنیا بوونی خودا. هەندیک دەلین خودا هەمیشە تەنیا و ئەبستراکت بوو، چونکە هەر لە زەیندا لەدایک بوو. هەندیکى تر دەلین نەخیر، دواتر تەنیا کەوتوو و مێژوو ناچاری کردوو لە «عەین»-هوه سەرەهەلگريت بەرەو «زەین». سەدە دوور و دیرینه کان بۆمان دەگێرنەو، كە خودا بەر لە وهى ببیتە دانیشتوو زەین، لای کانى و مانگ و ئەستیره و خىو و باوك و ژن و بت و گەلیك شتى دى لایداو. بە تەنیشتى زۆر سەردەم و زۆر قەبیلەدا تیدەپەريت. هیندە لە مروۆف نزیك دەبیتەو، تاكو ماله بەردینه دروست دەکات و تەنانەت له خاچیش دەدریت.

پەنگە گەورەترین توندوتیژی كە دژی خودا ئەنجام درابیت ئەم پرستەیه بىت: خودا مرد. خودا دەمریت و ژمارە ۱ نامریت. ۱ فیلى زەین بوو لە عەین. زەین خودا رووتدەکاتەو و دەیکوژیت. خودا هەر لە عەیندا جوانە، چونکە لانیكەم بە پێچەوانەى وشەو لەمس دەکريت. خودا دەمریت و مانگ چیتر خودا نیە، مانگ دەبیتە میتافۆرى شاعیران و ئۆییکتى زانایان.

۲. قهبری خودا:

مردنی خودا به هایه کی مه جازی گه وره ی هه یه. خودا مرد پرسته یه کی خه به ریبه. «خودا» بکهره و «مرد» یش کرداره. واته بکهر (خودا)، کرداری (مردن) سی ئه نجام داوه. گهر به پیی لوژیکی پرژمانی بجولینه وه، ئه وا مردن ده توانیت بیته بکهر و خوداش له بکهر بوون بکه ویټ. بو ټونه پرسته که ده توانیت بهم جوړه ی لی بیټ: مردن خودای برد. خودا لیره دا نه که له بکهر بوون ده که ویټ به لکو به هایه کی که متر له کردار وه رده گریټ و ده بیته بهرکار یان خزمه تکاری کار. خودا هه میسه «واجب الوجود» سی پرسته که نیه، خودا ده شی زیاده بیټ و پرسته که بیته: مردن بردی. خودا ده بیته جیناوی لکاوی (ی). خودا ده بیته جیناوی. ده توانین ناویک بخه یه جیبه که ی. خودا «ممکن الوجود» ه چونکه ده توانین له جیاتی خودا هه ر ناو و جیناویکی تر دابننن. خودا هه میسه هه ر بکهر و حه قیقه ت نیه، به لکو ده بیته بهرکار و مه جازیش.

پییم وایه خودا هه ر له گهل له دایکبوونیدا مردووه. پاسه وانانی خودا پیمان ده لین ئه وه خودایه که زمانی داهیناوه، که چی بیئاگان له وه ی که خودا بهم کاره ی خو ی کوشتووه. گهر خودا زمانی داهیناویټ، ئه وا چالیکی ئوتتولوژی بو خو ی هه لکه ندووه. من له گهل نیچه دا نیم که کلیسا قهبری خودایه، به لکو ئه وه زمانه ده بیته گوړی خودا.

گهر به ساده یی له دیدی قیتگنشتاینی یه که مه وه سه یری گوزاره ی «خودا مرد» بکه ین، ئه وا گوزاره یه کی بیمانایه. لای ئه وه هه ر گوزاره یه که نه توانیت له واقیعه دا وینه یه که درووست بکات گوزاره یه کی بیمانایه. پیویسته زمان وینه یه کی ساف و سه لیمی واقیعه بداته ده سته وه. ئه م گوزاره یه وینه له واقیعه دا درووست ناکات. بو یه له م گوزاره یه دا خودا ونه، خودا گوړغه ریبه. ئه گهر دیدگای قیتگنشتاینی دووه میسه وه ربگرین ئه وا خودا به جوړیکی تر دپته وه بو لامان. زمان چیتر وینه نیه، به لکو ئامرازه. هه ر ده سته واژه و پرسته یه که ده بنه ئامراز بو دوخیک و مه رامیک و سیا قیک. قیتگنشتاینی دووه م به جوړیک له جوړه کان ری خو ش ده کات بو ئه وه ی خودا له دایک بیته وه. خودا چیتر بکهر یکی به رزه جی نیه، به لکو داده به زیټ بو ناو یاریبه زمانیه کان. خودا ناتوانیت بجپته به رده م زمان و سه یری زمان بکات، به لکو له ناو به کاره یانانه بیشوماره کانی زماندا دیټ و ده چپټ. خودا

له بهرزایی و ستوونه وه ناکه و پته خواره وه و بهریت، خودا دپته وه ته نیشتمان و ئاسویانه یاریمان له گه ل ده کات. له هه ناوی ئهم گه مه یه دایه که گه مه کاریکی وه کو «ئوشو» دپت و هاوکیشه که بهم جوړه داده پریژپته وه:

خودا مرد (نیچه)

نیچه مرد (خودا)

لاکان (به په پره وی له هیگل)، پپی وایه که وشه له ناوچوونی شته. شته کان که بوون به وشه، ئیدی جزووری خویمان له ده ست ده دن. ئه وه نده ی وشه که خوئی قوت ده کاته وه، نیو ئه وه نده شته که خوئی ناخاته بهرچاومان. خودا هه میسه وه کو دوو گریماننه ئاماده بووه. هه م وه کو وشه ئاماده بووه و هه م وه کو شتیش. ئیمه به په پره وی له هایدگه ر، خودا وه کو (شت) وه رده گرین. خودا وه کو وشه پهرش ده بیته وه به نیو زمانه جیاوازه کاند و له هه ر زمانیکدا وشه یه ک یاخود «دالیک» داگیرده کات. وه کو شتیش لای زوریک له دینه جیا جیاکان خوئی دهرده خات و له وینه و ماتریالدا خوئی نمایش ده کات. شت ئاماده ده بیته به لام وشه ش ئاماده یه و ده بیته شه به نگیک به ده وری شته که دا. ته ماس و نوقم بوون له شته که دا (یان خودای بهرجه سته) وشه ناکوژپت، به لکو وشه ده بیته وه به که نالیکی تری په یوه ندی، که نالیک که له زهت و په یوه ندییه کانی مروؤف به خودا ماتریالیه که وه ریک ده خاته وه. هه نوکه ده کریت پرسته که ی لاکان ئهم دهره نجامه ی لی بکه و پته وه که: شت له ناوچوونی وشه نیه.

گه ر به دیوه که ی ترده سهیری خودا بکهین، ئه واه وه ی که ئاماده بووه ته نیا «وشه» بووه. وشه زه قتر و توختر دهرکه وتوو و واهه ست ده کهین بووه به خودا خوئی. وشه ده بیته شوینگه ی نوستنی مه حال و مولگه ی زور شتی گه وره. به لام گه ر توژیک ورد بینه وه، تیده گهین ماهیه تی وشه خز و خالییه و فورمیکی به تاله. به لام سه رباری ئهمه، ئه و بو شاییه ناکو تیه ی ناو وشه ده بیته ماهیه ت و جزووری شته کان. لیره وه یه که هه جوکردنی وشه ی خودا، وه که هه جوکردنی خودا خوئی لیک دهر پته وه. به هه رحال ئیستا پرسته که ی لاکان بهم جوړه ی لی دپت: وشه خودی شته. که واته وشه ی خودا ده بیته خودا خوئی. دواتریش پرسته که ی نیچه ده بیته گوړستانی خودا و وشه ی خودا ده بیته تهرمی خودا. وه که چوون تهرم سارد و سر و پاسیقه، وشه ش هه مان سارد و سر ی له خویدا هه لگرتوووه. ئیستا ده توانین نیه یلیزمیکی نوی

رېاگه يه نين و له جياتى مردنى به ها و مانا، پرسه بو مردنى رېنگ و بونى وشه دابنيين. ليرهدا ستونيكى به ختیار عه ليم بيرده كه ويته وه كه تيايدا ده نوسيت: وشه بهم پيه مايه ي تراژيديايه كي گه وره يه. به بوچوونى سيدهارتا مروّف له وشه زياترى نيه و وشه ش جگه له بوونيكى بيتام و بى بوّن هيچى دى نيه، شته گرنگه كان هه مووى وشه ن. مروّف هيچ نيه جگه له مه له وانيك له هه وزى وشه دا، به لام وشه كان جگه له نائارامى و نائاسوده ييش هيچ ناهيئن.

۴. هه لفرينى خودا:

سارتهر چيروكي مولحيدبوونى خوى له كتيبي-وشه كان-دا، زور قه شنگ ده گيرپته وه. له كات و جى جياوازدا ئماژه ي بو ئه وه كردوه كه خودا چون ده تورپت و ناگه رپته وه. ئه و به منالى و به شيويه كي شهودى خواى لى ون ده بيت. خودا خوى مالتاوايى ده كات و له سه رى منالپكى وهك سارتهر ده رده چيت. سارتهر ده لپت يهك جار هه ستم به بوونى خوا كردوه، ئه و ييش له وكاته دا كه نيگاي تى ده گرتم و چاوى له سه ر هه لنه ده گرتم. سارتهر له يه كيك له روزه كانى ته مه نى يازده سالىدا يارى به شقارته ده كات و، بى ويستى خوى قالييهك ده سوتپيت. دواتر ده يه ويّت تاوانه كه ي بشاريته وه كه چى»كتوپر خوا ده يينيت و نيگاي ئه و له ناو سه رى و سه رده ستيدا هه ست پيده كات». خودا وهك چاوديريك سارتهر ده خاته ژير كوئرتولّه وه. ئه وه ي سارتهر له م دوخه قورسه رزگار ده كات توربه بوونيتى. ئه و له م جاسوسيه ي خودا توربه ده بيت و وه كو باپيره بيخودا كه ي ده لپت: هه ي له عنه تى، له عنه تى، له عنه تى. ئيدى خودا واز له سارتهر دينيت و هه رگيز چاوى تى نابريت.

نيگاي خودا له حاله تيكى له م جوردها برپتبه له به ئاگاها تنه وه ي مروّف له ته نيايى خوى. ليرهدا خودا وهك مه جازيك به كاردپت بو به ريه ككه وتنى ته نيايى و ئازادى. ليرهدا ته نيايى وهك ته زوويه كي ئونتولوزى مروّف داده گريت و، ئازادپيش ده بيته پاشكوى راسته وخوى ئه م ته زووه. به لاي منه وه جوانترين ئيلحاد، ئيلحادى سارتهره. ئيلحاديك كه پره له شيعريهت و په گه زى فه لسه فى و چركه ي وردى سايكولوزى. ديويكى ترى ئه بسترآكت هه يه له ئيلحادى سارتهردا كه له رومانى -هيلنج-دا شپته ل كراوه و نوسينيكى سه ربه خوى ده ويّت.

سارتهر له جیبه کی تر دا چیرۆکه که به جوریکی تر ده گێریتته وه. به ره به یانیکى سالی ۱۹۱۷ ده بیته. ته مهنی یازده سال دهه بیته و له ری قوتابخانه دا چاوه ری هاوړیکانی ده کات. بو ئه وهی خوئی سهرقال بکات تا کو ئه وان دین، پرپار ده دات بیر له خودا بکاته وه. به لام «ئه و یه کسه ر به ره و ئاسمان ده رده په ریته». سارتهر ئه م ته نیابونه زور جیددی ناگریته و پیی وایه کیشه یه کی گه وهی بو چاره کردوه. له شه ست سالی دا باسی ئه وه ده کات که کیشه ی خوئی و خودای یه کلایى کردوته وه. وای ده بینیت که جیا بونه وهی خوئی و خودا، له به د حالیبوونیك ده چیت له نیوان عاشقیك و مه عشوقیکدا. سارتهر وه کو پیره عاشقیك له کونه دولبه ریکی خوئی ده روانیته.

حه کایه تی ته نیایی له نیوان نیچه و کامۆ و سارتهردا، وپرای لیکچوون و ده ره نجامی یه کسانى فه لسه فی، بوچوون و چرکه ی جیاوازیشى تیا به. گو تیز که یه کیکه له کاره کته ره کانى شانۆنامه ی «شه ی تان و خوا» ی سارتهر و ده لیت «من خودام کوشت چونکه له خه لکی جیا ده کردمه وه و ئیستاش سه یرده که م مه رگی ئه و ته نیاتری کردووم». به لام له هه مان ده قدا نیگا بوونگه راییه که ی سارتهر ده رده که ویت و مه رگی خودا ده بیته مه رج بو ئازادیی مروّف نه ک ته نیایی مروّف. هه مان کاره کته ر ده لیت «هه موو له حزه یه ک له خوم ده پرسم، ئه ری من له چاوی خوا وه چیم. ئیستا وه لامه که ی ده زانم: هیچ... ئه م بو شاییه ده بینى به سه ر سه رمانه وه؟ ئه وه خودایه. ئه و درزه ده بینى له ده رگا که دا؟ ئه وه خودایه. ئه م چاله ده بینى له زه وویییه که دا. ئه مه ش هه ر خودایه. سکوت خودایه. نه بوون خودایه. خودا ته نیایی مروّفه. ته نیا من بوونم هه بوو. من به ته نیا برپاری خراپه م دا. من به ته نیایی چاکه م دا هینا... گه ر خودا هه یه ئه و مروّف عه ده مه. گه ر مروّفیش هه یه ئه و...». له م رستانه وه ئه وه مان بیره که ویتته وه گه ر خودا هه بیته ئه وه مروّف ئازاد نیه و گه ر مروّفیش ئازاد بیته ئه و خودا بوونی نیه. لای سارتهر ئازادی ده توانیته جی به ته نیایی له ق بکات. من ده بیته ئازادیی ئه وانى تریش بکه مه ئامانجى خوم.

سارتهر له چیرۆکیکی تر دا پیی وایه ئه وه نیشتنه وهی خراپه و ئازاره، که خودا ناچار ده کات هه لفریته. سارتهر هاو پو لیکى هه تیو و چکوله ی ده بیته له رۆژگاری منالیدا، ئه م هاو پوله ناوی (بنار) هه و له گه ل دایکه به رگدووره که یدا به ته نیا ده ژین. ئه م مناله ده مریت و کومه لیک پرسیار ده رژیته میشکی سارتهر وه. سارتهر به م جو ره وه سفی هاوړی چکوله که ی خوئی ده کات: «کورپکی چکوله ی قه له وکیله بوو، هه ر له جوجه له یه ک ده چوو... ئارام و میهره بان

و ههستیار بوو... وپرای هه شتیکی تر یه که می پوله که بوو... هه موو هاوپوله کان خوشیان دهویست و پریزان دهگرت... بنار مایه ی خوشحالی ئه و ژنه به دبه خته بوو». بنار لاواز بوونی جهسته یی تهنگی پی هه لده چنیّت و وه کو «نیوه گیان» یك دهژی. له پوژیکی کو تایی زستاندا بنار دهمریّت و دایك و هاوپریکانی جیدیللیّت. چل هاوپری چکوله ی بنار دوا ی تابووته که ی ده که ون، که یه کیکیان ژان پوئی چکوله یه. مالاوایی له بنار ده که ن و بو یاری سه فهرکردوویان ده گرین. سارتهر ده رباره ی مردنی بنار ده لیّت: ژیانی بنار هیئنده کورت بوو که ناتوانین بلیین ئه و مرد... ئه و به جزووریکی په خش بووه وه و موقه ده سه وه له ناوماندا مایه وه... نازیزه که مان ئه م دونیایه ی جی هیشت و ئیمه ش به هیواشی و به له زه تیکی غه مگینانه وه باسمان ده کرد. مه رگی بنار کاریکی گه وره ده کاته سه ر سارتهر و له هه موو ژیانیدا له بهر چاوی ون نابیت. لیره وه یه که خودا ناتوانیّت بنج داکوتیّت و سارته ریش ده لیّت: له بهر ئه وه ی له دلما ریشه ی دانه کوتا، ماوه یه ک چه شنی گیا تیامدا ژیا و پاشان مرد. په نگه ئه م چیرۆکه، پۆمانی تاعونی کامۆمان بیرخاته وه. له ویش منالیك به هوی تاعونه وه ده مریّت و زه جر و ئازار هه موو شاره که ی داده پو شیّت. ئه و دکتوره ی که چاودیری مناله که ده کات ده لیّت: من هه ر سیستمیك ره ت ده که مه وه که منالانی تیا ده مریّت. هه ندی جار هه لفرینی خودا پیویستی به مه عریفه یه کی زور نیه. بریک شهود و پو شن بوونه وه ی ناوه کی ده توانیّت خودا هه لفرینیّت. ئازار ده لاقه یه کی گرنکه بو پو شنکردنه وه وه ی ناوه وه ی مروّف. ئازار پوئی چه خماخه و گریک ده بینیّت که ئاگر به رده داته مروّف و زور جار خوداشی پیوه ده سو تیّت. بو ئه وه ی خودا هه لفریّت، په نگه زور پیویست به فو رموئی ماتماتیکی و تیور و ئه رگو مینت نه کات. مردنی منالیك و دلشکانیکی بچوک به سه بو ئه وه ی تی بگه ین که خودا درزیکی روپو شوکراو و سه ردا خراوی ناو خو مانه. بالنده یه کی سلۆکه و سه رباری جوانییه که ی په نگه هه لفریّت و بو ئه به د نه یینینه وه. خودا له زور له حزه دا هه ر هیئده ی منالیك مه زنه، نه که م و نه زیاد. کو نفو شیوس وتویه تی له گه ل له دایکبوونی هه ر منالیكدا خودایه کیش له دایك ده بیّت. ده توانین ده ستکاری قسه که ی کو نفو شیوس بکه ین و بلیین: له گه ل مردنی هه ر منالیكدا خودایه کیش ده مریّت. خودا زور جار ئه و بوونه وه ره ئه بستراکت و دووره ده سه ته نیه که وینای ده که ین، به لکو شه به نگ و تارماییه که و به ده وری شته کاندائالوه. که شته کان ده مرن و خامو ش ده بن، خوداش خامو ش ده بیّت.

۵. کوشتنی خودا:

دهشی کتیبی «حیکمه تی شادان» سی نیچه، یه که مین دهقی فلهسه فی بیت که به پرونی هه وائی کوشتنی خودا راده گه یه نیت. ئاشکرایه که حه کایه ته که ی نیچه حه کایه تیکی سیمبولیه. له و راقه باوانه ی بۆ ئه م چیرۆکه هه و آله ده کریت ئه وه یه که مرۆف له پرونی میتافیزیکیه وه کۆستی که وتوووه. خودا وه ک گهره ننتی حه قیقه ت و به ها و مانا ده مریت. یا خود ئه وه ئه خلاقی مه سیحیه ته له ناوه وه خۆی ده خوات و ده که ویته. ئه مانه پتر له ته فسیره وه نزیکن تا کو ته ئویل. چونکه زیاتر له فۆرم و به لاغه تی رسته کانه وه درووست بوون، نه ک له پشکنینی ئه گهره ناوه کییه کانی زمانه وه. ته فسیر «هه ولئیکه بۆ درک کردنی یه ک مانا» و، ته ئویلش «دۆزینه وه ی مانای زیاتر و ته نانه ت درووست کردنی مانای تازه یه».

به رۆژی نیوه رۆ شیتیک (دیوانه یه ک) به چرایه که وه ده چیتته نیو بازار و هه وائی مردنی خودا به خه لک راده گه یه نیت. خه لکی خویان خودایان کوشتوووه و که چی بیخه به رن له م هه و آله گه وره و ترسناکه. دیوی رهمزی چیرۆکه که له ویدا توخ ده بیته وه که خه لکانیک سه باره ت به خودا له شیتته که ده پرسن: ئایا ئه و ون بووه؟ وه کو منالان ریی ویل کردوووه؟ لیمان ده ترسیت و خۆی شار دۆته وه؟ به لام دیوانه ی چرابه ده ست ده لیت ئه وه من و ئیوه یین خودامان کوشتوه... هه مومان بکوژین... به لام چۆن توانیمان وا بکه یین؟... چۆن توانیمان ده ریا تا دوا یین چۆر هه لقورینین؟... ئایا هیشتاش بۆنی داوه شانی خودا هه ست پیناکه ن؟... به لئ خودا کانیش داده وه شین... مه گهر کلئساکان قه بری خودا نین!؟

پرسیاری گرنگ لیره دا ئه وه یه که دوا ی مردنی خودا مرۆف ته نیا ده بیت یان ئازاد؟ ره خنه ی کامۆ له نیچه ئه وه یه که نیچه ته نیایی و ئازادی تیکه ل کردوووه و به یه ک شتی زانیون. له بری ئه وه ی ئازادمان بکات، ته نیامان ده کات. دیاره کامۆ نایه ویته ئازادی مرۆف به ته نیایی کۆتایی بیت. کامۆ ته نیایی ئینسان وه ک گه شه و زال بوونی تاعون سه یر ده کات. کامۆ پیی وایه که ده بیت مرۆف له ریی ئازادییه وه، ته نیایی بداته وه به خودا کان و برایه تی هه لبژیریت. پیموایه دوا ی خویندنه وه یه کی سه ره تایی فیکری کامۆ، چیرۆکه که ی نیچه ئاوه ژوو ده بیته وه و مرۆف وا تیده گات ئه وه خودایه مرۆفی کوشتوووه... ئه وه مرۆقه ون بووه... ئه وه ئینسانه که وه کو منال ریی ویل کردوووه. هه ست ده که یین لای نیچه ئه وه مرۆقه سزای

خودا ده دات، که چی لای کامۆ ئه وه خودایه سزای مروۆف ده دات. که وتن و ئاوابوونی خودا لای نیچه ریخۆشکه ره بو له دایکبوونی مروۆفی بالا، به لام سه پاندنی ژیانیکی بیهوده لای کامۆ ری بو له دایکبوونی سیزیف خوش ده کات. ئازادی له قولاییدا شکاندن جهره، به لام ته نیایی مامه له کردنه له گه ل جه بردا. هیچ ته نیاییه ک نیه پرێک ئازادی تیا نه بیئت و هیچ ئازادییه کیش نیه خالی بیئت له ته نیایی. سیزیف و سوپهرمان وه کو دوو فۆرمی ژیان، ده توانن ته نیایی و ئازادیش کو بکه نه وه. سنوره کانی ئازادی و ته نیایی زور کورت و ناسکن. خودا ده یه ویئت هه م ئازاد بیئت و هه م ته نیاش. که خودا ده مریت، مروۆف ناچاره ئه م سیفه ته خوداییه رییک بخته وه و دوورییه ک له نیوان ئه م دووانه دا بکیشیئت.

گهر مردنی خودا سپرینه وه ی «سه نته ر» بیئت، ئه وا مروۆف هه م ته نیا ده که ویئت و هه م ئازادیش ده بیئت. سه نته ر له دیدی «دیریدا» وه به شیکی بنه ره تییه له سیسته م و بونیاد. هیچ شتی ناتوانیئت جیی سه نته ر بگریته وه. سه نته ر به شیوه یه کی نا کوک هه م له ده ره وه ی بونیاده وه یه و هه م له ناوه وه ش. پیم وایه خودا وه ک سه نته ر دوو پۆل ده بینیت بو مروۆف. یه کیان له ده ره وه که ته نیایی مروۆف دیاری ده کات و، ئه وی تریشیان له ناوه وه که کیشی ئازادی دیاری ده کات. که سه نته ر ده سپریتته وه، مروۆف له ده ره وه ی سیسته م ته نیا ده که ویئت و له ناوه وه ش ئازاد ده بیئت. ته نیا ده که ویئت چونکه له چرکه ساته په تییه کانی خویدا سه نته رییک نابینیئت سوکنایی بدات، ئازادیش ده بیئت چونکه کوئی به ها و قوفلی زمان ده شکینیئت و بو جاریکیش بیئت بوئی مه حال ده کات.

ململانی شېرکۆ له گهل زماندا

(بۆچوونیک له سهر دیوانی ئەسپیک له پهره ی گولاله، که بهر له بلاوونوهوه، بۆ چهند کهسپیک نیردرابوو سهرنجی خویان بنوسن و سهرنجه کانیش کرایه فایلک له پاشکۆی ره خنه ی چاودیر)

زمان وه کو بوونه وه ریك، كۆمه لیک ئازادی و ئەزموونی جیاجیا له شیعره وه وهرده گریت. که چی هاوکات ململانییه کی دوولایه نه و دیاله کتیکى له نیوان خوئی و شاعیریشدا درووست ده کات. شهر و ململانییه که شاعیران به زمان دهیکه ن و دژی زمانیش دهیکه ن. ئەم ململانییه هینده ی بۆ پرگار بوون و خوئازادکردن و هاوارکردنی شاعیر خوئیته ی، هینده بۆ دژایه تی و پهلاماردانی زمان نیه. زمان گهرچی بۆ مروّف ده بیته مالى بوون، که چی بۆ شاعیر ده بیته مالىکی پر ئاشوب و ئاوارام. زمان بهر له شاعیریش ههر ههیه و دوای شاعیریش دریژده بیته وه به ناو دونیایه ک تیکستی تر و ئەزموونی تر دا. پرسپاری گرنگ لیره دا ئەوهیه که شاعیران له کویدا شهر ی زمان ده که ن؟ کامه ن ئەو که ره ستانه ی پیی ده چنه شهره که وه؟ دیاره شهره کردن له گهل زماندا شهریکی سهخت و تا ئەندازه یه کیش پوچ و بیهوده و بی ئەنجامه. شاعیران ناتوانن زمان وه کو ئوبیکت و بوونیکى دهره کی وه ربگرن. ده شی له هه ندی شویندا پچرانیك درووست بکه ن و شته کان بکه نه ئوبیکتی خوئیان، به لام ئەسته مه له رایه له و توره کانی زمان دهرچن و به رامبه ر زمان بجه نگن. لیره وه هه ندی له ستراتیژه کانی شهر ی زمانمان بۆ روون ده بیته وه و شاعیر بهر له وه ی به رامبه رى زمان بوه ستیت، له ناویدا پلان و ریسکه کانی خوئی ئاشکرا ده کات. شهره کردن له گهل زماندا، به یه ک ریگا ده کریت که بریتیه له غافلکردن و فریودان و پوچه لکردنه وه ی جه بری زمان له ناو زمان خویدا. شاعیر له ناوه وه ده ستکاری و زه

و نه گهر و تواناکانی زمان ده کات. په قی و لالی و جیگا عاسییه کانی زمان ئاوه دان ده کاته وه و ده یخاته خزمه تی گوتاری شیعری خویه وه. ئه م که شف و مملانییه ی شاعیران هاوکات هیچ ئامانجیکی تری له پشته وه نیه و بریتییه له مملانی له پیناوی مملانییدا. خودی مملانییه که ده بیته ئامانجی خوی. لیره وه ئه و دیدگایه ی سارته رمان بیرده که ویتته وه که بو شاعر هه یه تی. شاعر لای ئه و جیاوازه له ژانره کانی دی. شاعر بو ئه و سه ماکردنه و په خشانیش ری کردن. واته شاعر سه ما ده کات و پؤل فالیری واته نی شتیکی گالته جارانه یه به سه ماکردن ری شوینیک بگرینه بهر. شاعر، زمان و وشه کان ده خاته سه ماکردن. زمان بو شاعر ده بیته وه سیله نه ک ئامانج. جولته ده بیته دوا غایه ت و دواخالی شاعر. به پیچه وانه وه، فورمه کانی تری نوسین لای سارته ر پیکردن و پروکردنه ئامانجیکن. زمان له دهره وه ی شاعر، په یامیک و مه قسه دیکی هه یه. ئا لیره وه یه که شاعر ده که ویتته ناو شه ریکی بیهوده وه. ههر شورشیک و ههر ریسکیکی سه رکه وتووش نه نجام بدات ناگات به هیچ پنتیکی شه فاف و له مس کراو. بی ئامانجی ده بیته ئامانجی ئه و. پتر شکسته که ی دیاره تاکو سه رکه وتنه که ی. ئه م فه زا عه ده مییه ی ناو زمان لای زور بیرار ئاوری لی دراوه ته وه و له فیکری نویدا ده بیته جی تیوریزه کردن. شاعیران ده یانه ویت له ریگه ی زمانه وه زورترین دهره فته بو ته جه لابوونی شته کان و چرکه ساته کان فه راهه م بکه ن. به لام ئاخو زمان هه میسه ئه م سه روه ریبه و ئه م بالاده ستییه ی هه یه؟ له م پرووه وه «موریس بلانشو» هیجگار قه شه نگ شاعیران ده خاته دله پراوکیوه. ئه و ده لیت «کاتی که ده نوسین واته شته کان ئاماده ن و جا ئیتر بوچی بنوسین! هاوکات که ده نوسین، شته کان غایبن و ئیتر له سه ر چی بنوسین؟». بلانشو ده یه ویت پیمان بلیت، که زمان له دؤنادوئیکی به رده و امدا یه. جاریک شته کان دینه ناو زمانه وه و جاریکیش زمان ده چیتته ناو شته کانه وه. سه روه ریی زمان لیره دا که م ده بیته وه و، شاعر ده بیته که ره سته یه کی سیحری به ده ست شاعیره وه تاکو زمان غافل بکات. هاوکات زمان له هه ناوی خویدا وزه یه کی عه ده میی هه لگرتووه که پروویه کی پوزه تیف و خالیقانه شی هه یه. جورج باتای ده لیت، زمان له ئان و ساتی نه فراندندا، ویرانیش ده کات. واته زمان ده بیته ئه و بوونه وهره ی که به رده وام شتیکیمان پی ده لیت بو ئه وه ی شتیکی ترمان لی بشاریته وه. له حزه یه ک بو شاعر درووست ده کات تاکو له حزه یه کی تر بهرینیت. مملانیی شاعر له م دؤخه دا، مملانییه کی هه م جه بری و هه م ئازادیشه. جه بریه چونکه به رده وام له ناو هه لخلیسکانه کانی زماندا ده ژی. ئازادیشه چونکه ده توانیت سود له نه گهره عه ده مییه کانی نیو زمان بینیت و گوتاری شیعری خوی

تیا نیشته جی بکات. ههنډی له حزه ههن له مملانییه دا که شاعیر و زمان ده گه نه ناشتی و ناگر به ست. زمان ده بیته وه به بوونه وه ریك که وه کو شاعیر له بوون و جیهان راده مینیت. ده شی لیره وه بیت که هایدگر ئاوری جیددی له شیعری هۆلده رلین ده داته وه. هۆلده رلین له ریگه ی شیعره وه، زمان ده کاته په نجره و ئاسوی روانیمان به سهر بووندا. زمان ده کاته ده رگایه کی ئاوه لآ بو ته ماسکردن له گه ل بووندا. لیره وه یه که ئه م نهرمی و ناگر به سته ی زمان، بوار بو توانا و نمایشه کانی شاعیر ده کاته وه. باشلار له (فینومینۆلۆژیای شاعر) دا ده لیت «ئه و وشه یه ی که شاعیر به کاری دینیت، (ته نیا به کارهینان نیه)، به لکو قسه کردنیشه له گه لیدا». قسه کردن له گه ل زماندا، به پروای من دواسنوری نیوان شاعیر و زمانه. شاعیر لیره وه فه نتازیا و نه ست و چرپه کانی خو ی رۆ ده کات. زاگیره و حه کایه ته کانی خو ی رۆ ده کاته ناو پرووباری زمانه وه و له و بره ئازادییه ی خو ی تیده گات که به ده سته هیئاوه. گهر به نیگایه کی ئه نجامگه رانه وه سه یری شه یری نیوان شاعیر و زمان بکه ین، تیده گه ین شاعیر ههر له پیشه وه دؤراوه. تازه کاری و سنورشکینی و ئه فراندنه کانی ئه و هه موو ده چنه خزمه تی زمانه وه. شاعیر ده بیته سویکتیکی پارچه پارچه وه و ههرگیز به ئاره زووی شاعیرانه ی خو ی ناگات. ساده ترین هۆکاری ئه م پارچه پارچه بوونه ئه وه یه که پۆل ریکور باسی ده کات. ئه و ده لیت شاعر بریتیه له زمان له خزمه تی زماندا. به و مانایه ی که زمان له یه ک کاتدا دوو پرووداو درووست ده کات له شاعردا. یه که میان: تا ئاستی تیربوون و پر بوون خو ی نو ی ده کاته وه و دووه میان خودی شاعیر دابه ش ده کات بو که رتی ناچونیه ک و له ههنډی له حزه داوه کو پاژیک له زمان قووتی ده دات.

له م ده روازه بچووکه وه ده چینه ی ناو دوا ده قی شیرکووه و، ههنډی سهرنجی خیرا ده خه ینه روو... شیرکو له م سالانه ی دوا ییدا له ماهیه تی ئه م مملانییه ی نیوان شاعیر و زمان تیگه یشته وه و پیشه وخت خو ی بو ئه و شه ره ئاماده کردوه. هه لبراردن و ناولینانی (ده قی و آلا) بو ئه م به ره مانه ی دوا یی، بریک له و راستیه مان پیشان ده دات که شیرکو شه ریکی و آلا و کراوه ی له گه ل زماندا هه یه. لکاندن ی ئاوه ل ناوی (و آلا) به ناوی (ده ق) ه وه یه که مین تاکتیک ی شیرکو یه له م مملانییه دا. بو ئه و هه م مه یدانی ده ق کراوه یه بو ئه م مملانییه و هاوکات کو تاییه کی و آلا و کراوه ش له ئارادایه. ههر له سه ره تای دیوانه که وه گیرانه وه، دیاره گیرانه وه ی په تی نیه به لکو بارگاوییه به نه فه سیکی شیعری به هیز و به رده وام. ئه م ئامیزانبوونه ی گیرانه وه و شاعر وا ده کات که شاعیر ده سته ئاوه ل تر بیت، چونکه له پشت رسته کانه وه تارماییه کی

میژووی و لوژیکیکی زهمنی پاکشاهه. زمان له دهسپیکدا زیاتر دهچیتته خزمه تی شاعیرهوه، چونکه سهرتاپا لوژیک و جهوههری شتهکان ناشیوینیتتهوه، بهلکو کومهک له وینهی نامادهبوی زهمن و زاکیره و رابردووهوه وهردهگریت. (تو له خو له می ش پیرسه، گول چون کوژرا و، ئاو چون خنکا و، پهنگ چون سوتا و، له غوربهتدا بهفر چون مرد؟).

ئهم ئاویتتهبونهی شاعر وگپرانهوه ورده ورده دهچیتته پیشهوه و له ههندي شویندا جیاکردنهوهیان مهحاله. شیرکو له سهرهتادا، فیلیکی ورد و شاعیرانه له زمان دهکات و به ناوی گپرانهوهوه چرکه ساتی هیجگار قه شهنګ و شاعری دهخولقینیت. گهر خوینهر وردیتتهوه، تیدهگات شیرکو له زور شوینی دیوانه که دا نایه ویت شتیکمان بو بگپرتتهوه. بهلکو دهخوازیت راسته هیلی گپرانهوه بچه مینیتتهوه و فهزایه کی شاعری ئهوتو درووست دهکات که شتهکانی ناو ئه و فهزایه ببه مادهی راسته قینه و به شتهکانی ناو دنیا سواوه که یان بچوینیتتهوه. ته نیا له نیگای یه که مدا ههست ده که یان چیروکیکمان بو ده گپرتتهوه، ئه گینا که له مسی وینه که ده که یان تیده که یان شیرکو زمانی غافل کردوه. (من ئه و روزه، له ناو یه که دهنکه هه ناردا، چهند ئه ندازهی ئه ندازیاریم، به دی کردوو، چهند ده ربه ند و لوتکه ی شاخ و، بریقه کانی ئاوینه و، خورئاو بوونی ئیواره و، چهند شه فقهی پوپنه ی که له شیرم بینی).

ئوهی گرنگه ئه وه یه که که میک له سهر ئه م تیهه لکیش کردنه ی شاعریهت و گپرانهوه لای شیرکو بوه ستین و په یوه ندیی به زمانه وه پیشکین. دوا ی خویندنه وهی ئه م دیوانه خوینهر سهری له وه موو (دهمی کار) ده سوپر میت که به کاری هیناوه و زورینه یان ده چنه کاتی (رابردوو) هوه. لیره وه به لگه یه کی ریزمانیمان دهست ده که ویت که شیرکو نایه ویت له (یاده وه ری و زهمن و گپرانه وه) دابریت. من واتیده گم که شیرکو ده یه ویت به هیمنی بچیتته پیشه وه له گه ل زماندا. مملانییه که توند و راسته وخو و گرژ ناکاته وه. ئیشی ئه و ده بیته سازدانی فورم و په گه زه کانی فورم و که متر خو ی به ماناوه سهرقال ده کات. شاعیر که قه له قی مانا نه بوو، ئیدی که متر دهسته و یه خه ی زمان ده بیته وه. په وان بیژی و وینه و له زه تی به لاغت و چرکه ی حه کایه تتامیز جی مانا ده گرنه وه و شاعیر زورجار له دلی شته کانه وه درووستیان ده کات. له م دیوانه دا دوا ی تیهه لکیش کردنی شاعریهت و گپرانه وه راسته وخو میتافور و مه جاز و وینه درووست ده بیته و زمان که میک له و دیکتاتوریه ی خو ی ده که ویت. هاوکات ده شی مه به سستی شیرکو له م تیهه لکیش کردنه هه له اتن بیت له وه ده میه ته ی ناو زمان خو ی. له ناو زماندا ههر وشه یه ک مردنی خو ی له هه ناوی خویدا هه لگرتوه. ههر وشه یه ک سه مایه که

و بو له حزه یه که و پاشان که سهیری دواوه وهی خوومان ده که یین، ده بینین له حزه کان تیاچوون و تیمه ش له بری مه و دابړین ده خولپینه وه. شاعر ده بیته شوینی له مسکردنی شکست و چیژوه رگرتن له شکست. شیرکو مه و دایه که له شکسته و هره ده گریټ و ده خوازیت شه هوه تی شیعری خوی هه لپړیټ. له ریگه ی شیعریه ته وه له مسی زه من بکات و به وه سیله ی زمان ده ست له شته کان بدات.

شیرکو ده یه ویت دوا ی خوی دونیا یه کی گهرچی کالیش بیت درووست بکات. تیاخینی نمایشنامه و کورته چیروک به ده که ی نیشانه ی نه و ته ماعه ی نه ون. باگراوه ندی گیرانه وه نه و نارامیه ده دهنه نه و که میژوو ماوه و ده توانین له ری شیعره وه له مسی بکه یین و ده ستکاری هه ندی توخم و به شیک له ماهیه تی بکه یین. نه و وزه عه ده مییه ی زمان له ریگه ی گیرانه وه وه لاواز ده بیت و دوو ده رفه تی گرنګ بو شیرکو ده ره خسیټ. یه که م: شته کان هه ن و میژوو شیوه ی شت و هره ده گریټ و شاعر ده ستکاریان ده کات. تا نه و راده یه ی که سارته ر بلت شاعر پرسته درووست ناکات، به لکو شت ده خولقیټی. دوو همیشه: شیرکو درزیک ده خاته ناو زمانه وه و فینومینولوژیایه کی تاییه ت به خوی درووست ده کات. فینومینولوژیایه که شته کان به ناره زووی نه و خویمان ده رده خه ن و ده رده که ون و شاعر ده توانیت ته نانه ت دزه بکاته ناو (نومین) ه وه. شتیکی نه ناسراو و خه یال دابړ نامینټه وه که نه یگاتی. ده ستکاری فینومین ده کات و رهنګ و جیلوه ی تریان پیده به خسیټ. نه مه نه و ره هه نده ی زمانه که نه فسانه ده خولقیټی و شاعر ده کاته نه فسانه ساز. شاعیران نه فسانه یه که درووست ده که ن که جیا یه له و نه فسانه یه ی له هه موو سه رده م و میژوو یه کدا درووست ده بیت. نه فسانه له بنه رته دا، یه کیکه له نه رته رناتیقه کانی حه قیقه ت و ته نانه ت خودی حه قیقه تیش، به لام بو شاعر ده بیته پرؤسه ی خه لکردن و پوچه لکردنه وه ی به رده وام. شت و جه وه هری شت ناکه ونه پیش شیعره وه، به لکو له گه ل شاعرده جه وه هری شته کان درووست ده بن و خویمان ده رده خه ن و ده که ون. لیره وه شیرکو بو شاییه که له ناو زماندا ده کاته وه و گوتاری شیعری خوی تیا نیشته جی ده کات. نه مه به شیکه له و نازادییه ی که شیرکو وه ری ده گریټ.

پیویسته ناماژه یه که به و ره قیټی و جه بره ی زمانیش بده یین که له م دیوانه دا مل بو شاعر نادات و ره وتی شیعری خاو ده کاته وه. لیره دا پیویسته ناماژه به سرووشتی زمان و سیفه ته دووباره بووه وه کانی بده یین. یه کیکه له و خه سلته و نه زموناننه ی توشی شاعیران ده بیته وه له زماندا، ناوی ده نیین (لالی و لیلی زمان). لالی و لیلی زمان به شیکن له سرووشتی زمان.

لالی بریتیه له و که مگوئی و خاوبوونه و هیه ی زمان که توانای بارکردنی شته کانی نامییت. که ته عییر له شتیک ده کات، ده خزیت به ره و شتیکی تر و مه حالیک درووست ده کات له به ردهم به ریه ککه و تنی زمان و دونیادا. کاتی دونیامان بو ده گوپیژته وه، شه فاف نیه و پستیکی کودی مه سخبو و گری کویره مان پی ده گه یه نییت. ئه و به شانیه یاده وه ریمان بو ده گوازیته وه که ده که ونه ناو زه مه نه وه. ئاشکرایه یاده وه ری ته نیا زه مه ن نیه و نه گوتراویکی هه یه ملکه چی زه مه ن ناپییت. سکوت و مه نگیی دونیا توختر ده کاته وه و له جو له پاندو لئاساکه ی خو ی ده که ویت. سه رباری ئه مه، لیلی زمانیش دیسان به شیکه له کاره کتهری زمان. لیلی له ئه نجامی ته ماسی زمان و مانا وه درووست ده پییت. له حزه یه که و گرتی ده لاله ت ده خولقی نییت. ئه و ساتانه یه که نازانین کامه داله و کامه مه دلوله. قودره تی گوزار شتکردن ده وه ستییت و هه ر ده سته واژه یه که ته نیا ده لاله ت له خو ی ده کات. شاعیر تووشی نیه یلیزمیکی کاتی ده پییت و هیچ لوژیکی و ریسا و پیوه ریکی نابینیته وه. ناتوانین ئه مه ناو بنین نازادی شاعیر و له حزه ی ده ست کراوه یی، به لکو ئه مه له حزه ی جه بر و پاشا گهردانی ناو زمانه. به کورتی، لالی و لیلی زمان دوو ئه گهری به رده و امن له به ردهم شاعیردا. هه موو شاعیریکی لیره دا شکست و په شیوی خو ی ئه زموون ده کات. شیرکو له م تیکسته دا که متر تووشی ئه م دوخه دیت له به ر دوو هو. یه که م: لوژیکیکی وینه یی زاله به سه ر کو ی تیکسته که دا و په یوه ندییه کی هاوته ریب هه یه له نیوان وینه و وشه یاخود شت و شیعدا. دووهم: شیرکو په یام و مانیفیستیکی تا راده یه که توخ له هه ناوی ئه م ده قه دا جیگیر ده کات و مانا و نرخ و یاسایه کمان بیرده خاته وه که ئایدیالی شاعیر خو یه تی. خه میکی و ئیحایه کی پیشوه خت هه یه که نه هیلیت لالی و لیلی زمان به زه قی ده رکه ویت. ده توانین کو ی ئه م بوچوونه مان له کوپله یه کی چکوله ی دیوانه که دا چرکه ینه وه. (زمان ئاوه، ساده ئه ژی و ساده ئه روا و، وه ختیکیش ئه بی به گو ماو، له روونیدا بنی دیاره و، به لام وه ختی بته وی ده ست به ییت له بنی، ده ست شل ئه پییت و نایگاتی). به بروای من، شیرکو له م کوپله یه دا هه ردوو خاله که ی کوکردو ته وه و به وردی ئه و دوخه لال و لیله ی زمانی درک کردووه. ئه م کوپله یه ی شیرکو له دوای ژماره یه کی زور کوپله ی تر دیت و ئه و ده لاله ته ده به خشییت که شیرکو به کالی بهر ئه و دیوه لال و لیله ی زمان که وتوووه.

شیرکو وه که هه میشه، له جیه که دا ده مانوه ستی نییت و ده یه ویت خو ی له زمان راپسکی نییت و مانا کانی شاعر بگوازیته وه بو (کرده ی رووت). هه لبه ت کرده ی رووت ته نیا لای شاعیر

خۆی وهك پرووت دهرده كه ویت، ئەگینا هه موو كرده یهك سه ریگی له ناو تیۆردایه و هه موو تیۆریكیش سه ری له ناو كرده دایه. ئەم به یه كدا چوونه ی كرده و تیۆر ده گه پیتته وه بو تارماییه زه به لاهه كه ی زمان به سه ر جیهان و شته كانه وه. هاوكات زمانیش تووژاڵیگی پراكتیگی به سه ر خۆیه وه هه لگرتووه و ته نیا ئاماژه ی نه زه ری و ئەبستراكت نیه.

له لاپه ره (۵۷) ی دیوانه كه دا ها تووه: (شعیری جوان چیه جگه له سه رو یهك وه ختی خونچه یهك ماچ ئەكات و، یان شه پۆلیك وه ختی ئەبی به جۆلانه ی نه وره سیك،... ئەشی كاسكیته كه ی گیقارا بی... ئەو نانه بی له باوه شی برسییه كدا بیده نگ ئەگری). پیناسه كرده وه ی شاعر به م شیوه یه هه وڵی شاعیره بو ئەوه ی ئیستیك له ملامانیی زمان ده رچیت، به لام ئەمه ته نیا خه یالێگی خاوه. بۆیه وقمان خه یالی خاوه، تاكو په یوه ندی زمان و خه یال كه میك پروون بكه ی نه وه و له خه یالپلاویتی شاعیران تی بگه ین. خه یال به مانا ساكاره كه ی بریتییه له سه ری شاعیر. سه ریك كه كانگا و به ره مه پینی وینه و بیروكه و برووسكه ی ستاتیکیه. ئەم بیروكه و برووسكانه به هۆی پچرانی كورت و كالی نیوان خه یال و زمانه وه دینه دی. شاعیران هه ندی جار تووشی خه یال خاوی ده بن و پیمان وایه خه یال شوینی شكست و زه فەر پیدرنی زمانه. به پچه وانه وه، من وای ده بینم كه خه یال سه رزه مینیگی دیاله كتیکیه و له ئەنجامی به ریه ككه وتنی - زمان - و - كرده - وه درووست ده ییت. قوولترین خه یال له یهك كاتدا نزیكترین نیشتنه وه شه. زمان ده ییته ده زووی خه یال و هیدی هیدی خه یال وه كو كۆلاره دینیتته وه به رده ستمان. خه یال تائه و شوینه شل ده كریت كه زمان تووشی لالی و لیلی ناییت. خه یال شوینی ته قینه وه ی زمانه به مانا پراكتیکیه كه ی له گه ل دونیادا. بۆیه پیناسه كرده وه ی شاعر وه كو ئەكتیك و وه كو ماتریالێگی پرووت ته نیا پشوویه کی شاعیرانه و راگوزهر و گریمانه ییه.

له م تیکسته دا شته كان وه كو شاهید و ئەلته رناتیقی مروّف و مه سه ره فکاری زمان ئیش ده كه ن. لای من ئاماده یی شته كان له م تیکسته دا پتر قیمة تیگی ریواییان هه یه و قورساییه كه یان له دوو خالدا چر ده بنه وه. یه كه م وه كو گپه ره وه یهك. وه كو پشووپیده ری مروّف و جیگره وه ی خاکیانه ی مروّف. دووهم وه كو شاهیدیك كه سیفه ت و زمانی مروّف وه رده گرن تاكو زمانی داخراو و تایه ت به خۆیان. په نجه ره و كلاً و چاویلکه و دوگمه و شته كانی تر به گشتی به زمانیك ده دوین و شته كان ده گپه رنه وه كه ته نیا به فۆرم جیاوازن. ناوه رۆك و ئایدیالیان هه مان ناوه رۆك و ئایدیالی مروّفه كانه. شته كان كه زار ده كه نه وه، سه دا و وینایه کی مروّفئاسامان

دهدەنى و هه‌لوه‌سته‌ى توندمان پى ناكەن. ئەوان هينده‌ى ده‌بنه مه‌سره‌فكارى زمان، نابنه‌ داهينه‌رى زمانى تايه‌ت به‌ خويان. به‌ ده‌رپينىكى تر، شته‌كان هه‌ر ئەوانه‌مان بو‌ ده‌گيرنه‌وه كه‌ مرو‌قه‌كانيش ده‌توانن بي‌گيرنه‌وه. ئەوان زمان ئاراسته‌ ناكەن، به‌لكو زمان و وي‌نه‌ خه‌وتوو‌ه‌كانى ناو زمان ئەوان ئاراسته‌ ده‌كات. ليره‌وه شاعير ئاسوييانه‌ و هاوته‌ريى زمان پى ده‌كات و خوى تووشى يه‌كتبرين و مملانى ناكات. بو‌ نمونه‌ شاعير ده‌يتوانى پچران له‌م دري‌ژبوونه‌وه ئاسوييه‌ى زماندا درووست بكات و شته‌كان له‌ دۆخى گيرانه‌وه و شاهيدبوونه‌وه ده‌ري‌نيت بو‌ دۆخى سه‌ربه‌خوتر و سيخورى. شته‌كان له‌ دۆخى سه‌ربه‌خويى و سيخوريدا ده‌يانتوانى قه‌شه‌نگتر و فه‌لسه‌فيتر ده‌ركه‌ون و ئابلوقه‌ى زمانيش بشكين.

ئەم ديوانه‌ فرينىكى تره‌ له‌ پيناوى فريندا...

له یادی نوسه ریگدا که بۆ سیبهره کهی خوئی دهینوسی...

خوئی لیره نیه، گۆره کهی له پاریسه، تارماییه کانیشی له ئیرانه

شهوئی سیشه ممهه ۱۷-۲-۱۹۰۳ سادقی هیدایهت له دایک بوو، به لام خوئی دهیوت «زانینی پوژی له دایک بوونم، به که لکی کی دیت؟». سه د و نوو سال له مه و بهر، نوسه ری (کونه په پوی کویر) پیی خسته دونیاوه، دونیا به که مروفت تیایدا هیچ نیه جگه له کونه په پویه کی کویر و شووم و ته نیا. ئه م پیاوه عه به سی و غه مگینه، له تاران چاو ده کاته وه و له پاریس چاو لیک ده نیت و خوئی ده کوژییت. مورادی فهره ادپور پیی وایه که «هیدایهت به ته نیا نوسه ریگ نیه، به لکو سیبهری قورسی تارماییه کهی هیشتا به سه ر شانی خوومان و پوژنیری و که لتوره که مانه وه یه». نازانین له بیره وه ریبه کی وه هادا چی بلیین! هیدایهت خوئی حه زی له م ورده کاریانه ی ژیاننی نه بوو، ئه وه تا نوسیویه تی «ورده کاریبه کانی ژیانم مه دیدانی ئاژه لانم بیرده خاته وه، که هیستره پیریگ دینن و بوو ئه وه ی کپیار پراکیشن، به دهنگی به رز هه ندی ورده کاریی وه کوو سال و ته مه نی... باس ده که ن». ئه وه شه ست ساله قسه له سه ر هیدایهت ده کریت، به لام فهره ادپور ده نویت «هیدایهت له کاره کهی خویدا شکستی خوارد، ئه و شکسته ی که بیکیت واته نی، پرووی راسته قینه ی نوسه ربوونه. ته نیا نوسه ر-هونه رمه ند- جورئه تی ئه وه ی هه یه ئه و شکسته ئه زموون بکات». راسته که ده وتریت مردن له گه ل مروقتا له دایک ده بییت. مردن موته که یه ک بوو که له هیدایهت نه ده بووه وه. هیدایهت ویستی له نامیلکه ی (په یامی کافکا) دا شتیگ له سه ر کافکا بلیت، به لام دواتر نامیلکه که ناونرا (وه سیه تنامه ی هیدایهت!). ته نانهت له و شادی و رابواردنه شدا که عومه ری خه یام

باسی ده کرد، هیدایهت زیاتر پهنگی پهشی مردن ده بینیت. ئه وه تا دهر باره ی خه یام ده لیت «خه یام له پروکه شدا بۆ سه فا و رابواردن داوه تمان ده کات، به لام له راستیدا ئه وه هه موو گول و بولبول و جامی شه راب و کیلگه و دیمه نه شه هوه ت ورووژینه ی ئه وه هیه چ نیه جگه له رازاندنه وه و ئارایش زیاتر. وهك ئه وه که سه ی که بیه ویت پیش خو کوشتن، ژووره که ی جوان پرازیته وه».

گه رچی هیدایهت ختوکه یه کی ناسیونالی و زهرده شتیانه ی هه بوو، به لام مروقیکی بی دین بوو. پیی وابوو که ئیسلام و عه ره ب، شکو و زهوقی موسیقی و نیگارکیشانیان له ئیرانییه کان سه ندوته وه. عه بدولکه ریم سروش له کتیپیکیدا، هیدایهت به «فرۆیدییه کی خووره فتار بۆرژوایی» ناو دینیت. فه ره اداپوریش پیی وایه ده توانین به کومه کی تیوری -ته وته م-ی فرۆید، تارمایی و کاریگه رییه به رده وامه کانی هیدایهت بخوینینه وه، ده لیت «ته وته م گیانه وه ره یکه و هۆزیک ده یکاته قوربانی و پاش قوربانیکردنی ده یخوات و له ریی خواردنییه وه، ئه ندامانی هۆزه که له گه ل گیانه وه ره که دا ده بنه یه کیک و، لیره وه زه مینه ی -پیرۆزبوون- بۆ گیانه وه ره که ده ره خسیت. ده بیت هیدایهت به گرنگترین ته وته می هۆزی رۆشنییران و هونه رمه ندانی ئیرانی بزاین. به قوربانی بوونی هیدایهت شکسته که یه تی و ئیمه ش به شیوه یه کی په مزی له گه لیدا ده بینه یه ک».

له نیو ده قه کانی هیدایهتدا، کونه په پووی کویر زیتر ناسراوه. (ئهندری برۆتۆن) سی گه وه سوریا لیست، که وه رگێرانه فه ره نسییه که ی ده خوینته وه، ده لیت «ئه مه یه کیکه له شاکاره کانی سه ده ی بیست». هیدایهت ته نیا مروقدۆست نه بوو، به لکو ئاژه لدۆستیش بوو، پیی وابوو که «ئاژه له کان برای بچووی ئیمه ن». سادق ده یویست به کرده وه ش ئه م هه سته ی خو ی بسه لمینیت، بۆیه گوشتی گیانله به رانی له خو ی قه ده غه کردبوو. پیش ئه وه ی خو ی بکوژی، پاره ی کفن و دفنه که ی بۆ هاوړیکانی جیدیلیت تا نه که ونه زه حمه ته وه. هیدایهت ته نیا ئومیدی به (نائومی ده کان) هه بوو، له شوینیکدا ده لیت «ئه وه که سانه ده توانن ئیشی گه وه بکه ن که ده ستیان له خو یان شتوو و له هه موو شتیک بیزار و نائومی دن».

په نگه هیدایهت بۆ ئیستا، چیتز وه کو نوسه ریکی کلاسیک ده رکه ویت. به لام ساته وه ختی ده رکه وتنی ئه م پیاوه له ئه ده بی هاوچه رخ و چیرۆکی مۆدیرنی ئیراندا هه رگیز له بیرنا کریت. ناچارین هیدایه تمان خو شبویت، چونکه گه ر وردینه وه، ئه وا هه رییه که مان هیدایه تیکی چکوله مان له ناو خو ماندا هه لگرتوو...

چرپه چرپیک دهرباره ی خۆکوشتن...

۱. خۆکوشتن و بهربوونه وه بۆ ناو زمان:

غەزالە ی عەلیزادە، ژنە نوسەری ئێرانی پێش ئەوێ خۆی بکوژیۆت نوسیویەتی «ئیمە وا رەفتار دەکەین و دەجولێنەوه، هەر دەلێی شتیکمان نیە ناوی رابردوو بیۆت، هەموو رۆژیۆک لە دایک دەبینەوه و هەموو شەویۆکیش دەمرین». تەفسیری هەرە سەرەتایی بۆ ئەو قسە یە «غەزالە» ئەو یە کە ژیان بە هەلەم بوونیۆکی بەردەوامە. شتیکە دەستەمۆ ناکرێت. بەلام تۆ بلیۆی غەزالە بۆ ئەوێ خۆی کوشتیۆت تا کو مردن دەستەمۆ بکات؟ ئەمە یان بۆ ئیمە گرنگ نیە. ئەوێ گرنگە ئەو یە کە ئەم رستە یە مردن دەکاتەوه بە کردە یە کی ژیاننشین و پرووداویۆکی زماننشین. هەموو رۆژیۆک بە ناوماندا گوزەر دەکات و بە ناویدا گوزەر دەکەین. مردن دەبیۆتە ئەو شتە ی کە لە رپۆی زمان و کارلیۆکە ناکۆتاکانییەوه دەستەمۆ دەکرێت. دەبیۆتە سەرەکە ی تری دیالەکتیکی ژیان. بەرەمدیۆتەوه چونکە بونیاد و ئاماژەکانی هەر لە ناو ژیان خۆیدان. خۆکوشتنیش مردنە، بەلام بکەرەکە ی دە یە ویۆت مردن دەستەمۆ بکات. دیارە بەر لەوێ بە سیحری خۆ-کوشتن هەولۆی دەستەمۆکردنی بدات، کەمیۆک پێشتر لە رپۆی ئاویۆنە ی زمانەوه دەستەمۆی کردووێ. لیرەدا خۆکوشتن بۆ خۆکوژ دەبیۆتە هاومانای گە یشتن و رزگار بوون و کوۆتایی هاتن. خۆکوژ بەر لە خۆکوشتن، ئەو وشانە ی لەمس کردووێ. لەگەل ئەو وشانەدا ژیاوه و لە رپۆی خۆکوشتنەوه دیسان لەمسی دەکاتەوه. خۆکوشتنیش دەبیۆتە ئاویۆنە ی کی شەفافر بۆ ئەوێ کە خۆکوژ روونتر ئەو وشانە و تارماییەکانیان بینیۆت. لیرەوه دەپرسین ئەرۆی بە راست کاتیۆک کە خۆمان دەکوژیۆن دەچین بۆ کوۆی؟ روونترین وهلام ئەو یە

کە ناچین بۆ هیچ کوێ، بە لکو بەردەبەینەو بە ناو ژیان و تۆرە چنراوەکانی. ئەوێیە ک نیە کە بۆی بپۆین. ئێرە یە کە مین و دواھە مین فەزا و مومکیناتە. ئەمە پروانینی ک نیە کە دین و زیندوو بوونە وەمان بپرخاتەو، بە لکو پروانینی کی ئۆتۆلۆژی و فەلسەفیە. دینیش بۆ خۆی نیچیریکە و بستیک بواری ئەوێ نیە لەم تۆرە دەرچیت... چونکە دواجار ئەویش گیرۆدە ی زمانە. زمان مائی ھەمووانە، یان ھایدگەر واتەنی زمان مائی بوونە. کە خۆمان دەکوژین، بەردەبەینەو بە ناو زمان. ھەندی لە دینەکان جەھەنم بەو شوینە دەزانن کە خۆکوژ بۆی دەچیت، بەلام جەھەنیش وینە یەکی زمانەوانیە و لە زمان دەرناچیت. ھەندی جار مەجازە و ھەندی جاریش مورادیف و دژیە ک و ویناندنی دراوہ دونیایەکانە. تەنیا جییە ک کە دوا ی خۆکوشتن بۆی دەچین پستە یە کە. ھەندی جار ئەو پستە یە بریتیە لە (ئەو خۆی کوشت). خۆکوژ دوا ی پۆشتنی لەم پستە یە دا دەژی. ئەمە ئەو پستە یە کە ھەموومان دوا ی خۆکوشتن جەستە و نھینیەکانی خۆمانی تیا ھەلدەگرین. ئەوانی تر بۆ ئەوێ پتر لە شوینی خۆکوژ تیبگەن پستە کە باشتر دەپشکنن. ھەندی جار دوا ی پشکنین، پستە کە دەبیت بە (ئەو بە گوللە خۆی کوشت) یان (ئەو لە ژپەر دارتوو کە دا خۆی کوشت). مائی راستە قینە ی خۆکوژ لە زماندا یە. لەو چرپە چرپانە دا یە کە ھی ئەوانی ترن و خۆکوژ وەکو خشت مألە کە ی خۆی پی دروست دەکات. کە خۆمان دەکوژین نامرین، بە لکو وەکو قەقنەس لە دال و مەدلولدا زیندوو دەبەینەو. دەکەوینەو بە ناو وینای دەنگی وشە و وینای مەفھومی وشەو.

بۆ تیبگەشتن و پشکنینی ماناکانی خۆکوشتن تەنیا یە ک پریگا ھە یە: ئەویش بەستنەو یە تی بە جەمسەرە گرنگەکانی ژیانەو. خۆکوشتن لە دەرەوێ ژیانەو ھیچ مانایە کی نیە. کە باسی خۆکوشتن دەکەین، بیئەوێ ئاگامان لە خۆمان بیت باسی ژیان دەکەین. ئەو سیستمە زاراوہی و چەمکانە ی بە کاری دینین بەرھەمی ئەزموون و خەیاالی (ژیاننشین) ی مرۆفن. بۆ نمونە با سەیری دیدگای «لاکان» بکەین بۆ خۆکوشتن. لاکان پیی وایە کە (خۆکوشتن بە دیویکدا، تاکە کردە یە کە سەربگریت، واتە ھەر کردە یە ک جۆرە ھەولدانیکە بۆ بەدیھاتنی ئارەزوو، لە کاتی کدا کە ئارەزوو قەت نایە تە دی بە لکو ئەنئەرناتیقیکی بۆ دروست دەبیت و بەدیھاتنی راستە قینە ھەرگیز بە دەست نایە ت. خۆکوشتن تەنیا کردە یە کە بە تەواوی سەربگریت، چونکە ئارەزووی مرۆف پروو و مەرگە و پروودانی مەرگیش سەد لە سەدە و ئەنجامە کە شی ئەو لاشە یە یە کە لەو ناوہ دا کە وتوو). گەر پروانینە وشەکانی (ئارەزوو، سەرگرتن) لەو بۆچوونە ی لاکاندا، ئەوا دیسان بەر وشە گە لیک دەکەوین کە لەم دیوی ژیانەوہن. پەھەندیکی زمانەوانی

و زەمینیان هەیه. بە مانایەك له ماناکان، ئەم دوو وشەیه دەتوانن چواردەوری «خۆکوشتن» بگرن. خۆکوشتن ناتوانیت خۆی له جەبر و جەبهرووتی زمان و وشەکان پزگار بکات. بە مانا قوڵەکە، خۆکوشتن بە بۆی زمان هیچ نیە. ڤیتگنشتاین دەلیت: «ئێوه ئه و کاته ڤیری مانا و مه فهومی ئازار بوون، که ڤیری زمان بوون». گەر وشە ئازاری نیو پرسته که بگۆرین بۆ خۆکوشتن، دیسان دەتوانین سود له و گوزارهیهی ڤیتگنشتاین وەرگرین بۆ مه بهسته کهی خۆمان. هەندی جار ئازارهکان نابنه وشه، بهلام ئەمه مانای ئه وه نیه که که وتبیتنه ئه و دیوی ژیان و تۆره بۆ شوماره کانیه وه. ئازار هەندی جار دەبیته وینه و هیما و تەنانەت کپ بوونی زمان. خۆکوشتن له نیگای ئەوانی تره وه، رازیکی تاکه که سییه و دهشی بکه ویته ناو (پانتایی رپال) سی لاکانییه وه. رپال، بریتیه له جیهان پيش ئه وهی له لایه ن زمانه وه پارچه پارچه بکریت. ئەوانی تر پیمان وایه که خۆکوشتن کردیه کی ته وا و داخراوه به سه ر خۆیدا، به لام زمان ئەم قه لا داخراوه ده شکینیت و به شیکی گه وه له سه ری خۆکوشتن ده خاته به رده می هه مووان. به ده رپرینیکی دی خۆکوشتن له پانتایی ره مزیدا رووده دات، چونکه زمان و ده لاله ته کان لیره دا خۆیان نمایش ده کهن. که واته هه رچۆن بیر له جه وهه ری خۆکوشتن بکه ینه وه، ئەوا له قولاییدا بیرمان له رووخساریکی داپۆشراوی ژیان کردۆته وه. هایدگه ر پیی وایه که مه رگ له حزه نیه، ئەویش له به ر هۆیه کی ساده: چونکه ئاینده ی نیه. شتیکیش ئاینده ی نه ییت، نایه ته نیو زمانه وه و خۆیمان بۆ ده رناخات. له دیدی ڤیتگنشتاینه وه زمان و جیهان یه کیکن، بۆیه که به رده بینه وه بۆ ناو زمان هاوکات به رده بینه وه بۆ ناو جیهان و خۆکوشتن چه قینه له ناو جیهان خۆیدا.

۲. خۆ-کوشتن و بهربوونه وه بۆ ناو ئاوینه:

کلیست یه کیکه له رۆمانتیکه کانی سه ده ی نۆزده و، له سه ر قه بری مه عشوقه کهی خۆی ده کوژیت. رهنگه -کلیست- له به ر ئه وه خۆی کوشتییت تا کو نیشامان بدات که مه رگ، خودی عه شق خۆیه تی. یاخود خۆکوشتن هه ر هه مان وینه و ئاوینه ی عه شق بییت. ئەم «به ئاوینه بوون» ه ی خۆکوشتن له زۆربه ی ئه و تیۆریانه دا ده رده که ویته وه که ته فسیری خۆکوشتن ده کهن. کامۆ له به شی یه که می -ئه فسانه ی سیزیف- دا ده لیت: ئەو شتانه ی که به هانه یه کن بۆ ژیان، هاوکات

بەھانە یەکیشن بۆ خۆکوشتن. واتە ھەرشتیك نرخى ئەوھى ھەبیت بۆی بژین، نرخى ئەوھىشى ھەبیت ھەبیت ھەبیت بۆ بکوژین. «چیزارە پاقیزا» ى شاعیر و پۆماننوسى ئیتالیس کە لە ۴۲ سالیدا خۆی کوشت، پستەکەى کامۆى بە فۆرمیکى تر داپشتۆتەوھ و دەلیت: ھیچ کەسیك نیە بەھانە یەکی تەواوی بە دەستەوھ نەبیت بۆ خۆکوشتن. خۆ کوشتن ئاویئە یە کە و لە گیرفاماندا یە. ئەو ئاویئە یە ھیچمان پیشان نادات، جگە لە رووخساری ھەمیشە گۆراوی ژیان. بە مانایەکی تر، ھیچ کەسیك نیە کە کلکی مردنی بە دەستەوھ نەبیت. ئا لیرەدایە کە پەمز و پازی مردنیش تەواو دونیایى دەبیتەوھ و ترسی راستەقینە لە مردن، ترسە لەو مەحالیە کە دەکەویتە دەرەوھى زمان و وینە و ئەزموون و کۆنتیکستی ژیانى مروّف خۆیەوھ. لیرەدایە کە مانای خۆکوشتن لەناو ژیان و شتەکاندا نوستووه. شتەکان لیرەن کەواتە خۆکوشتنیش لیرە یە. فۆرم و ناوھپۆکی ھەر لیرە یە. بەلام کە ھە کایەتى خۆکوژان دەخویننەوھ، وا تیدەگەین کە ئەوان دەپۆن بۆ شوینیک و جیمان دیکن. یاسەنینى شاعیری پروسی پيش ئەوھى خۆی بکوژیت، بە خوینى خۆی دەنوسیت: خواحافیز ھاوړپم خواحافیز، تۆ ھەر لە دلمايت. مروّف لەم خواحافیزیە یاسەنینەوھ فەنتازیای شوینیک دەکات کە دەکەویتە پشت خۆکوشتنەوھ. جیبەك کە یاسەنین سەفەرى بۆ دەکات، بەلام ئەو جیبە ھیچ نیە جگە لە زرينگانەوھى دەلالەتى زمانەوانى و فەنتازى و دونیایى.

لیرەدا خۆکوشتن و خۆفیداکردنى دیندارەکان چ لە کۆن و چ لە نویدا، شتیکی جیاوازان لەسەر جەوھەرى خۆکوشتن پى نالین و ئەوانیش لە ھەمان جوغزدا دەسورپنەوھ. بۆ نمونە خۆکوشتنى دینداریک لە پیناوی بەھەشتدا، ھیچ نیە جگە لە ونبوون لە نیو تۆرپکی ئالۆزی وینەیی و پەمزی و دراوی دونیاییدا. بەھەشت دیسان شوینیکى دەرە زمانى و دەرە وینەیی نیە تا بۆی بچین. لە سايكۆلۆژیای نویدا، بۆچونیک ھەبیت کە گویا ھەندیك خۆکوشتن ھەمان شیوازی کۆنى قوربانیدانە بەلام لە بەرگیکی نویدا. بۆ نمونە کەسیك خۆی دەکوژیت بەھۆى ئەوھوھ کە کەسیکی خیزانەکەى نەخۆشە. بۆیە خۆکوژە کە دەبیتە ئەلئەرناتیقى نەخۆشە کە. ئەمانە ھەمووی جیگۆرپینی شتەکان و دراوھ پۆزانەبیەکانن.

فارتەر-ى پالەوان و خۆکوژی پۆمانەکەى گۆتە، دەلیت (ھەموو جوړە خۆکوشتنیک ئاماژە یەکی نەجیانە ی (پەسەنانە) تیا یە و، چۆن ئەسپە نەجیبەکان لە ھەژمەتى گەرما دا دەماریکى خویمان دەقرتینن، منیش زۆرجار ھەستیکی لەو جوړەم ھەبیت، دەمەویت یەکیك لە دەمارەکانم بپرم و ئازادى ئەبەدیم بە دەست بپنم).

دەستەواژەى- ئازادى ئەبەدى- لەو وتە یەى فارتەردا، لیکچوونیکى زۆرى ھەبیت لەگەل بەھەشتى

ئیمانداریکدا که خۆی ده کاته قوربانى. ههردووکیان وه کو دوو ته ماعى ده ره-دونیاى ده رده که ون. ههردووکیان وه ک دوو پانتایى ده رده که ون که ده که ونه پشت ژيانه وه و له پى خۆکوشتنه وه پى تى ده خه ن. له راستیدا، ئەم گوزارانه ش هیچمان پى نالین. ده شى ئازادى ئەبه دى لای قارتەر، پزگار بوون بىت له و تراژیدیاى که توشى بووه. ئەو عه شقه ی که سه ره پرای پوچیه که ی، ناچاره به میهره بانیه وه مامه له ی له گه ل بکات. به هه شت و ئازادى ئەبه دیش ئاوینه ن، جوانتر وایه بلین ژووریکن له ئاوینه. خۆکوشتن بو ئەوان ده بىته ئەو ژووره ئاوینه یی که ئاوینه له ناو ئاوینه، ئازادى پيشان ده داته وه.

فرۆید به جوریک له جوره کان ته عبیری له و سیفه ته ئاوینه یی خۆکوشتن کردووه. فرۆید پى وایه که (ئەو تورپى و شه ره نگیزیی له مرۆفدا کۆده بىته وه و شوینیکى بو خالیبوونه وه ده ست ناکه ویت، به ره و ناوه وه ده گه رپته وه و که گه يشته لوتکه، خۆکوشتن لى ده که ویتته وه). لیره دا خۆکوشتن ده بىته ئەو ئاوینه یی که هه موومان تورپى و توندوتیژی ره های خۆمانى تیا ده بینن. فرۆید ئەوه ش ده لیت که (هه ندی جار نابیت هه سترکردن به گونا و ئاره زووی خۆسزادان له بیربکه ین، ئەو هه ست به گونا هکردنه ی له ئاره زووی کوشتن ئەوانى تره وه سه رچاوه ده گریت، زورجار به خۆکوشتن کۆتایى دیت و که سه که وه ک سزایه ک ئەو کرده یه ئەنجام ده دات. به ده ربړینیکى تر، ئەوه ی خۆی ده کۆژیت، له غه ریزه ی عه شق و ژيان خالى بوته وه و غه ریزه ی مردنى به سه ردا زال بووه). له دیدى فرۆیده وه خۆکوشتن، جیگۆرکى غه ریزه کانه. غه ریزه ی ژيان خالى ده بىته وه و غه ریزه ی مردن سه ر ده ردینیت. لیره وه یه که غه ریزه ی مردن، پيوستى به ئاوینه یه که روخسارى خۆی بینیت. خۆکوشتن ئەو ئاوینه یه یه که ژيان وینه ی خۆی تیا ده بینیت به لام به پچه وانه یی وه.

جۆن دىوى فه یله سوفى ئەمریکى، ته فسیریکى ستاتیکى بو خۆکوشتن ده کات و پى وایه که (خۆکوشتن، رووداویکى ستاتیکى یه. خۆکوژ له ژيانى خۆی رووداویک ده خولقینیت که نرخیکى جوانیناسانه ی هه یه و سه رنجى ئەوانى تر راده کیشیت. کرده یه کى هونه ریه و له و رووه وه ستاتیکه که سه رنجى چيژئامیزانه ی ئەوانى تر بو لای خۆی راده کیشیت. هه ر کاریکى هونه رى هه لپه کردنه به ره و کۆتایى و که مال، خۆکوشتنیش گه يشتنه به که مال و کۆتاییه کى هونه رمه ندانه). جۆن دىوى باس له وه ده کات که له ناوئیمه دا ئاره زوویه کى قوول هه یه بو که مال و ته واوه تى. خۆکوشتن هه ولیکه بو به دیهینانى ئەم ئاره زووه. هه ولیکه بو ئەوه ی ژيانى خۆمان وه کو به ره مێک بخه ینه به رده ستى ئەوانى تر و خۆشمان له ناو گۆره وه سه یری

ئەو بەرھەمە بکەين. ليرەشدا دەشى خۆكوشتن فۆرمىك بىت له نەرجسيەت. كە خۆمان دەكوژين، دەمانەويت شەيداiane وینەى خۆمان و ژيامان له ئاوينەكەدا بينين...ئاوينەكە كە جيايه له ئاوينەى ئاسايى. هەركات ئەوانى تر دەچنە بەردەمى، پروخسارى خۆيان نابينن بەلكو پوخسار و تارماييهكانى ئيمە دەبينن. هەندى كات خۆكوشتووان ئەوهمان پيمان دەلين كە بۆ هيچ كوئى نارۆن، دەلين دەپۆين بە پيرى مەرگەوه. بە پيرى ئاوينەكەوه دەپۆن، بەلام هيچ ئاماژەيهكى نەرجسى نابينن. بۆ ئەوه نارۆن ژيانى خۆيامان وهكو تابلۆ پى بفرۆشنەوه، بەلكو تەنيا و تەنيا له پيناوى مەرگدا دەپۆن. سالى ۲۰۰۴، پەنابەريكى ئيرانى له سويسرا خۆى دەكوژيت. پيش ئەوهى خۆى بكوژيت، هەندى رستەى نيمچەشيەريمان بۆ جىديليت و ئاوينەى مەرگ له گيرفانى خۆى دەردىنييت. ئەو نوسيويهتى» بە ئاراميهوه دەچمە سەردانى مەرگ... دەچم پى مردن ماچ دەكەم...ئەمشەو تەنيا مانگ جوانه و بەس». ئەم پەنابەرە پەنا بۆ خۆكوشتن دەبات، خۆكوشتن بۆ ئەو ئاوينەيهكى روو-چالە. ئەو دەچيته ناو ئاوينەكەى خۆيهوه و بۆ ئەبەد دەنويت. بەدەر له وینەى مانگ، وینە چلکەكانى ژيان جىديليت و بەردەبيتهوه بۆ ناو ئاوينەكەى خۆى.

۳. خۆكوشتن و بەربوونەوه بۆ ناو خود:

ئىستا ئەم پرسياره قوت دەبيتهوه. ئايا خۆكوژ له هەمان كاتدا، هەم سوييكتە و هەميش ئوييكت؟ دەشيت ئەمە يەكيك بىت له ديوه سەرنجراكيشەكانى خۆكوشتن. پرسيارىكى قەيرانئاميزيشە. گرفتهكە لهويدايە كە خۆكوژ خۆى بکەر و خودى كردهى خۆكوشتنەكەيه و ديسان ناتوانيت بکەريش بىت چونكە كردهكەى خۆى نابينيت و پاشهاتهكانى لهمس ناكات. ئەو تەنيا دەبيته ئوييكتىك بۆ ئەوانى تر. دەبيته تابلۆيهكى هونەرى بۆ ئەوانى تر. رەنگە سوييكتيش بىت، چونكە بە وشيارى و ناسينهوه كردهكەى ئەنجام داوه. سوييكت بکەرى ناسينهوه. دياره مەبەست له وشيارى ليرەدا، وشيارى و هەستى فرۆيدى نيه، چونكە فرۆيد پى وايه هەندى جار خۆكوشتن خۆى دەخزينيتە تاريكاييهكانى نەستيشەوه. بۆ نمونە هەنديك لەو رووداوانەى ئۆتۆمبيل له بنەرەتدا، بيروكەى چەپناوى خۆكوشتنن. دەشى كيشەى سوييكت و ئوييكت بوونى خۆكوشتن و (مەرگ بە گشتى) لای هايدگەر له چەند روويهكەوه

چاره سهر بکریت. ساده ترینیان ئه وه یه، وهك دۆلۆزیش پیی وایه، خۆکوشتن له سنور و پانتایی بیرکردنه وه دا بیری لی ناکریته وه. دواى ئه وه ش، مادام جیهان و دازاین سوپیکت و ئۆپیکت نین، ئه وا دازاین و مه رگ (یان خۆکوشتن) نابنه سوپیکت و ئۆپیکت. جیهان به شیكه له بوونی دازاین. خۆکوشتنیش ئه گه ریكه له ئه گه ره کانی دازاین، که واته خۆکوشتن ناکه وپته ده ره وه ی جیهان و ته نانه ت دازاین شه وه بۆیه ناشیت بیته ئۆپیکت بۆ دازاین. هایدگه ر نرخیکی ئه وتۆ بۆ سوپیکت دانانیت. دازاین جیی سوپیکت ده گریته وه. دازاین واقیعه تزه. مروّف (یان دازاین) که خۆی ده کوژیته، چیت دازاین نیه، واته چیت لیره نیه. سوپیکت و ئۆپیکت هاوکی شه یه که که لای هایدگه ر تیکده شکیت. لیره دا رسته یه کی قه شه نگى کافکامان بیرده که وپته وه. کافکا ده لیت «فرمانیان پیدوم که بزما ریک به به ردی کدا دا کوم، له کاتیکدا که خۆم هه م چه کوشه که م و هه م بزما ره که شم». ئه و رسته یه ی کافکا، شوبهان دنیکی نزیك و قه شه نگه بۆ مه سه له ی سوپیکت و ئۆپیکت له خۆکوشتندا. خۆکوژ هه م چه کوشه که یه و هه م بزما ره که ش. خۆکوژ له سه ره تا وه پیی وایه که ئه و سوپیکتی دیکارتیه و هه میشه ئاگادار و هۆشیار بووه به رامبه ر به خۆی. به لام دواتر تیده گات که نه ک هۆشیاری ته وا و نه بووه به لکو تا راده یه کی زۆر له نا هۆشیاریدا ژیاوه و مردن ئۆپیکتی پروت نه بووه و دزه ی کردۆته نیو - منی سوپیکت - ه وه. سوپیکت لای ژیزک بازیچه ی ده ستی ئه و ی تری گه وره یه. بازیچه ی ده ستی زمان و ئایدۆلۆژیایه. خۆکوژ لیره دا ده بیته گه مه ی ده ستی ئۆپیکت و خۆی تا راده یه کی زۆر خالی ده بیته وه. ئۆپیکت لیره دا چیت خۆی نیه، به لکو ئه و ی تره.

ده شیته خۆکوشتن له و کیشمه کیشه ئه بستراکته دوورخه ینه وه و وه کو بینه ریکی ئاسایی سه یری بکه ین. ئایا خۆکوشتن توانه وه ی «خۆ» یه له ناو خۆکوژدا؟ یان به ربوونه وه ی خۆکوژه بۆ ناو «خۆی»؟ ئاشکرایه که خۆکوژ ده بیته خۆیه کی پارچه پارچه و دابه ش ده بیته. خۆکوژ دۆنادۆن ده کات و له وزه و چالاکی و قسه کردنه وه ده گۆریت بۆ ناویک و قه بریک و یاده وه رییه ک. خۆکوژ هه م له خۆیدا ده توپته وه و هه میش به رده بیته وه بۆ ناو خۆی. له هه ردوو باره که دا خودیکی سیمبولی جیدیلیت. خودیکی پچرپچر و رامنه کراو. هه موومان هه ول ده ده ین خۆ- بکوژین، به لام خۆیه کی سیمبولی له دایک ده بیته وه و ناتوانیت له بوون ده رچیت. په نگه ئه م -خۆ- یه له بیربچیته وه به لام ناتوانیت شتیکی نوی بخاته روو... هه م بۆ خۆی و هه م بۆ خوده کانی تریش.

۴. خۆكوشتن و بهربوونهوه بۆ ناو ئارامى:

ئارامى واته پاسىقبوونى خەم. كه خۆمان دەكوژين، دەمانهويّت خەم و ژاوهژاوپاسىف بكهين. هيوم دهليّت» به برىواى من هيچ كهسيك دهست ناكيشيّهوه له ژيان، ئەگەر نرخى ئەوهى مابيت تيا بژيت. چونكه ترسى ناوهكى مروّف له مردن شتيك نيه كه پالنه ره سوكه له كان بتوانن به سهريدا زال بن». به بۆچوونى هيوم، ئازار و بيههايى ژيان له مردن و خۆكوشتن سهخترن. مردنيك كه به وتهى (فاندهر زيندهن) ناتوانين بيرى لى بكهينهوه چونكه به هه موو ژيانمان لى هه لديين. واته ژيان تا تنوكيك ئارامى تيايت، مروّف په نا بۆ ئاراميهكى موتلهقى وهك خۆكوشتن نابات. به كورتى، خۆكوشتن يۆتوپيايهكى ئەبستراكته و خۆكوژهكان (لهوى!) دهگه نه سيستمىكى پيرفيكت و بى ئازار. خۆكوشتن بهر له وهش ئەزموون بكرىت و وهك يۆتوپيا سهير بكرىت، هه ر كويّره ئوميدىك بووه. نيچه له كتيى (له و ديوى چاكه و خراپه) دا دهليّت: بيرۆكهى خۆكوشتن ئاراميه خشىكى گه ورهيه، دهتوانرىت به هويّهوه چه ندين شهوى ناخوش، به خوشى بگوزهرينىت. ئەمىل سيورانيش خۆكوشتنى وهك زه خيرهيهكى پوزه تيف زانيوه كه مروّف دهتوانيت له كاتى خويدا به كارى بهينىت. خۆكوشتن په له كردنه بۆ ئاراميهكى ناكوتا و ئونتۆلوژى. نوّفاليس دهيووت: ژيان سه ره تاي مه رگه، ژيان خوى له پيناوى مه رگدايه، مردن هاوكات هه م سه ره تايه و هه م كۆتاييش. شىلى وتويه تى: ئاي كه مردن جى ستايشه! خۆكوشتن له نيو دهسته واژه و گله يى و بۆله بۆلى رۆژانهى خه لكه ئاساييه كه شدا، وهك ده رمان و ئارامى سه ير ده كرىت. كى له ئيمه ئەم پرسته و دهسته واژانهى له زارى دايك و باوك و ده وروبه ره وه نه بيستوه؟ (ئينسان خوى بكوژيت له م ژيانه باشته)، (مه گه ر خۆم بكوژم دلّم سوكناي يىت).

وهك كه ميك پيشتر باسمان كرد، خۆكوشتن له هه ناوى شته كاندا نوستووه. له هه نديكياندا زوو بيدارده بيته وه و له هه نديكياندا درهنگ. رۆلان بارت له كتيى (وتهى عاشق) دا نوسيويه تى: له پانتايى عه شقدا، شه وق و ئاره زووى خۆكوشتن زۆرجار ئاماده يه و به كه مترين بيانوو هه لده گيرسيّت و به كه مترين بيانووش ده شيّت بكوژيّه وه. كه واته خۆكوشتن له ديدى خۆكوژه كه وه سه رزه مينيكي ئارامه. له وى مه عشوق و عه زابى عه شق ونه!
له رۆمانىكى (ستاندال) دا ديمه نيكي سه رنجراكيش هه يه. ديمه نى پياويك كه سى چاره كه

سهعات سهرقالی بهرنامه پژییه بو خوگوشتن، بهلام که دواتر سهیر ده کهیت ده بینیت کابرا به دواي لیستی نرخي ئاوینه کاندای ده گه پیت. له حزه ی خوگوشتن له حزه یه کی هه ستیاره. ده رووناسه کان ده لین له حزه یه کی ورینه ئامیزه. خوگوشتن نه خوشی نیه، وه کچون شیتیش نیه. بی ئه خلاقی نیه، وه کچون شه هامه تیش نیه. خوگوشتن، خو-گوشتنه.

ههلهاتن له تیۆر

ئاوردانه وه یه کی کورت له کتیبی (مه شخه لی ری) سی سهید قوتب

ئهم چهند دیره دهیه ویت ئاوریک له و ترسه بداته وه که له کتیبی (معالم فی الگریق- مه شخه لی ری) سی سهید قوتبدا ههستی پیده کریت ده باره ی تیۆر. خوینهر له چهن دین شوینی کتیه که دا بهر ئه و دیدگایه ی نوسهر ده که ویت که تیۆر گوزاره یه کی به تاله و ئیسلامیش ده که ویته ئه و دیوی سنوره کانی تیۆره وه. ده شی خوینهر له خوی بپرسیت، نوسهری ئهم کتیه بو له تیۆر هه ل دیت و ستایشی عه مه ل و کرده وه ده کات؟ ئایا مه ودا ی نیوان تیۆر و پراکتیک چهنده؟ ئایا مه رجه هه موو تیۆریک پراکتیزه بکریت؟

رهنگه ساده ترین پیناسه ی تیۆر بریتی بیت له وه ی که «گریمانیه ده باره ی حه قیقه ت». واته تیۆر نه گه ریکه له نه گه ره کانی پیش حه قیقه ت. نه گه ریکه ده کریت پوچه ل بکریته وه و به مشتومر و ده ستکاری و ره خنه دا تپه ریت. رهنگه وه لامی سه ره تایب بو ترسی پیاویکی ئایدۆلۆژی و دینی وه ک سهید قوتب له تیۆر ئه مه بیت. تیۆر بو ئه و رووبه ریکی ناموقه ده سه. رووبه ریکه که مروّف و بیرکردنه وه ی مروّف کاری تیا ده کات. ئه و نوسیویه تی «کاتیک ئیمه ده مانه ویت ئیسلام خوی بکاته - تیۆر- یك بو دیراسه کردن و لیکۆلینه وه، به م کاره مان ئیسلام له وه ده رده که ین که پروگرامی بنیاتنانیکی خواوستانه یه... ئیسلام بچوک ده که ینه وه و ده یخه ینه ژیر دهستی پروگرامی بیرکردنه وه ی مروّف - ۷۳». له م وتانه ی سهید قوتبه وه خوینهر بوی روون ده بیته وه که، پانتاییه کی بالتر و موقه دهس هه یه و ده که ویته ده ره وه ی گریمان ه و تیۆره وه. پانتاییه کی ئیلاهیانه یه و دوای دابه زینیشی بو به ردهستی مروّف هه ر موقه ده سه. قورئان له دیدی سهید قوتبه وه ئه و تیکسته یه که گومان و پوچه ل بوونه وه هه ل ناگریت. قورئان

گریمانە نیە دەربارە ی حەقیقەت، بە لکو خودی حەقیقەتە. ئیسلام تیۆر نیە و هە لگری سیفەتییکی نە گۆرە. تیۆر پستیک گفوتوگۆ و گۆران و تازە بوونە وه ی ناوەکییە. سەید قوتب بە وه قایل نابیت کە ئیسلام تیۆر بیت، چونکە ئیسلام تازە کردنە وه یه کی ناوەکی نیە، بە لکو حەقیقەتییکی دەره کییە. حەقیقەتیکە هیندە ی له گە ل پراکتیکدا مامە لە دە کات، هیندە خو ی بە تیۆرە وه سەرقال ناکات. تیۆر مرو فکرد و وشک و دوورە واقیعە. دەنوسیت «هەرگیز ئیسلام له شیۆه یه کی -تیۆر- یانە ی وشکی دوور له بوونی واقیعیدا دەرنە کە وتوو-ه- ۸۴ل». تیۆر بو نوسەری ئەم کتیبە، ناواقیعی و خو خەریک کردنە. تیۆر هە ولێکە بو دۆزینە وه و تەنانەت دروستکردنی حەقیقەت. بە لام لای سەید قوتب حەقیقەت هە یه و ئامادە یه و بە خراو تە مرو ف. ئە وه ی له سەر مرو ف پێویستە بیکات پاراستنی ئەم حەقیقەتە یه. پاراستنی ئەم حەقیقەتە ش بە تیۆر و تە ئویل ناکریت، بە لکو بە پراکتیک و عەمەل دە کریت. باشترین فۆرمی عەمە لیش لای نوسەر بریتییە له جیهاد. جیهاد تە نیا شە پرکردن و بەرگری نیە له حەقیقەت ی ئیسلام، بە لکو هە ستانە وه ی وشە و تیۆریشە بو شە پرکردن. قورئان ئەو دەقە یه کە وشە کانی له جیات ی ئە وه ی ببنە کەرەستە ی راقە و تیۆریشە کردن، دەبنە کەرەستە ی پراکتیزە کردن و جیهاد. گەر بە چەمک قسە بکە ین، ئەوا قورئان بە شیۆه یه ی (بالقوه) عەمەل و پراکتیک ی له هە ناوی خویدا هە لگرتوو و، تاکی موسو لمانیش ئەرکە له سەری کە پرۆسە کە له (بالقوه) ه وه بگۆریت بو (بالفعل). (بالقوه) وزە و هیزیکی نوستوو له ناو شتە کان و دیار دە کاند و، (بالفعل) یش دەرفەت ی دەرکە وتن و بە عەمەل بوونی ئەو وزە ناوەکییە یه. بە دەرپرینیکی تر، وشە و دەستە واژە کانی قورئان بەر له وه ی کەرەستە ی ماناسازی و بیرکردنە وه بن، کەرەستە ی جەنگ و جیهادن. ئەرکی وشە له تیۆرە وه دە گۆریت بو پراکتیک.

کتیبی (معالم فی الگریق) کتیبیکە له ستایشی عەمەلدا. گەر له ناوکۆیی (سیاق، context) دا سەیری کتیبە کە بکە ین ئەوا پتر له و بانگه یشتە ی نوسەر تیدە گە ین کە بو عەمەل دە یکات. کتیبە کە له سەردە مێکدا دەنوسریت کە سەردە می بە عەمە لیکردنی تیۆرە کانه. ئایدۆلۆژیا گەرەکان هە ول دە دەن تیۆر تەرجمە بکە نه سەر واقیع. مارکسیزم و نازیزم و... له و ئایدۆلۆژیانەن کە تیۆر و فیکر وه ک کێلگە یه کی بەرینی عەمەل سەیر دە کەن. تیۆر بو ئەوان توو یکی نە چێزاوی عەمەلە. ئاساییه له سیاقیکی له مجۆرە دا، سەید قوتب مانیفیستیکی له و جۆرە بنوسیت و برۆای بە هیزی تیۆر و تەنانەت بوونی تیۆریش نە بیت. (معالم فی الگریق) گەرچی دەقیکە و ناتوانیت له زمان دەرچیت، بە لام هە ولێکە بو ئە وه ی

دوو گۆرانکاری له زماندا دروست بکات. یه کهم: دهیه ویت په هه ندیکی پراکتیکی به خشیته زمان و چیتر زمان ئاماژه و پیچ لیدانی مانایی و تیوری نه بیت. دووهم: دهیه ویت مه و دای نیوان دال و مه دلول کورت بکاته وه و، لانیکه م هه ر دالیک (نیشانه) له مه دلولیک (نیشانه بۆکراو) زیاتری نه بیت. بۆ نمونه لای «لاکان» به پیچه وانهی «سۆسیر» هوه، هه ر دالیک چه ن دین مه دلولی هه یه. بۆ نمونه نوسه ر که وتی کۆمه لگه ی غهیره ئیسلام «جاهیل» ه، ئیدی دالی (جاهیل) یه که مه دلولی هه یه و لای نوسه ر هیچ شیکاریکی زمانه وانی و هیرمۆنۆتیککی هه لئانگریت.

«پۆل ریکۆر» له گفتوگۆیه کیدا باس له وه ده کات که خه یالکردنیک هه یه، له خه یالکردنی ئه بستمۆلۆژی و سیاسیش گرنگتره. ئه ویش «خه یالکردنی زمانناسیانه» یه و له ریی وزه یه کی زیندووی وه که میتافۆره وه هه میشه «مانا» دروست ده بیته وه. له نه ستی نوسه ری ئه م کتیبه دا هه له اتن له تیور، به جوریک له جوره کان هه له اتنه له وه خه یال زیندووه ی زمان. هیچ هیژیک وه کو زمان گورز له خه یالی ئایدۆلۆژی ناوه شیئیت. تاکه ریگه بۆ رزگار بوون له تارمایی زمان، باوه شکردنه به پراکتیک و جیهاددا. جیهاد هه ولئیککی دوو لایه نه یه هه م بۆ خوشاردنه وه له زمان و هه میش بۆ سه رکوتکردنی زمان.

سه رباری ئه وانه، ده توانین بلیین که فه رامۆشکردنی تیور چه ند مانایه کی دی هه لده گریت. تیور به گشتی ئیشی نوخبه یه نه که کۆ. سه روکاری نوسه ری ئه م کتیبه ش هینده ی له گه ل -کۆ- دایه، نیو هینده له گه ل نوخبه دا نیه. لیره دا -کۆ- بۆ سه ید قوتب بریتیه له ئوممه ت. ئیشی ئوممه ت تیوریزه کردن نیه به لکو پراکتیزه کردنه.

له کتیبه که دا هاتوو «ئیسلام تیوریک نیه و له گه ل گریمان ه و -فه ره زیات- دا بجولیت، به لکو بریتیه له په یره و و پروگرامیک که له گه ل واقعدا ده گونجیت- ل ۶۱». خوینه ر هه ست ده کات باگراوه ندی پشت ئه م رسته یه باگراوه ندیکی سایکۆلۆژییه. لیره دا سایکۆلۆژیای نوسه ر له هه مبه ر تیوردا گرژ ده بیته وه و به خه یال و ناواقعیی ده زانیت. ئیسلام ده بیته نه زم و ریکی و سه لمینراو، یاری به سایکۆلۆژیای مروّف ناکات و دلّه راوکیی پوچه لبوونه وه و ریژه یی بوون نایکروژیت. سایکۆلۆژیای نوسه ر به وه ئوقره ده گریت که شته کان کۆنکریت بکرینه وه نه که ئه بستراکت. به رجه سته و به رده سته بن، نه که له دووتوی بیری په تی و فره رووی وشه دا گۆرانیان به سه ردا بیت. لیره دایه که ترسی هه ندی گروپ و ئایدۆلۆژیستمان بۆ ده رده که ویت ده رباره ی ریفۆرمی دینی. ترس له ریفۆرم ترسه له دۆراندنی ئارامییش. گه رچی تیور

بو ریځخستن هه پشوی و اقیح و جیهان و بوون داده ریژریت، که چی زورجار ریتیم و هاوسه نگی سایکولوژی «دوگماکان» ده شیوینیت. به مانایه کی تر، هوکاری هه لهاتنی نوسه له تیور، په یوه ندیی به «ئومید» هه هه یه. ئومید زیاتر وه کو دراویکی تیوری ده رده که ویت، به لام بوخوی دراویکی پراکتیکیه و بهر له وهی له واقیعدا پرویداییت، له زمان و دهرووندا پرویداوه. نهستی ئه م کتیه پره له ئومیدی سه رکوتکراو. ئه وه عه مه له (جیهاد) که ئه م ئومیدانه ده کاته وه به مه قوله یه کی ئونتولوژی و پروکاره سایکولوژییه که ی تیده په ریځیت. هیئانه وهی ئایه تی (کز مه بن و خه فته مه خون هه ر ئیوه ن سه رکه وتوو به مه رجیک مسولمان بن... ل. ۲۴۰) له کتیه که دا، ته نیا هیوا یه کی سایکولوژی نیه به لکو گه ره نتییه کی ئونتولوژیسه بو موسولمانان. تیور ناتوانیت هیوا دروست بکات، چونکه هه ر قسه و (قسه ی زل!) ه. هیوا له تیور تیه ریوه و هه ندیک پراکتیک و جیهادی پیویسته بو ئه وهی خو ی ده رخت.

هه لهاتن له تیور ترسناکه... گه ر له تیوردا هه له بکه ین، ئه گه ریځ ده مریت... به لام گه ر له پراکتیک-جیهاددا هه له مان کرد چی روو ده دات؟!

سه رچاوه: مه شخه لی ری، سه ید قوتب، و: کریکار، چاپی دووه م، ۲۰۰۸، ک. ته فسیر.

له ویدیوی برسیتییه وه چی ههیه؟

ئه گهرچی «رهمه زان» له پرووکه شدا بریتییه له پارچه یه کات و پارچه یه ک مەراسیمی دینی، به لام هاوکات نیشانه یه بۆ شتی تر و هه لگری ئاماژه ی ناوه کییه. ده شی سیمای سهره کیی رهمه زان بریتی بیته له خوگرته وه و نه فیکردن. واته وه ستاندنی هه ندی له زهت که ده بیته جه وه هری ئه م مانگه، ئیدی له له زهتی خوردن و خواردنه وه وه بیگره تا ده گاته دووکه ل و سیکس. ده توانین بلیین که رهمه زان نیشانه یه که بۆ جوړیک له (غیاب) که ئیسلام هه میسه به دهستییه وه نالاندوو یه تی. ئاشکرایه که لیره دا رهمه زان زیاتر وه ک زاراوه یه کی پرووت و ئه بستراکت به کارده هیین. وه ک خولیکی دووباره ی دینی که به شداره له دروستکردنی شوناسی خودای ئیسلامدا.

جیاوازیی رهمه زان له گه ل سرووته کانی تری ئیسلامدا، له دوو شتدا جیی سهرنجه. یه که میان، لوژیکی ئیسلام ئه وه مان پی ده لیت که رهمه زان به شیوه یه کی راسته وخۆ تاییهت و ته رخانه بۆ خودا. دووه میسه، رهمه زان هه لگری پارادۆکسیکی ئالۆز و هاوکات گرنگیشه له هه ناوی خویدا. بۆ ئه مه، رهمه زان له پرووکه شدا وه ک په یوه ندییه کی راسته وخۆ و خیرا به خواوه ندوه وه ده رده که ویت، به لام دوا ی پشکنیکی قوول ده بینین که بریتییه له گه رانه وه ی تاکی مسولمان بۆ ناو خوئی! هه لبهت ئه م گه رانه وه یه پتر له شکسته وه نزیکه، تا کو ئه وه ی گه رانه وه یه کی سو فیا نه بیته بۆ ناو مرو ف خوئی. ئه م گه رانه وه یه، پچرانی ئیمانداره به ده ره وه وه ی خو یه وه و سزادانی جه سته ی لی ده که ویته وه. دیاره نابیت لیره دا، خوگرته وه و خو برسیکردنی رۆژووگر تیکه ل بکه یین به زوه د و خوگرته ی سو فی و زاهیده کان. ئه وان ده یانه ویت له جه سته وه په رنه وه به ره و رۆح و مه عشوق و ئایدیالیکی تاراده یه ک مسو گهر، به لام فهردیکی فیهی و ساده، گره و له سه ر جه سته ی خوئی و پاداشتیکی مادی ده کات. رهمه زان ئه و زمانه جه سته یی

و بایۆلۆژییه نیه له گه‌ڵ خودادا که ئیسلام بانگه‌شهی بۆ ده‌کات، به‌لکو داب‌ران و که‌رتبونی مرۆقی مسوڵمانه له‌گه‌ڵ خۆیدا. جه‌سته ده‌بیته ئه‌و زمانه لال و پاسیقه‌ی که ئه‌وی تر و خوداش ون ده‌کات. له‌و جیگایه‌دا، ئه‌وی تر ون ده‌کات که ئه‌وی تر له‌ په‌یوه‌ندی ته‌ندروست و مامه‌له‌ی خاوی‌ن و حورمه‌تی پێویست بێه‌ش ده‌کات. له‌و جیگایه‌شدا خودا ون ده‌کات که دوو گرفتێ ب‌ه‌رچاو ده‌خولقینیت. یه‌که‌میان بریتیه له‌ گرفتێکی تیۆلۆژی و (که‌لامی) که لێره‌دا ده‌رفه‌تی باسکردنی نیه. دووه‌میش گرفتێکی ناوه‌کییه و په‌یوه‌سته به‌ جومگه‌کانی ناوه‌وه‌ی ئیسلام خۆیه‌وه. ئه‌وه‌ی که به‌کورتی بیری ده‌خه‌ینه‌وه ئه‌و گرفته ناوه‌کییه که ده‌کریت ئیسلام و هه‌ر شوناسیکی تری پێوه گیرۆده‌ بێت. ئه‌و گرفته‌ی که لێره‌دا ناوی ده‌نێن: غیابی خودای ئیسلام.

دیاره که له‌ زۆریک له‌ دینه‌کانی دنیادا به‌ (مه‌سیحیه‌تیشه‌وه)، خودا جوړیک له‌ به‌رجه‌سته‌بوون و ئاماده‌گی هه‌یه. زۆر مه‌زه‌به‌ هه‌ن و بواریکی گه‌وره بۆ ئاماده‌یی خودا ده‌که‌نه‌وه. بۆیه هه‌ر له‌و مه‌زه‌به‌بانه‌دا پرۆسه‌ی چه‌پاندن و غایبکردن که‌متر رووده‌دات. ئیسلام یه‌کیکه له‌و دینانه‌ی که هه‌موو شکۆی خودا ده‌به‌ستتیه‌وه به‌ غیابه‌وه، که پتر غیابیکی نێگه‌تیقه. له‌ ئیسلامدا کۆمه‌لیک میکانیزم و رێگه و سرووت هه‌ن و ئه‌م غیابه‌ چه‌پینراوه‌ی خودا ده‌هیننه‌وه ناو ئاگایی و هۆشیاریی رۆژانه‌وه. واته‌ غیابی خودا له‌ ئیسلامدا به‌رده‌وام چه‌پینراوه و ئه‌م چه‌پاندنه‌ش له‌ په‌نجه‌ره‌ی تره‌وه هاتۆته‌وه ناو هه‌ست و ژيانی رۆژانه‌ی دینه‌که‌وه. غیابی خودا له‌ ئیسلامدا به‌رده‌وام پێویستی به‌ باج و ئه‌لتەرناتیقی گه‌وره هه‌بووه بۆ ئه‌وه‌ی ئاماده‌بیه‌کی لانیکه‌م رهمزی بۆخۆی ده‌سته‌به‌ر بکات. رهم‌زان یه‌کیکه له‌و ئه‌لتەرناتیق و باجانه‌ی که پێویسته تاکی مسوڵمان هه‌لی بگریت. خۆب‌رسیکردن به‌ شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ ده‌بیته ئه‌لتەرناتیقیک بۆ ئه‌وه‌ی خودا ئاماده و به‌رجه‌سته‌ بێته‌وه. هه‌لبه‌ت ئه‌وه‌ی وا ده‌کات که ئه‌م پرۆسه‌یه ناراسته‌وخۆ رووب‌دات، مه‌سه‌له‌ی مه‌رگه. مه‌رگ ده‌بیته‌ پ‌رد و ناوه‌ند بۆ ئه‌وه‌ی که (برسیتی) و (ئاماده‌یی خودا) بگه‌نه‌یه‌ک. به‌ ده‌رب‌رینیکی ساده‌تر، ئیسلام دیت و برسیتی وه‌ک بیرخه‌ره‌وه و جه‌مسه‌ریکی گ‌رنگی مه‌رگ پ‌یشنیار ده‌کات و له‌گه‌ڵ بیرخه‌سته‌وه‌ی مه‌رگدا خودا وه‌ک توندوتیژییه‌ک ب‌رده‌خاته‌وه. خودا له‌ غیابه‌وه خۆی ده‌خزینیته هه‌ناوی مه‌رگ و له‌ویشه‌وه «برسیتی» ده‌کاته زه‌نگیک بۆ ئاماده‌بوونه‌وه‌ی خۆی! له‌م هاوکیشه‌دا ئه‌وه‌ی که پتر زه‌ق و زاله، ده‌رکه‌وتنی توندوتیژییه وه‌ک ئه‌کتیکی نه‌رم و ناراسته‌وخۆ. له‌ په‌له‌ی یه‌که‌مدا برسیتی و خۆگرتنه‌وه له‌ له‌زه‌ت بریتیه له‌ (توندوتیژی به‌رامبه‌ر به‌ جه‌سته).

له پلهی دواتریشدا هه ره شه و نه گه ری مهرگ ده بیته (توندوتیژییه کی گه وره تر به رامبه ر به مروڤ) وهك كۆیه کی گه وره تر و گشتگیرتر. گه ر کیشه که به سه ر یه که وه سه یربکه ین، نه وا ئیسلام له ریگه ی مهرگ و توندوتیژییه وه خودا ده هیئته وه سه ر شانۆ. په مه زانیش، نه م غیابه ده گه یه نیته ئاستی پراکتیک و ده شی ت کۆی پرۆسه که به م شیوه یه کورت بکه ینه وه: نه ی نه وانه ی که باوه رتان هیناوه، پرۆژووتان له سه ر نوسراوه، وه کچۆن له سه ر نه وانه ی پیش ئیوه ش نوسراوه: بو نه وه ی خو تان له ئازاره کانی غیاب پاریزن.

دیاره که غیاب و ونبوون ئازاری خو ی هه یه. غیاب ده بیته هو ی نه وه ی که شوینه به تاله کی به ئازار پر بکه ینه وه. نه و ئازاره ی که له غیابه وه سه رچاوه ده گریت، له زاتی غیابدا نه به لکو له و درزه عاسی و نه به دییه دایه که غیاب درووستی ده کات. جیی بیرخستنه وه یه که مهرج نه شتیك (یان خودایهك) هه بوویت و رویشتییت و نه م غیابه ی درووست کردییت. نه خیر، به لکو زورجار غیاب به ره مه می فه نتازیای مروڤ خو یه تی. واته فه نتازیای ئینسان وا ده کات که ئوبیکتیکی خه یالکرد بخولقی نییت و له گه ل نه م خولقاندنه دا بو شایی و غیابیش دیته ناومانه وه و هه می شه ش ده می نیته وه. غیاب و فه نتازیا دووانه یه کی لیکدراون و یه کتری به ره مه دینه وه. نه وانه ی که به رگه ی نه م غیابه ده گرن زور که من. خه لکی ساده و ساکار، پیویستی به وه یه که فه نتازیاکانی به رجه سته بکات گه رچی به شتگه لی وه همی و هه له ش بییت. به ده برینیکی دی، پرۆژوو بو پرۆژووگر نه خو شیه کی ماسوشیه و مسولمان ناچار ده بییت که له زهت له خو-ئازاردان-بینییت. نه م خو ئازاردانه ش بریتییه له باجیک که تاکی مسولمان ناچاره بیدات، چونکه که وتوته دوخی فه نتازیاکردنه وه و نایه وییت تووشی هیه غیابیک بییت. نه وه ئیسلام خو یه تی که هه ر له پیشه وه خودا ده خزینیته دواوه. نه و کاته ریگه ده دات که خودا له خه لوه ت و غیابی خو ی بیته ده ر که مروڤ ناچاره باجه که ی بدات. هه ر بو نمونه خواوه ند لای «نه فلو تین» بریتییه له پر بوون و لیورپیژبوون و لی پرژان. جیهان له خواوه نده وه ده رده چییت و سه رچاوه ده گریت و به ره مه می سه رپرپیژبوونی خواوه نده. دوا ی نه م لیپرژانه ش خواوه ند تووشی که م و کورتی و که مبوونه وه نایه ت و ناگورپیت. به لام گه ر سه یری خودای ئیسلام بکه ین نه وا سه رپرپیژ نه و نایه ته ده ره وه ی خو ی، به لکو تا راده ی (غیاب) پاشه کشه ده کات و ده روا ته دواوه وه. ئیسلام به نه تی خو ی، هه ندیک سرووت و مه راسیم پیشکشه به مسولمانان ده کات و برینه کانی غیابی پی ساپیژ ده کات. به لام هه ر زوو نه م سرووتانه ش شکست ده هیئن و ته نانه ت شه هاده ت و خو ته قاندنه وه ش ناتوانن نه م درزه و نه م غیابه و

ئەم برینه ناوه کییهی ئیسلام چاره سەر بکەن. بە مانایه کی تر، ئیسلام دوو جور توندوتیژی به رههه م دینیت بۆ قه ره بوو کورده وهی (غیابه که)، که یه کیان نه رمتره و ئەوی تریان توندوتیژتره. یه که میان پۆژوو ه که له ئاستیکی نه رمتردا توندوتیژی به کارده هیئت و پرووی له ناوه وهی مسوڵمان خۆیه تی و ئەوی تریشیان جیهادی کلاسیک و جیهادی (مۆدیرن!) ه و پرووی له دهره وهی مسوڵمان و ئەوی تره. پۆژوو وه ک توندوتیژی به کی نه رمتر، پۆلی جیهادیکی په مزی ده بینیت دژ به وانی تر و ته نانه ت ئەوانی تری مسوڵمانیش. ئا لیره وه ئیسلام به جوریکی ناراسته وخۆ دژی په یام و هه ندی له بانگه شه کانی خۆی ده وه ستیته وه. واته له ریگه ی فه رزیکه وه، په یامیکی گه وره تر هه لده وه شینیتته وه که لیبورده یی و ئاشتی و ریزگرتنی ئەوانی تره.

په مه زان و برسیتی و خۆپاریزی له چیش، هه لگری ئاماژه یه کی ناوه کیتر و نه سته کی ترن. خۆبرسیکردن وه ک به تالییه کی کاتی و وه ک خالیبوونه وه یه کی کورتخایه ن دیسان گوزارشت له جوریک له غیاب ده کات. غیابیکی بایۆلۆژی و نیمچه رۆحی و ناوشین. غیابی که مرۆف ده گه رینیتته وه بۆ ناوه وهی خۆی و بۆ هه سته راسته وخۆ و نزیکه کانی خۆی. ئەم غیابه ده شیت غیابی پرپوون و تیربوونی بایۆلۆژی بیت. له م دۆخه دا پۆژووگر ده یه ویت پردیک له گه ل سه رزه مینیکی ئایدیالیدا درووست بکات. ئەو سه رزه مینه ی که ئیسلام ناوی ده نیت به هه شت و پرپه له و شتانه ی که غیابی پۆژووگر پرده که نه وه. پۆژووگر په یوه ندییه کی نیمچه رۆحی و (نیمچه جه سته یی!) له گه ل ئەم سه رزه مینه دا درووست ده کات و، له گه ل کۆتایی هاتنی پۆژه که دا په یوه ندییه که هه ر زوو ده پچریت و پاشه کشه ده کات بۆ رۆژیکی تر و دۆخیکی تر و غیابیکی تر. ده ست گه یشتنه وه ی پۆژووگر به خواردن و فۆرمه کانی له زه ت، کۆتایی به غیابه بچوک و بایۆلۆژییه که دینیت، به لام غیابه گه وره و ئیلاهییه که هه ر له جیگه ی خۆی ده مینیتته وه.

ټیوب و چرکه غه مگینه کانی ناو «ټیمان»

کیرکه گارد له کتیبی «لپرسینه وه» دا ده لیت «ټه و که سه ی له گه ل دنیادا ده جه نګیت و سهرده که ویت مه زنه، ټه وه ی له گه ل خویدا ده جه نګیت و به سهر خویدا زال ده بیت شکو و مه زنیه کی زیاتر ده سته بهر ده کات، به لام شکومه ند و مه زنی راسته قینه ټه و که سه یه که له گه ل خودادا ده سته ویه خه ده بیته وه». به شی کوتایی وته کانی کیرکه گارد، بو دنیای ټیمه که لیک گرنګه. پټویسته په خنه و گله یی بناخینه ناو هه موو پارچه کانی ژیانی پوژانه وه، تا ده گاته ټیمان و چرکه سته کانی ټیمانیش. ده سته ویه خه بوون له گه ل خودادا له م پرسته یه ی کیرکه گاردا، پوځیکی میتافوریانه ی هه یه. ټه و ده یه ویت ماهیه تی ټیمانی راسته قینه دیاری بکات. بویه له م پرسته یه ی کیرکه گارده وه پرسیاریک سهرده ردینیت و هاوکات وه لامه که شی له خویدا شاردو ته وه. پرسیاره که بریتیه له وه ی، بوچی ټیمانی راسته قینه له ناوه وه پره له ته قینه وه و ټه گه ری په خنه و پشیوی؟ وه لامه که چیه جګه له پرسیاره که خوی، به لام به بی وشه ی پرس؟! چیه جګه له وه ی ټیمانی راسته قینه و قوول له ناوه وه پره له ته قینه وه و ټه گه ری په خنه و پشیوی! چیه جګه له درزخستنه موتله ق نه ک داپوشینی که لینه کانی موتله ق؟ سرووشتی ټیمان وه هایه. په نګه تا که به لګه و ټه رګومینتیک بو ناسینی سرووشتی شتیک بیخه یه روو، بریتی بیت له ټه زموونکردن: بو ټه وه ی له سرووشتی دوځیکی ټینسانی ټیګه ی تا قی بکه وه، له وه ش زیاتر برؤ ریسک بکه!

که رچی ټیمان وه ک دوځیکی ټاسنین و په ها دهرده که ویت، به لام له هه ناوی خویدا هه لګری پچران و پارادوکس و سته وه ختی قهیراناوییه. دیاره لیره دا مه به ستمان له ټیمانی راسته قینه یه. مه به ستمان له و گه ران و یارییه ماندوو که ره یه که ناوی ټیمانه. ټیمانیک نا که له ملکه چی رووته وه ده ست پیده کات، به لکو ټیمانیک که گه مه له گه ل پارادوکسه کاند ده کات. ټیمانیک

که ده رگا و دهر فته تی زیاتر به زمان ده به خشیت نه وه ک بیبه ستیت و زار اوه کانی سنوردار بکات. ئیمان ئاسمانیکی تر و سیبه ریکی تر بو شته کان درووست ده کات. ئیمان له گه ل خالی ده سپیکدا ده بیته ئامانج. واته هر له سه ره تاوه، خو ی وه ک ئامانجیکی ئاماده پیشان ده دات و دوخ و پارچه ورده کانی ناو خو ی ده کاته وه سیله. له ئیماندا ئامانج ناکه ویته کو تاییه وه، به لکو هر له سه ره تاوه و له هه نګاوی یه که مه وه خو ی دهرده خات. به لام ئامانجی ئیمانی راسته قینه، داخستن و پر بوون و گه یشتنی ته واوه تی نیه، به لکو هه میشه له ناو خویدا له دایک ده بیته وه. هه لبت لیره دا مه به استمان له له دایک بوونه وه یه کی عیرفانی نیه، به لکو ده مانه ویت ئه وه بلیین که ئیمان خو ی فورمیکی به تاله و نابیته وه سیله بو شتی تر. ئیمان خو ی ئامانجی خو یه تی. گهر سه یری میژووی زورینه ی دینه کان بکه ین له م سروو شته راسته قینه یه ی ئیمان لاینداوه و ئیمانان خستوته خزمه تی شتی تره وه. له راستیدا گهر مامه له یه کی لوژیکی له گه ل زماندا بکه ین ئه وا ئه م پرسته یه هه له یه: ئیمانان خستوته خزمه تی شتی تره وه. ئیمان ناخریته خزمه تی شتی تره وه، هه رکات هه ولی له و جوړه بدریت ئیدی راسته وخو ئیمان خو ی نه فی ده کات و وه ک ئیمان نامینیته وه. یان کیرکه گارد واته نی، ئیمان ئه و لوتفه مان پیده به خشیت، که ناوه وه له دهره وه بالتر و له پیشتر بیت. ئیمان له ناوه وه یه و بو ناوه وه یه. ئیمانی راسته قینه پتر له قوما ر و گره و و پارادوکسه وه نزیکتره وه ک له هه لپه ی ئایدولوژی و بهرنامه سازی و پالدا نه وه وه.

هیچ ئیمانیک نیه پیرفیکت و ساغ و پو لایین بیت. ئیمان گهر سروو شتی پو لای وه رگرت ئه وا بریکی زور له ئیمان بوون ده که ویت. پیم وایه ئیمانی ته ندرووست ئه و ئیمانیه که پتر له ئینتیمه و مه یلیکی مه تاییه وه نزیکه. ئه م جوړه له ئیمان ده شیلریت و لانیکه م وه ک فورم و دم و چا ویش بیت ده ستکاری ده کریت. ئیمانی پو لایین ئیمانیکه که ژه نګ ده گریت. نه ده ستکاری فورمه که ی ده کریت و نه ناوه پرۆکه که شی شه فاف و روون و په ونه قدار خو ی پیشان ده دات. ژیزک پی وایه که «له دیدی هیگله وه عه قل تو ریکی ئارامبه خش نیه که به ته واوی دژیه ک و پارادوکسه کان و ژاوه ژاو و شیتی و ئه م شتانه چاره بکات یان داپو شیت. به پیچه وانه وه: لای هیگل عه قل سنوری کو تایی و غایی شیتی یه. ده توانین بلیین که عه قل زیاده و پاشماوه ی شیتی و جنوونه». ئه م سیفه تانه ی عه قل به سه ر ئیمانیشدا جیبه جی ده بن. ئیمان ته ماسیکی گه وره ی به شیتییه وه هه یه. شیتی به مانا باو و ئاساییه که ی نا، به لکو به مانای یاساشکینی و پر بوونی جاروبار و خو خشاندن به سنوره کانی نازادیدا.

له پهیمانی کۆن، یاخود تهوراتدا ههنديک ساتهوهختی قهشەنگ ههن که تهعبير له دۆخه پشيوهکهی ئيمان دهکهن. ئهوهی که لهوئ دهگوزهریته ههر ئیمانە، بهلام ئیمانیک که زمانی ههیه و دیتە گو. ئیمانیک که له ریگههه ریخنه و گلهیهوه خوئ تیر دهکات. دهتوانین بلیین ئیمان له بنهپهتدا گوزارشته له دۆخی برسیتی و زمان بهخشینهوه به پته ناکوکهکانی ناو مروّف خوئ. زۆرن ئهوانهه که له جیگهیهکی ئیماندا دهوهستن و بهر دیوه راستهقینهکهی دهکهن. دهوهستن و ئیمان له وههمه پاک دهکهنهوه که دلنیایی و بیدهنگبوونی یه کجارهکیه. ئه یوب یه کیکه له سیمبولهکانی ئه م بیدهنگنه بوونه. هه کایه تی ئه یوب هه کایه تیکي ئیجگار قهشەنگه. به پیی چیرۆکه که ئه یوب له دۆخی ئیمانداریی خویدا دهخریته تاقیکردنه وه یه کی قورسه وه. ئه یوب ده بیته قوربانی گرهوئکی نیوان شهیتان و خودا. رۆژیک شهیتان له گه ل فریشته کانداه چنه دیوانی خودا و، خودا له شهیتان ده پرسیت که له کوئ بوویت. ئه ویش وه لام ده داته وه که له سه فه ریکی ده وری زه ویدا بووه. پاشان خودا به جوړیک له شانازییه وه به شهیتان ده لیت: ئایا ئه یوبی به ندهی منت بینی؟ له سه ر زه وی که سیکی تری وه ک ئه و نادۆزریته وه. ئه و پیاوئیکی له خواتر سه و خوئ له گونا به دوور ده گریته. شهیتان لیره دا دیته گو و ئیمانئیه که یوب ده گه ریته وه بو ئه وهی که سود و قازانجی گه وره ی بوئ هه یه. شهیتان هوکاری ئیمانداریه که یوب ده گه ریته وه بو ئه وه به ره که ت و سو ده ی که لیه وه ده ستی ده که ویت و مال و منال و سامانه که ی پی ده پاریزیت. لیره وه گره وه که له سه ر حیسابی ئه یوب ده ست پیده کات و خودا به شهیتان ده لیت: برۆ چیت ده وئ به سه ر سامانه که ی ئه یوبیدا بهینه به لام زیان به خوئ مه گه یه نه. به کورتیه که ی ئه یوب له جاری یه که مدا، هه موو مال و منالی خوئ له ده ست ده دات. به لام ئه یوب هیشتا وه ک به نده یه کی توره و په خنه گر نه هاتۆته گو. شهیتان به هانه ده هیته وه و سو پاسگوزاری ئه یوب هیشتا ههر بو ئه وه ده گپریته وه که مروّف ئاماده یه هه موو شتیک به خشیته به مه رجیک گیانی خوئ پاریزراو بیت. بوئه لیره وه خواوه ند مۆله ت ده داته شهیتان که موسیبه تیک به سه ر ئه یوبیدا بهینیت به و مه رجهی کار نه گاته کوشتنی ئه یوب. شهیتانیش ده پروات و ئه یوب دوو چاری دومه ل و بیماری و کرمه ریژبوون ده کات. ئه یوب به سه ر ته پۆلکه یه کی خو له میشه وه داده نیشیت و پرسیار و ناره زایی و هاواره کانی خوئ ده رده پریته. کاردانه وه کانی ئه یوب به م شیوه یه ده ست پیده کات «نه فرته له و رۆژه ی که هاته دونه اووه و ئه و شه وه شی که که وه مه په حمی دایکمه وه... خوژگه ئه و رۆژه له تاریکی ئه به دیدا رۆده چوو... وه هه رگیز به یه کیکه له رۆژه کانی مانگ

نه ده ژمیردرا... ئه وانه ی که له نه فره تکرنددا ده ستره نگین- ئه و پوژه- به نه فره ت بکه ن... خوژگه به مردوویی له دایک ده بووم... سه د خوژگه خودا ئاوامی ده هیئایه دی و ده یکو شتم». گهرچی ئه یوب ئیمان خوی نادوړینیت، به لام ختوکه و په خنه و گله ییه کانی خوی ناچه پینیت. لیره دا ئه و تپروانینه ی (کیرکه گارد) مان له کتیبی (ترس و لهرز) دا بیرده که ویته وه که پی وایه «ئیمان خوی په شیو و په ریشانه به لام براوه یه. هه میسه په ریشانه، به لام هه میسه براوه یه». ئه یوب به ده برپینیکی زور شیعی و غه مگینانه وه به رده وام ده بیت و به رامبه ر به خودا ده لیت «بوچی گونا هه که م نابه خشیت و له که م و کورتیم خو ش ناییت؟ من به م زووانه ده پومه ژیر خاک و توش به دوامدا ده گهریت، به لام ئیتر من نیم و -نابم و نامدوژیته وه-». ئه یوب زمانی خوی توند ده کاته وه و ده لیت «... له سه ره تای خه لقبو ونه وه هه میسه بیر توشه وه بووه که گهر من توشی گونا هییک بووم، ری له لیخوش بوونم بگریت و له ناوم بدهیت. چ مرو فیککی بیچاره م! ئه گهر ئیشی باش بکه م حساب ناکریت، به لام بچوو کترین گونا هم لی بوه شیته وه یه کسه ر سزا ده دریم. ئه گهر به ویت هه ستمه وه له زه وی، وه کو شیر هه لده په ریته سه رم و دیسان هیزی خوت به سه ر منه وه نمایش ده که ییت». سکا لاکانی ئه یوب سه رده کیشیت بو پرسیار و گازنده ی توندتر، ئه وه تا به تیرییک دوو نیشانه ده شکینیت و ده لیت «کاتیک به لایه ک یه خه ی بی گونا هییک ده گریت، ده یکو ژیت و خوداش پیده که نیت. خودا دونیای دا وه ته ده ستی گونا هه کاران. ئه و چاوی قازییه کانی کویر کردووه تا کو عه داله ت پیاده نه که ن، ئه گهر ئه مه ئیشی خودا نیه، ئه ی ئیشی کییه؟»

له کتیبی (جامعه) ی په یمانی کو نیشدا هه لوه سته یه کی قه یرانساز و گومانکارانه هه یه ده رباره ی دیوه جیاوازه کانی ژیانی مرو ف. کتیبی پیروژ دیت و ئاوازی پووچی و بیهوده یی ده ژه نیت. په نکه له دیدی (موحه مه دی!) یه که وه، ئه م په ره گرافانه ی کتیبی پیروژ هیجگار ناقولا و ناره سه ن ده ربکه ون، چونکه قورئان خوی دوور ده گریت له م جوړه ده برپینه راشکاوانه. به هه رحال هه ندی توخمی نیمچه فه لسه فی له کتیبی (جامعه) ی په یمانی کوندا به دی ده کریت. هه ر له ورووژاندنی پووچی ژیانه وه تا ده گاته پووچی زاین و عیش و نوش و نه زانی و هه ولدان. کو مه لیک رسته ی غه مگین له ناو کتیبیکی پیروژ و مانیفیستیکی ئیمانیدا شتیکی سه رنجرا کیشه. تیایدا هاتووه که «هه موو شتیکی بیهوده یه، هه روه ک پاکردن به دوا ی بادا»، «... خودا وه ند مرو فه کان تاقی ده کاته وه تا کو پیشانیان بدات که له حه یوان با شتر نین. به ده ر له مه، عاقیبه تی مرو ف و حه یوان هه ر یه کیکه، هه ردووکیان گیان ده سپرن و ده مرن، که واته

مروځ هېچ فه زلیکی به سهر چه یواندا نیه. هه موو شتیک بیهوده ییه!»، «بیهوده ییه! بیهوده ییه! ژیان سهرتاپا بیهوده ییه! مروځ لهو هه موو زه حمه ته ی که له ژیر ئاسماندا ده یکشیت چ سوډیکی ده ست ده که ویت؟ نه وه کان یه ک له دوا ی یه ک دین و ده پوځ، به لام دونیا هه روه کو خو ی ده مینته وه»، «پادشایه ک ده توانیت چی بکات، جگه له وه ی که پادشاکانی پیش ئه و کردوویانه؟»، «باسی پیشیان ناکریت، ئه وانه شی که له ئاینده دا دین باسیکی ئیمه ناکه ن»، «هه موو شتیک ماندوو که ره، هینده ماندوو که ره که زمان کورت دینت له باسکردنیدا، نه چاو له بین تیر ده بیت و نه گویش له بیستن. ئه وه ی که هه یه له پیشدا هه بووه و ئه وه شی که ده بوو بیت پیشتر بووه، خودا پابردوو دووباره ده کاته وه». ئه م رستانه پتر دریزده بنه وه و فورمیک ته ندرووستر له ئیمان ده خه نه روو. فورمیک که له دویای ئیمه دا بیزراو و گومرا و ناشیرینه. پیویسته ئیماندارانی ئیمه تیگه ن که: ئیمانی راسته قینه، هینده ی له به رده م شکندایه هینده قایم و ره ق و ره ها نیه: ئیمان لالکردنی یه قین نیه به لکو هیئانه قسه ی یه قینه.

ره نګه نه کریت هه موو ئیمانداره کان وه کو ئه یوب و کیرکه گارد و پاسکال بن، به لام ده کرا ده قه پیروزه کان هه ناسه ی ره خه و سکالایان تیا نه مریت. کاریگه ریی ئه م زمانه ره خه ییه له هه ر ده قیکی پیروژدا بایه خی خو ی هه یه و سایکولوژیا و زمان و جیهان بینییه کی تر ده به خشیت به (تاک!) له کانی ئه و دینه.

سه رچاوه:

١. کتاب مقدس، ترجمه تفسیری، انجمن بین المللی کتاب مقدس، ١٩٩٥ میلادی.
٢. ترس و لرز، سورن کیرکه گور، ت: عبدالکریم رشیدیان، نشر نی، چاپ پنجم، ١٣٨٥.
٣. گشودن فیای فلسفه، گلین دالی، گ.با. ا.ژیک، ت. گل محمدی، ١٣٨٦.

هیلنج: مالئاوایی کردن له لوژیکی دینی

-هه لدانه وه یه کی خیرای په په کانی پوځمانی -هیلنج- ی سارته ر-

«هیلنج له ناو مندا نیه... ئه وه منم له ناویدام... له ناو هیلنجدام». په نګه ئه م رستانه باشتین ده رگا بن بو ئه وه ی زووتر بچینه سهر جه وه هری باسه که. ئه م رستانه، کروک و ژیرخانی پوځمانه که مان به کورتی پیشان ده دن. پیش هر شتیک، خوینهر له و گریمانه و وینه ته قلیدیه رزگار ده که ن که هیلنج ده که ویته ناو مروقه وه. چیر هیلنج ئه و پربوونه ناو کییه نیه ته عبیر له دل تیکه لاتن و بیماریمان بکات. نه خیر، به لکو تیرمیکه و وینه یه کی گوره ترمان له سهر خوځمان و بوون و جیهان ده داتی، وینه یه ک که سنوری شه خسی تیده په ریښت و وه کو هه و هه موو کون و که له به ریک داگیر ده کات. چیر هیلنج کاردانه وه یه کی کتوپری جه سته نیه، به لکو لیره دا جه سته خوځی ده بیته به شیک له هیلنج.

حه فتاو چوار سال پیش ئیستا، سارته ر پوځمانی (هیلنج) ی بلاو کرده وه. ده وتریت پوځمانه که وه کو فورم و زمان ساده و بی پرووداو و بی کاره کنه ر و ساردوسره. ئه وه ش ده وتریت که پوځمانه که به میتو دیکي فینومینولوژی نوسراوه که سارته ر بو فله لسه فله که شی به کاری ده هیښت. هه ندیکي تر پوځمانه که به پوځمانیکي ئوتولوژی ده زانن و هه ندیکي تر به پوچینامه ی تیده گهن. ئاشکرایه که زوری له سهر و تراوه، چ وه ک ستایش و چ وه ک په تکرده وه ش. ئیمه دوا ی نرخی ئه ده بیی ده که که ناکه وین، به لکو دوا ی ئه و هیله ده که وین که پتر پرووخساری فله لسه فیی ده که که داگیرده کات. ئه و هیله ی که ناوی ده نیین مالئاوایی کردن له لوژیکی دینی.

پوځمانه که یه ک کاره کته ری سهره کی تیا یه و ناوی (پوکاتین) ه. پوکاتین به ته نیا له شاری بوویل ده ژی و سهرقالی لیکولینه وه ی میژوو یی له سهر که سایه تییه ک. ئه م کاره کته ره به قولی

دهرگیره له گه‌ل مه‌سه‌له‌ی بووندا، بوون له‌سه‌ر ئاسته‌ پوژانه‌ییه‌که‌ی، بوون وه‌ک ئه‌وه‌ی که له‌ پریگه‌ی شته‌کانه‌وه‌ خۆی ده‌رده‌خات، بوون وه‌ک ئه‌وانی تر. به‌ وته‌ی باب‌ه‌کی ئه‌حمه‌دی، پوژمانه‌که‌ هه‌لگری چیرۆکیکی پوون نیه‌ که‌ ده‌ست بخه‌ینه‌ سه‌ری و بو‌خه‌لکی بگپینه‌وه‌. پابردووی کاره‌کته‌ره‌که‌ پوون نیه‌. له‌و پووه‌وه‌ به‌ خۆی ده‌لپت «یاده‌وه‌ریه‌کانم له‌گه‌ل ده‌می ئیستادا درووست ده‌که‌م، فپری دراوم و توپ دراومه‌ته‌ کاتی ئیستاوه‌، سو‌دی نیه‌ که‌ ده‌مه‌و‌یت بگه‌مه‌ پابردوو، ناتوانم له‌ خۆم هه‌لپیم-ل ۱۰۹». یان له‌ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی کو‌میدی و هاوکات غه‌مگیندا ده‌لپت «پابردوو له‌ کو‌یدا هه‌لبگرم؟ پابردوو خۆ له‌ گیرفاندا هه‌لناگیریت-ل ۱۵۴». به‌ وته‌ی ئه‌لبیر کامۆ، پوژمانه‌که‌ زیاتر بریتییه‌ له‌ مۆنۆلۆگی پو‌کانتین له‌گه‌ل خۆیدا. نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌لکو له‌وه‌ش زیاتر، پو‌کانتین په‌یوه‌ندی خۆی و شته‌کان ئه‌زموون ده‌کات په‌یوه‌ندییه‌ک که‌ به‌ ته‌واوی مانای په‌یوه‌ندی هه‌لناگیریت، چونکه‌ به‌ر له‌وه‌ی په‌یوه‌ندی بیت هه‌له‌هاتنه‌ تا ئه‌وپه‌ری هه‌له‌هاتن. لیره‌دا به‌ ده‌رفه‌تی ده‌زانم که‌ سه‌رنجیک له‌سه‌ر مانای هه‌له‌هاتن بخه‌مه‌ پوو. هه‌له‌هاتن بو‌ کاره‌کته‌ره‌که‌ی ئه‌م پوژمانه‌ مانایه‌کی ئه‌وتۆی نیه‌. ئه‌و مادام بیر ده‌کاته‌وه‌، پپی وایه‌ ناتوانیت هه‌لبیت و خۆی له‌ شته‌کان قوتاریکات. ناتوانیت له‌ ژیر باری زه‌ین و جه‌سته‌ پرا بکات. ئه‌و له‌ کو‌پوه‌ و بو‌ کو‌ی پرا بکات؟ هه‌موو لایه‌ک هه‌ر شته‌ و هه‌ر کورسی و میز و دیوار و به‌رده‌. شته‌کان ده‌یخه‌نه‌ دو‌خیککی ترسناک و سه‌یره‌وه‌. بوونی شته‌کانی ده‌وروبه‌ری په‌ریشان و په‌شیوی ده‌که‌ن. ده‌لپت «ناییت شته‌کان له‌مس بکه‌ین، چونکه‌ زیندوو نین. مرو‌ف به‌کاریان ده‌هینیت، ده‌یانخاته‌وه‌ جیی خۆی، له‌ ناویاندا ده‌ژی: به‌سو‌دن، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ و به‌س. که‌چی ئه‌وانه‌ له‌مسم ده‌که‌ن و منیش پیم ته‌حه‌مول نا‌کریت. ده‌ترسم له‌وه‌ی که‌ په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل دروست بکه‌م، وه‌ک ئه‌وه‌ی جانه‌وه‌ری زیندوو بن-ل ۷۸». لیره‌وه‌، ورده‌ ورده‌ هه‌ستی هیلنج لای پو‌کانتین په‌یدا ده‌بیت. هه‌م له‌ شته‌کان ده‌ترسیت و هه‌م قیزیش ده‌کاته‌وه‌ و شعوریککی سه‌یر و نامۆی تیا ده‌بزو‌یت. پپی وایه‌ که‌ شته‌کان زیندووون و «جو‌ریک له‌ که‌سایه‌تیان هه‌یه‌-ل ۶۹». بو‌ ئه‌وه‌ی پتر له‌ ماهیه‌ت و مه‌رامی پوژمانه‌که‌ تپیگه‌ین، ئه‌وا ده‌بیت بچینه‌وه‌ لای چه‌مکیکی گرنگی سارته‌ر. چه‌مکیک که‌ له‌ بنه‌ره‌ته‌وه‌ لیدانه‌ له‌ لوژیکی دینی و دیدی عیرفانی. چه‌مکیک که‌ نه‌فیکه‌ری هه‌ردوو چه‌مکی (واجب الوجود) و (ممکن الوجود) له‌. ئه‌م دوو چه‌مکه‌ له‌ که‌له‌پوری دینی و عیرفانیدا پووبه‌ریکی گه‌وره‌یان داگیر کردوو. یه‌که‌میان به‌ گشتی گوزارشت له‌وه‌ ده‌کات که‌ بوون یان خودا واجیب و زه‌رووره‌ و ده‌بیت هه‌بیت. دووه‌میشان ته‌عبیره‌ له‌وه‌ی که‌ بوون

و وجود شیاوه کین و ده شیت هه بن. بۆچوونیک هه یه و پپی وایه په تکر دنه وهی یه کجاره کی و واجب الوجود شتیکی مه حاله، چونکه نه وهی ده کریت نه بییت و مه عدووم بیته وه پیکهاته و به شه لیکدراوه کانی شته کانه نه ک بنه چه ساکاره که یان. واته شته کان دواچار ناتوان ببنه وه به عه ده می په ها. نه م بۆچوونه یان مشتومپی له سهره و ده کریت خوینهر به وردی له رۆمانه که ی سارته ردا بۆ وه لآمه که ی بگه رییت که ئیمه لیره دا توخنی ناکه وین. نه وهی ده مانه ویت به خیرایی پرووناکی بخرینه سهر نه وه یه، که سارته ر دیت و چه مکی (ئیمکانی نا-زهرور) ده کاته نه لته رناتیقی دوو چه مکه که ی تر. واته چیرته و شتانه ی هه ن و له بووندان، واجب نین و ده کرا نه بن. بوونیان زهرور نیه و له گه ل مرؤفدا جگه له ته جه لای ریکه وت هیچی تر نین. هیچ زهروره تیک و ناچاره کییه ک له پشت بوونه وه نیه. مرؤف و میکروبییک و په لکه گیایه ک هه موو له بوون و دنیادا یه کسانن، نه وهی که جیایان ده کاته وه شیوه ی بوونیانه. هه موویان وه ک یه ک نا-زهرورن و وه ک ئیمکانیکی په تی هه ن و مه جبور نه بوون که هه بن. لیره وه یه که یه کیک له دیدگا ههره گرنکه کانی سارته ر خوئی دهرده خات و ناوه رۆکی مرؤقی له سهر رۆ ده نییت. مادام که بوون زهرور نیه و مرؤفیش مومکینی نا-زهرور، نه وا ئاگایی مرؤفیش بۆ خوئی بۆش و به تاله. یاخود وه ک نه وهی بابه کی نه حمه دی له کتیبه گرنکه که یدا دهرباره ی سارته ر ده لییت: هیچ خودیک له ئاگایدا نیشته جئ نیه، به لکو ده بییت دروست بکرییت. نه وهی که خود هیچه، یه کسانه به وهی که ئاگایش هیچه. لیره وه یه که مرؤف وه کو ئاگایی پیویسته پرۆژه کانی خوئی بینا بکات و نه م به تالی و ناته واوییه پر بکاته وه. به لام هه موو ده زانین که خود لای سارته ر پر نایته وه و به ناته واوی و له مه رگدا ده وه ستییت. ده کریت بلیین که (ئیمکانی نا-زهرور) سهره تا و ده سپیکی فه لسه فه که ی بووه. سارته ر وتوویه تی، له گه نجییتیدا و له سینمه مادا بهر نه م دۆخه و نه م ئیشراکه فه لسه فیه که وتووه. تیگه یشتووه که پرووداوه کان هیچ نه خشه و لۆژیکیکی ناوه کیان نیه، هیچ ژیرخانیکی زهروری نایانجولینییت و ته نیا دهرکه وته و فینومینه ی په تین. شته کان زیاده و پرپ و زور به ساده یی ده کرا بوونیان نه بییت. رۆکانتیین ده ست له زیخ و به ردی که ناری دهریا ده دات و له وپوه هیلنج دینه ده سته کانیه وه. دنیا و ته نه کانی ناوی له زهینی رۆکانتییندا ده خزین و ده که ون و ون ده بن. به پیچه وانیه جیهانینی فه لسه فی کونه وه، شته کان چیرته ره سه نییتی و سه رچاوه و پایه دارییان نیه. ئیدی شته کان بریتی نین له مه خلوقاتی موقه ده س و خاوه ن نه سل و فه سل. رۆکانتیین له کتوپردا دپته وه سهر بوونی خوئی و کیشه ی زهین. زهین و بیرکردنه وه

وهك يه كه مين ده رگاي هیلنج ده بښت. ناتوانیت له زهین و بیرکرنه وه و خوی هه لبت. نه و ده لبت «ته گهر توانیام له بیرکرنه وه بوه ستم، زور باش بوو. نه ندیشه و بیره کان بی تامترین شتن، ته نانهت بی تامتر له گوشتی له ش... جهسته ههر نه وه نده یه کجار دهستی کرد به ژیان، ئیدی خوی بو خوی ده ژی. به لام که ده گمه سهر بیرکرنه وه، نه وه منم که به رده و امی پی ده دم. من بوونم هه یه. من بیرده که مه وه که بوونم هه یه... ئوی! نه م ههستی بوونه چ پیچه لپیچیکی دوور و دریژه... منم که فراوانی ده که مه وه، هیواش هیواش، بریا ده متوانی خوم له بیرکرنه وه بوه ستم...-l ۲۰۱».

پوکانتین له خویه وه و بو شته کان و تیکرای بوونیش هوکاریک نابښته وه. نه وه ی هه یه، هه یه و به س! نه و دوا جار پروا به و وه لامه گریمانکراو و میتافیزیکیانه ناکات که گویا بوونیان لیه دروست بووه. نه و دوا جار له کافتریایه ک و به دهنگی موسیقایه ک له و دوخه گرژ و هیلنجینه پرزگاری ده بت. سارتهر له ریگه ی هیلنجه وه، بوون له هه موو مانا و زهروره تیک خالی ده کاته وه. هه موو نه و دیده دینی و تیولوژیانه رته ده کاته وه که بوون و مه خلوقات به به ره می خودا و کوپی خودا و جه وه هری دووهم ده بښن. بوون چتر وه فا و چاکه و لوتفی خواوه ند نه. ئیمتياز و غایه تی بوون و بوونه وهران له وه تیناپه ریت که هه ن. ته نانهت لای پوکانتین زه مه نیش نه وه یه که ئیستا هه یه و به س. رابردوو چتر نه و به رده وام له به رده می ئیستادا هه ره س ده خوات. ههر شتیک و ههر وینه و پرووداویک که متر له چرکه یه ک له زهیندا ده مینه وه. هه موو چرکه یه ک هه ره سیکه و هه ره سیکی تری به دوا دا دت. هه ره سی پی شوو کونا کریته وه، وینا ناکریت، له هیلنج بوونی خویدا نوقم ده بت. نوسه ری ئیرانی، نرگس فتحعلیان، پی وایه که (ئیلحادی سارتهر له ئیلحادی کامو کاملتره: که مالیک هیلنجه یین. ئیلحادی سارتهر ساردوسره و بوون وه ک نه وه ی هه یه ده بښت... نه و وه کو کامو توره نه و توله له ئاسمان ناکاته وه... کامو پی وایه شتیک نه که ده بوو هه بوایه، به لام سارتهر پی وایه نه ده بوو شتیک هه بت که ئیستا نه... سارتهر ته نیا وه سف ده کات و هیچ... پوکانتین ده لبت: هیلنج وازی لی نه هیناوم و پیم وایه به م زووانه ش وازم لی بښت، هیلنج نه خوشیه ک یا خود قهیرانیکی راگوزهر نه، به لکو خودی خومه). بوونی شته کان بو پوکانتین خوی بو خوی توندوتیژییه. تاکه په یوه ندی نه و به شته کانه وه، زیادی و زیاده یه. نه وه ی که دار به پروویه ک و زیخیک و پوکانتین ده به ستیت به یه که وه، زیاده بوونه. کاتیک ده یه ویت شته کان له زهینی خویدا بخاته پال یه ک و به راوردیان بکات، هه لدین و پر ده بن و ده که ونه گوشه یه که وه. شته کان له

شوینی خوځانده و پرن و پر دهن و هیلنچ دروست ده کهن. لای پوکانتین هه موو شته کان پروو له کهوتن و داخزانن. دره خته کان پیش ئه وهی به ره و ئاسمان هه لکشین، له کهوتن و داوه شانندان. درکه فهلسه فیه کانی پوکانتین پرسته ی شیعری لیده که وپته وه، ئه و ده لیت: دره خته کان نه یانده ویست بوونیان هه بیت، به لام دواچار نه یانده توانی بهر به وه بګرن، کیشه که ئه مه یه. پوکانتین توریه له وهی که بوون لکاوه پیه وه و لئی نابیته وه. ده گاته ئه وهی بلیت، هه موو لایه کم هه ر بوونه، به خه روار و به خه رمان هه ر بوونه، بریکی بی کوتاو بی سنور له بوون ده وری داوم و خه ریکه ده مخنکینیت. لای پوکانتین، هیلنچ هه موو شوینیکه و له هه موو شوینیکشه. خوئی ده لیت «هیلنچ له ناو مندا نیه، له وئی له سه ر دیواره که، له سه ر به نی شه روا له که، له هه ر چواره ورم هه ست پیده که م، له گه ل کافتریا که دا یه ک شتن، ئه وه منم له ناویدام-۹۰ل». له م تیکسته دا، سارته ر هیه چ دیوکی شاراهه بو شته کان و ته نانه ت کاتیش ناهیلپته وه. شته کان هه ن و لیره ن و خوځان بو ئیمه ده خه نه پروو، هه ندیک جار که مترن له وه ش که خوځان ده خه نه پروو: «چونکه به رده وام له فه نا و خلیسکاندان». هه ر شتیک که بهر زهین ده که ویت، هاوکات بهر مه رگی خویشی ده که ویت. شته کان ئیدی به پیی لوژی که دینییه که له خوداوه هه لناقولین و له عه ده مه وه نه هاتوون. شته کان خوځان له خوځاندا پر و زیاده ن و ده خزینه عه ده مه وه، یاخود «به هه لواسراوی ده که ونه نیوان عه ده م و وجوده وه».

ئه وهی که پوکانتین تیی ده که ویت، شتیک زور نامو نیه. چه مکیک و ګریمانیه ک نیه که سارته ر بو یه ک جار ئیشی له سه ر کردبیت و جیی هیشتبیت...نا...هیلنچ چه خماخه یه که و ده شیت له پرپکا دا ګیرمان بکات. ګرژبوونیکه عه قلی و هه سته کییه و ئه گه ری هه یه له شه ویکه ته نیا و پیاسه یه کی کورتدا تیی بکه وین. ګرژبوونیک که مروف هه ندی کات ګومان له پرسته ناوداره که ی مارکس بکات که ده لیت، دین تلیاکی کومه لانی خه لکه. ئه وه کام تلیا که که بو ئه به د و به ره هایه هیلنچ له ناوده بات... کام تلیاک؟!

توندوتیژی؟

ئایا توندوتیژی بوونه وهریکی سهر به خویه؟ ئایا بهر له وهی بکه وینه ناو قهیران و زهبر و زهر به وه، بوونه وهریک ههیه ناوی توندوتیژی بیت؟ واته توندوتیژی، خاوهنی ماهیهتی خویهتی، یاخود بهرهمی دوو کات و دوو شوین و دوو قهیرانه؟ دیاره گهر توندوتیژی سهر به خو نه بیت، ئهوا بهر نهجامی دوو له حزه و دوو دیارده و دوو بوونه وهری تره. گهران به دواي ئهه پیشهیه دا سهخته و پرسیاره که لهو پرسیارانهیه که سهدان پرسیاری تریان له ناو خویاندا هه لگرتوه. نهک ته نیا پرسیار، به لکو ژیرخانیکه گرنه و به پیت و پروونا ککه ره وه شه بو دوزینه وهی زور وه لام دهر باره ی توندوتیژی.

لیره دا به کورتی، ههردوو ئه گهره که تاقی ده که یه وه. توندوتیژی ههه وهک بوونه وهریکی سهر به خو و ماهیه تدار ده پشکین و ههه وهک کائینیکی پاشکو و بی ماهیهت. با ریگای یه که میان نه زموون بکه یه و پرسیه، توندوتیژی له کویدا وهک بوونه وهریکی خوژی و سهر به خو دهرده که ویت؟ ده شیت ئه وه بیر خومان بکه یه وه که خه لکی ئاسایی، نیگایه کی لهه جوهر یان ههیه بو توندوتیژی. ئهوان توندوتیژی وهک دیارده یه کی یه کپارچه و سهر به خو ده بین. ئه و کاته ی که بهر کرده یه کی توندوتیژ و هه والیکه تیروریستی ده که ون، راسته و خو بهر بوونه وهریکی یه کپارچه شه ده که ون. واته له چاوی ئه وان وه، توندوتیژی کو وینه که داده پو شیت. توندوتیژی بو ئه وان بریتیه له یه ک کو و یه ک وینه و یه ک دیمه نی داخراو. توندوتیژی له وه دهرده چیت که بهریه ککه وتن و زیانیکی ساده بیت، به لکو ده بیته چوارچیوه یه ک که زور هوکار و زور گوشه و پرچه ی تر قووت ده دات. به کورتی لای زورینه ی خه لک، توندوتیژی بریتیه له وینه یه کی توندوتیژ و سهر به خو، که جه لاد و قوربانیش و زه مینه و ژیرخانی کرده وه که شه ده خاته وه ناو خو ی. ده شیت لیره دا توندوتیژی بچوینین به ناگر لای

هیراکلیتوس. لای هیراکلیتوس، ئاگر توخمیکی بنچینه یی و گرنکه که بو ئه وهی خوئی زیندوو بیته، ئهوا مادهیه کی تر ده کاته قوربانی و خوئی به زیندوویی ده مینیتته وه. ئاگر ده بیته ئه و بوونه وه ره ی که سیفه ته کانی خوئی به سهر ماده کانی ترده ده به خشیتته وه و په نگرپژیان ده کات. له وهش زیاتر پتر ده پروات و ماده کانی تر، ورده ورده ده گورپت بو خوئی. ئاگر ده بیته شا-ماده و شا وینه ی بهرچاومان. لیره دا له مه بهسته تایهت و فه لسه فییه که ی هیراکلیتوس دوور ده که وینه وه و، ده گه ریینه وه بو درکی خه لکی ده رباره ی توندوتیژی. توندوتیژی بو ئه وان ده بیته ئه و شا-وینه یه ی که شته کانی تر قووت ده دات. ئه وان له به رده م توندوتیژیدا، بوونه ورپک ده بینن که تاک و سه ربه خو و توند و هه ژینه ره. بوونه وه ریپک که هه بووه و دیسانیش هه م دیتته وه. توندوتیژی ده بیته (فینومین) یکی په تی و پته و و خاوه ن بوون. به منا شوپنها وه رییه که ی، توندوتیژی ده بیته جیهانی ئه وان و له و کاته دا ئاگایان داگیر ده کات، وه ک ئه وه ی که کتیپک ده بیته جیهانیک بو خوینه ریپک له کاتی خویندنه وه دا. لیره دا ئوبیکتیک هه یه و ناوی توندوتیژییه و له به رده م ئاگایی زورینه دا یه کپارچه و سه ربه خویه و به دهره له که لین و گری و گول و ئالوزییه نا کو تا کانی...

گه ر له م تیروانینه ی زورینه دوور بکه وینه وه و له نزیکه وه سه یری توندوتیژی بکه ین چی ده بینن؟ نزیک واته ئه وه ی که توندوتیژی له و دیده فینومینولۆژییه رزگار بکه ین و ته نیا وه ک ئوبیکت و بابته سه یری نه که ین. واته برپک نرخ بگه ریینه وه بو توندوتیژی وه ک سوپکت. توندوتیژی هه موو کاتیک و له هه موو جیگایه کدا ته نیا له دهره وه ی ئیمه دا پروو نادات. ریشه کانی توندوتیژی تا ئاستیکی قوول له ناو هه مووماندا یه و له ویشه وه ده گوازرپته وه بو ناو دیارده کانی پروژانه. من نامه ویت لیره دا توندوتیژی بکه مه ئه کتیکی شه خسی و پرووداویکی سوپکتگه را. نه خیر، چونکه توندوتیژی ته نیا پروودا و نیه و هه ندی جار پرووخساری تری هه یه و مه ودا ی گه وره تر ده گریته وه. که م نین ئه وانه ی که خودی ژیان وه ک توندوتیژی ده بینن به رامبه ر به ئینسان. خو کوژپک له نامه یه کدا نوسی بووی: توندوتیژی ده بیته هوی توندوتیژییه کی تر، من ژیانم وه ک توندوتیژی تووش بوو، بویه به هوی توندوتیژییه کی تری وه ک خو کوشتنه وه خو م رزگارده که م. هه ندی جار توندوتیژی له زمانه وه ده ست پیده کات و ریشه کانی له زماندا یه. هه ندی جاری تر، توندوتیژی وه ک هه ستیکی ته لخ و نادیار ده رده که ویت به رامبه ر به وان ی دی. جاری واش هه یه، دوخیکی کپ و نه رمی ئه پیستمولۆژییه و بریتییه له وه ی که مروف زانین و ئاگایی درووستی نیه به رامبه ر به شتیک! له راستیدا

مه‌رج نیه که توندوتیژی بکه‌وئته دهره‌وه و دووریی ئیمه و دیارده‌کانه‌وه. ده‌شیت توندوتیژی وزه‌یه‌کی شاراهه بیټ له‌ناو شتیکی تردا و هه‌مان شت بارگای بکاته‌وه به‌خوئی. بۆ نمونه وائته‌ر بنیامین له‌وتاریکدا به‌ناوی (په‌خنه له‌توندوتیژی)، باس له‌وه‌زه توندوتیژه ده‌کات که یاسا له‌خویدا هه‌لیگرتووه. واته یاسا ده‌بیته شوین و کیلگه‌ی توندوتیژی. واته له‌وه‌کاته‌شدا که توندوتیژی خوئی ده‌ئاخنیته نیو شته‌کانی دی، دیسان شیوه‌ی بوونه‌وه‌ریکی سه‌ربه‌خۆ له‌خوئی ده‌گریټ. خوشاردنه‌وه و خوئاوئته‌کردن له‌گه‌ل شته‌کانی تردا، زیاتر گوزارشته له‌وه‌ی که تۆ هه‌یت. ته‌عبیره له‌وه‌ی که تۆش بوونیکت هه‌یه و به‌ر له‌وه‌ی پروو بده‌یت و بیته پرووداو هه‌ر هه‌یت. له‌م پرووه‌وه توندوتیژی کائینیکی سه‌ربه‌خۆ و ئاماده‌یه.

ده‌گریټ له‌په‌نجه‌ره‌یه‌کی تریشه‌وه سه‌یری توندوتیژی بکه‌ین و وه‌ک به‌ره‌نجامی دوو شتی دی لئی تیبگه‌ین. ده‌شیت توندوتیژی ته‌نیا له‌وه‌کاته‌دا بوونی هه‌بیټ که خوئی ده‌خاته پروو. هه‌ندی جار توندوتیژی له‌شیوه‌ی کاردانه‌وه‌دا خوئی ده‌خاته پروو. ده‌گریټ له‌م دۆخه‌دا وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی کاتی و ناسه‌ربه‌خۆ سه‌یری بکه‌ین. زۆرجار شوپش و تۆله دوو فۆرمی توندوتیژین و له‌شیوه‌ی کاردانه‌وه‌دا خوئیان دهرده‌خه‌ن. شوپش و تۆله، چه‌نده دریژه بکیشن و وینه‌یه‌ک بۆ خوئیان درووست بکه‌ن، هیشتا هه‌ر منال و به‌ره‌می دوو له‌حزه و دوو فیگه‌ری ترن. شوپش چه‌خماخه‌یه‌که له‌نیوان دوو سه‌رده‌م و دوو گوتاردا. په‌نگه هه‌ردوو سه‌رده‌مه‌که و هه‌ردوو گوتاره‌که له‌یه‌ک بچن، به‌لام دووخالن و پیکه‌وه به‌شدارن له‌خولقاندنی له‌حزه‌ی شوپشدا. تۆله‌ش به‌هه‌مان شیوه، به‌ریه‌ککه‌وتنی دوو که‌س و دوو خاله و له‌ده‌می به‌ریه‌ککه‌وتندا توندوتیژی له‌دایک ده‌بیټ.

گه‌ر سه‌رچاوه‌ی توندوتیژی بگه‌رئینه‌وه بۆ شتی تر، ئه‌وا توندوتیژی له‌وه‌ده‌که‌ویټ که دیارده‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ بیټ. هه‌ندی‌ک جار ریشه‌کانی توندوتیژی ده‌به‌ستریته‌وه به‌ترس و لاوازیه‌وه. له‌م کاته‌دا توندوتیژی هینده‌ی رۆلی ئه‌لته‌رناتیف ده‌بینیټ، هینده‌ناییته چوارچێوه و بوونه‌وه‌ریکی جیا. بۆ نمونه کاتیک ترسی من له‌ئهو‌ی تر ده‌گاته ئاستی گرژی و پرپوون، ئه‌وا ئه‌و توندوتیژییه‌ی که درووست ده‌بیټ هه‌ر هه‌مان ترسه‌که‌یه به‌لام له‌فۆرمیکی کامل‌تردا. واته ترسیک هه‌یه له‌مندا و دیته دهره‌وه و به‌ر تۆ ده‌که‌ویټ و لیره‌وه توندوتیژی له‌دایک ده‌بیټ. ئه‌م وینه ساده‌یه‌ی توندوتیژی، دهرگایه‌کی گرنگه بۆ ئه‌وه‌ی پتر له‌سرووشتی توندوتیژی تیبگه‌ین. به‌مانایه‌کی تر، به‌ر له‌وه‌ی توندوتیژی له‌دایک بیټ، ده‌گریټ رینگه له‌گه‌شه و ته‌قینه‌وه‌ی بگریټ. به‌دیویکی تردا، گه‌ر توندوتیژی به‌ستینه‌وه

به چه پاندنه وه، ئهوا ده گهینه وه به هه مان ئه و ئه نجامه ی که توندوتیژی بوونه وه ریکی ناسه ربه خۆیه. چه پاندن به مانا هه ره ساده که ی بریتیه له سه ندنه وه ی زمان له شتیکی، به لام زمان به مانا گشتیه که ی. کاتیکی شتیکی ده چه پینریت، ئهوا ئه و کاته له زمان ده خریت و ده چیته دۆخی قه تیس بوونه وه. یه کیکی له توندوتیژی ترسناک و ناوه کییه کان، توندوتیژی ساته وه ختی چه پاندنه. له م دۆخه دا، شته که له گه ل خۆیدا ده گاته پری و ته قینه وه و ئیدی توندوتیژی دروست ده بیته. لیره شدا توندوتیژی زاده ی دوو پنت و دوو جه مسه ره. پنتیکی که چه پینراوه و پنتیکی تریش که ده یه ویته له چه پاندن پرزگاری بیته. فرۆید، خۆکوشتن وه ک توندوتیژی مروّف له گه ل خۆیدا ده بینته. خۆکوشتن ده بیته جوړیک له توندوتیژی. له م حاله ته دا توندوتیژی ده بیته به ره می شتیکی ده ره وه ی خۆی. واته دونیا و سوپیکت به ریه ک ده که ون و له ئه نجامی ته قینه وه ی چه پاندنه که دا توندوتیژی دیته بوون.

«کۆتایی» له عهقلی دینیدا

سلاڤۆی ژیههک له گفتوگۆیه کدا، باس له پیناسهیه کی کیرکه گۆرد ده کات بۆ مروۆف. ئهوه پیناسهیه کی که مروۆف بوونه وه ریکی نه خۆشه تاكو کاتی مه رگ. مه خلوو قیکی بيماره و بيماریه که ی تاكو له حزه ی مردن درێژده بیته وه. ژیههک پالنه ری پشت ئه م پیناسهیه ئاوه ژوو ده کاته وه و نه ک مردن و کۆتایی، به لکو نه مری و نا کۆتا ده کاته ژیرخانی ئه م پیناسهیه. واته مروۆف بيماره چونکه ده شی ت کۆتاییه ک له ئارادا نه بیته. ژیههک، پرۆسه ی نوسینی خۆشی وه ک به ره مه می ئه و پالنه ره ده بینیت. پالنه ری ک که نا کۆتا و غیابی کۆتایی درووست ده کهن. ئه و به بوچوونی خۆی، بۆیه ده نوسی ت چونکه له نا کۆتا ده ترسی ت و نا ئاگاییانه سل له وه ده کاته وه که کۆتاییه ک له گۆریدا نه بیته. هه لبه ت ئه مه خالیکی غه ریب و سه رنجراکی شه به به راورد له گه ل نیگای دیندا بۆ مه سه له ی کۆتایی. (دین لیره دا وشه یه کی مه جازیه بۆ ئسیلام که ته نانه ت له دونیای ئیمه دا وشه گشتیه کانی شی کورت کردۆته وه بۆ خۆی). دین و عه قلی دینی، بریکی زۆر پیچه وانه ی ئه م تیزه وه ن. گه ر وینه که ته وا و چر بکه ی نه وه، ئه و عه قلی دینی مه یلیکی موگناتیسیانه ی بۆ وشه ی (کۆتایی) هه یه. عه قلی دینی، تیکرا له سه ر پشتی وشه ی کۆتایی پۆ نراوه و له پیناوی ئه م وشه یه دایه یارییه کانی خۆی درێژده کاته وه. بیرمان نه چیت که کۆتایی لیره دا پیچه وانه و دژی نا کۆتا نیه. وه ک دواتر پرووناکی ده خه ی نه سه ر، نا کۆتاش حوکم و به های کۆتایی هه یه له زه ی نییه تی دینی دا. ئه وه ی که ده رباره ی کۆتایی زۆر باوه، ته عبیره له دوو فیگۆر. یه که میان فیگۆریکی زه مه نییه و ئه وه زه مه نه بریارده دات که کۆتایی بخاته که ی و کوپوه. دووه می ش، فیگۆریکی لۆژیکیه و مه رج نیه ریزبه ندی زه مه نی بریاربdat شته کان که ی ده گه نه کۆتایی، به لکو پیوه ر و ریزبه ندی و پیگه ی تر ده بنه ده ستنیشانکه ری کۆتایی. له یه که میاندا، کۆتایی بریتییه له به راوردکردنی

شتیک و دیاردهیه ک به شتیک و دیاردهیه کی تر. بریتییه له برینی حه میی گه شهی ته وای دیاردهیه ک و پروداویک تا کو شتیک هره بچوکی ناو ژیا مان. به لام کۆتایی وه کو فیگۆرئیکی لۆژیکی شتیک جیاواز تره. کۆتایی لیره دا په یوه ست نیه به گه شه و کات و مه وداوه، به لکو فیگۆرئیکی زهینیه و ده شیت هر له سه ره تاوه ئاماده بیت. کۆتایی لیره دا کۆکه ره وهی دواخال و دواغایه ت نیه. سیفه تیکی راسته هیل ئاسا و ریکی نیه. زۆر جار وه کو پروداویکی بی سیاق پروده دات. هه ندی جار خۆی بو خۆیه تی و نایته ئه لقه ی ناو زنجیره یه ک. ده شیت پی له سه ر ئه وه دابگرین که عه قلی دینی، ده چته ژیر یاسا کانی فیگۆری یه که مه وه. ته نانه ت له زۆر دۆخدا، هه ول ده دات فیگۆری دووهم له فیگۆری یه که مدا بتوینته وه. دین، له زۆر باردا وه ک سیسته میکی ریک و یاسامه ند خۆی پیشکه ش ده کات. سیسته میک که ناتوانیت بی لایه ن بیت به رامبه ر به پیگه ی (کۆتایی). له وه ش زیاتر، هینده ی پروو له کۆتاییه، هینده خۆی به سه ره تاوه سه رقالم ناکات. ساده ترین ئه رگۆمبنت بو ئه م تپروانینه، بریتییه له وهی که عه قلی دینی عه قلیکه ئینتیمای بو ئه نجام و وه لامی نه گۆر هه یه. ده یه ویت جیهانبینی خۆی هه رچی زووتره مانیفیست بکات و له ئاشوبی زهینی دووربکه ویته وه. لیره وه وشه ی کۆتایی، وینه ی هیمن و پر و خیرا درووست ده کات. به کورتی، عه قلی دینی به وشه ی کۆتایی ئارام ده بیته وه، چونکه کۆتایی کۆکه ره وهی کۆمه لیک وشه ی تره که بو سرووشتی مروف ئاشنا و ئارامیه خشن وه کو: ئامانج و تیربوون و ئوقره گرتن. هه ریه ک له و سی وشه یه ده توانن وشه ی کۆتایی بئاخنه ناو خویان و ته نانه ت خۆشیان وه ک یه کیک له پرووخساره کانی کۆتایی ده ربکه ون. گه ر کۆتایی له دونیا ده ربکه یین، ئه وا عه قلی دینی له شوینی خۆیدا ده بیته هه لم و ده تویته وه. وشه ی کۆتایی، وه کو دالیک ده بیته وه به مه دلولی زۆر دۆخ و زۆر پنتی دی وه ک بیده نگکردن و حه قیقه ت و قایل کردن. کۆتایی به و مانایه دیته وه که هه موومان گه یشتووین و ده گه ینه کۆتایی. واته خالیکی مه لموس و کۆنکریتی و شمولی هه یه و ناتوانین لپی ده ربچین. له راستیدا، مه رج نیه عه قلی دینی به شیوه یه کی ئاگایانه و هۆشیارانه کاری له سه ر ئه م تیرمه کردیت، به لکو خودی تیرمه که بو عه قلی دینی که عه قلیکی ته مه له، مایه ی ئاسانکارییه. عه قلی دینی به رگه ی سه یرووره و گۆرانی به رده وام و خلیسکانی ئه به دی ناگریت. گومان بو خۆی فۆرمیکه له خلیسکان. نیهیلیم و پووچی و قه له ق و ئه رگۆمبنتکارییش دیسان فۆرمیکه ترن له خزان و پاشه کسه و ونبوونی کۆتایی. ئه و کۆتاییه ی که له و کۆنسیپتانه دا ئاماده ن، کۆتاییه کی به تالم و دووباره و بازنه یین.

کۆتاییه کن که عه قلی دینی تیر ناکهن و ناتوانن سیناریۆ و یارییه کانی دین هه لیسورینن. ته نانهت وشه ی ناکۆتاش که بۆ خودا و ئه به دییهت و گهر دوون به کار دیت، له خه یالی دینیدا له مانای کۆتاییه وه نزیکه. دین ناتوانیت راسته وخۆ دینداران بانگه یشتی ناکۆتا بکات، به مهرجیک به بانگه وازی کۆتایی و موژده ی کۆتاییدا نه رۆیشتییت. ناکۆتا، واته دانانی کۆتایی بۆ هه موو کۆتاییه بچوکه کان. واته مو تله قیک هه یه و تیکر ای شته نیوه ناچله کانی مرو ف ده گه یه نیته که مال و کۆتایی. فرۆید له سه ره تای کتیبی (شارستانیهت و نیگه رانییه کانی) دا، ئاماژه بۆ تپروانییگی رۆمان رۆلان ده کات. درووستتر وایه بلین هه ستیک نه ک تپروانییگی. هه ستیک که بی بن و ناکۆتا و ئوقیانوو سئاسایه. رۆمان رۆلان پی وایه که چیتر پیوه ری راسته قینه بۆ دیاری کردنی که سی دیندار، ئیمان و وه هم نیه. به لکو دینداری راسته قینه ئه و که سه یه که ئه م هه سه ته ی تیا بیت، گهرچی هه موو ئیمان و خه یالاتیکی تر رهت بکاته وه. ئه م هه سه ته، به رده وام له و نایته وه و پی خۆشه ناوی بنیت (ئه به دییهت و جاویدانه گی). ئه و پی وایه که دین و کلئسا کان له م هه سه ته وه سه رچاوه یان گرتووه. پی وایه ئه مه تاکه سه رچاوه و زادگای راسته قینه ی دینه. گهرچی ئه مه ی رۆمان رۆلان هه لوه سه ته یه کی سه رنچرا کیشه، به لام پیویسته که میک وردتر بکریته وه. سه ره تاش ئه و پرسیاره قوت ده بیته وه که ئایا دین چۆن ئه م هه سه ته ئوقیانوسییه وه رده گریت؟ ئاخۆ دین ئه م ئه به دییه ته ری ک وه ک هه ستیکی ده ره-کات و ره ها و پر خورپه وه رده گریت؟ گهر ئه و دیسپلینه عه قلی و عاتیفی و وینه ئاسنینانه ی دین بی ری خۆمان بخه ینه وه، ئه وا تیده گه ین که نه خیر دین تیگه یشتنی دی ده به خشیته ئه به دییهت. عه قلی دینی ناتوانیت ئه به دییهت به مانا که ی (رۆمان رۆلان) ئاوه لا بکات و سرووشتی بیه یلته وه. عه قلی دینی، ئه به دییهت ته له بند ده کات و دایده مالیت له هه ر شعوریکی خۆرسک و سیراوی. زۆرجار ئه به دییهت هینده بچوک ده بیته وه له عه قلی دینی دا، که ده بیته کۆتاییه کی ساده و میکانیکی.

ئاشکرایه که کۆتایی، چه میکی نیه که ته نیا دین کاری پی بکات. میژووی فه لسه فه له هه ناوی خۆیدا، سه روکاری زۆری له گه ل ئه م چه مکه دا هه یه. کی شه ی حه قیقهت و میتافیزیک و زانین و مملانیکانی تریش، گه مه کردنن له گه ل (کۆتایی) دا. کۆتاییه ک که هه یه و ناوتریت. کۆتاییه ک که گه رای سه ره تایه کی تری له خۆیدا هه لگرتووه. کۆتاییه ک که په یوه ست ده کریته وه به گه شه و بونه سه ته وه: وه ک کۆتایی میژوو. کۆتاییه ک که هه ر به فۆرم کۆتاییه و له ناوه رۆکدا خۆی نه فی ده کاته وه: به و شیوه یه ی که په یوه ندیی فه لسه فه و کۆتایی له م هاوکی شه یه دا

چربكه ينه وه: فورم، ناوه پروك نه في ده كاته وه و ناوه پروكيش فورم نه في ده كاته وه. ده شيت كوتايي نه و (نه نجام) له نه بيت كه دين به به رهه مي (هو) ي ده زانيت و هه بووني زهروورته و به ديهيه. لاي هيوم، هو و نه نجام (عله و معلول) زروورته يكي ناوه كي نيه له نيوانياندا. هو و نه نجام، برتين له راهاتنمان له ريگه ي نه زمونه وه. چيتر په يوه ندييه كي راسته وخو ناكه ويته نيوانيانه وه، بو فونه جولاني توپي بليارد يكي، به ره نجامي راسته وخوي ليداني توپي يه كه م نيه. نه وه ئيمه يين راهاتووين به و هاوكيشه زه ينييه ي كه نه نجام ده به ستينه وه به هو كاره وه. نه م ديده گايه ي هيوم، له فيگوري دووه مه وه نزيكه كه ده رباره ي «كوتايي» باسمان كرد. مه به ستمان له مه، نه وه بوو كه عه قلي فه لسه في نخي گه و ره له سر كوتايي و نه نجام دانائيت. نه و كاته شي بايه خ به كوتايي ده دات، وزه يه كي نه فيكر دنه وه ئاماده يه و ياريه كه ئالوزتر ده كاته وه. به ده ربرينيكي تر، كوتايي له فه لسه فه دا پتر وه سيله يه نه ك ئامانج. دواتر تيزيكي تر ديت و نه م كوتاييه ده كاته وه به سه رته، به لام سه ره تايه كي نه زوك و زه مه ني نا! له زه يني دينا، كوتايي بريني نيه له و ساته وه خته ي كه هاتن و نه هاتني نادياره. كوتايي نه و گه ره نتي و ده رگا ده سته مويه يه كه دين پيش نه وه ي بيكاته وه، ده زانيت كه ي داخستوه. نه به ديه ت له عه قلي ديندا ئيدي به ماناي ناكوتا نيه، به لكو زياتر گوزارشته له كوتايي. نه به ديه ت، پتر خاليكي وه ستاوي زه مه نييه و عه قل و لوژيكي ديني ده گاته غايه تي خو ي. واته نه به ديه ت بو مروف به گشتي و عه قلي ديني به تاييه تي، خالي ئوقره گرتن و هيمني و وه ستانه. خاليكه كه ئيدي دريژ نايته وه. داتاشين و ويئاكردني خودي چه مكه كه، بو خو ي ماناي تيربوون و رزگار بوونه له شلوقي و فه وزا. گه رچي دونيا پره له كوتايي و حه كايه تي كوتايي، به لام مه رج نيه هه موويان له گه ل عه قلي ديندا ويك بينه وه. بي نه وه ي زور وردبينه وه تيده گه ين كه دين ليره دا وه لام ي ئاسيني خو ي هه يه. نه و كوتاييانه ي كه سازگار ين له گه ل روئياي دينا، دين كوتاييه كي گه و ره تريان بو درووست ده كات كه ده شيت قه ده ر و چاره نووس و حيكمه تي ئيلاهي بيت. يا خود ديت و له به رامبه ر نه م كجوره كوتاييانه دا، جوره كوتاييه كي دي قوت ده كاته وه. بو وينه، په نگه نه م پرسياره بيته به رده ممان كه بوچي دينيكي وه ك ئيسلام كوتاييه كي وه ك خو كوشتن ره ت ده كاته وه؟ وه لامه كه قورس و دووره ده ست نيه. له به ر نه وه ي كه خو كوشتن كوتاييه كي ساخته يه و ملكه چي ياساكاني دين ناييت، نه و دين فورميكي تري كوتايي دينيت و ده يخاته ته نيشت نه م جوره كوتاييه وه. دين كوتاييه كي تري هه يه و ناوي شه هاده ت و خو به ختكر دنه و ده بيته نه لته رناتيقي نه و جوره كوتاييه ي

ترهوه که ساخته و قهدهغهیه. عهقلی دینی، جوړه کوټاییهک بهرهم دههئیت که خاوهنی سهنته ره. ئه و کوټایانه رت دهکاتهوه که مه رکهز و چهقیان تیا ون دهیت. له جیهانبینی ئه ودا، کوټای خوی دهیتته سهنته ره. کوټای دهیتته ئه و چهقهی که دیاردهکانی تر به دهوریدا دهخولپنهوه و مانا و حکمه تی خوئیانی لیوه وهرده گرن. کوټای ئه و شته نیه که کوټای بیت. خوگوشتن له م دیدهوه، په رشکردنهوهی کوټاییه. ته نیا شه هیدبوون و جیهاده که کوټای توکمه تر و درپژترده که نهوه و ته نانهت دهیگه یه ننه دوا مه قامی خوی. دهره فته تیکی گونجاوه گهر لیره دا عهقلی دینی به راوردبکه یین به خوراکی یابانی. رولان بارت له کتییی (ئیمپراتورییه تی نیشانه کان) دا باسی سفره و خواردنی یابانی دهکات. خواردنیک که بی سهنته ره و هیچ پارچه یه ک په نگ و پیگه ی پارچه که ی تر داگیرناکات. ههریه که یان ئارایشتیکن بو ئه وی تریان. هه موو خواردنه کان له سهر میزی نانخواردن، هاوشان و بی نه زم و بی قولایین. خواردنیک که که هیچ خالیکی ئاشکرای تری نیه جگه له دهسپیکردنی خوی. خواردنیک که پاشکو و په راویزی هیچ خواردنیک ته نیشتی نیه و سهنته ره ده توپته وه. دوا جار به و ته ی رولان بارت، ده قیکه و کوټای نیه. ئه م سیفه تانه ی خوراکی سهر سفره ی ژاپونی، ریک پیچه وانه ی عهقلی دینین. پتر نیشانه یه کی به تالان، وه ک ئه وه ی فیگوریک ریخراو و سهنته ردوست بن.

گهر بپه رینه وه بو سهر رولی په یامبه ران، ئه و په یامبه ران کین جگه له و موسافیرانه ی که په یمانی کوټای بو مروف دینن؟ په یامبه ران مانیفیسنیتیک بو مروف دینن که نه ک ئاماژه ی کوټای، به لکو خودی کوټاییه. ئه وان کوټای ده که نه کلک و پاشکو ههر وه زیفه یه کی رۆژانه ی دینداران و مروف. هاوکات کوټای ده که نه ئه و (کل) و هه مه کییه ته ی که (جز) و وه زیفه بچوکه کان تیا کوټه بیتته وه. ههر لیره وه چه مکی خوداش، بو مروف کوټاییه و بو خودا خویشی ناکوټاییه. به لام وه ک پیشر تیشکمان خسته سهری، ناکوټاش ته نیا فورم و پروو خساره که ی به مروف ده گات و ته عبیره له وه ستان و ئوقره ی زهینی. کوټای له هه ناوی خویدا، ده لاله ته له وه ی وینه یه ک هه یه و کامل بووه. نه خشه یه ک هه یه و ئاوسه به مانا و زمان و غایهت و ریک. ناکوټا، گهرچی دیویکی تیولوژیسی هه بیت، هیشتا ههر دهره نه خشه و ماندوو که ره بو عهقلی دینی. ناشکریت ئه وه مان بیر بچیت که هه موو کوټاییه ک بو خوی کورترکردنه وه یه کیشه. کوټای واته ئه وه ی سهره تا و دواخالی شته کاغمان لیوه دیاره. واته وینه یه ک هه یه و کورترکراوه ی وینه یه کی ئالوزتر و نه گیراوتره. ساده ترین نمونه بو ئه م

کورتکردنه وه یه ده شیت کورتکردنه وه ی شوین بیت له عه قلی ئیسلامدا. حه ج وینه یه کی پروونی ئەم کورتکردنه وه یه یه که شوین و مالی خودا کورت ده کاته وه بو ساده ترین فیگور. ئیسلام له و وینه عاسی و بی نیه ایته و تا راده یه ک نالوژیکیه ی مالی خودا هه ل دیت و له سه ر زه وی وینه یه کی ساکاری شوین ده کیشیت.

له لایه کی تره وه، گهر نیگایه کی خیرا به په یوه ندیی زمان و عه قلی دینیدا بخشینین، سه ره داویکمان ده ست ده که ویت ده رباره ی چه ق دا کوتانی ریشه کانی کو تایی. به تپروانینه دپریداییه که بیت، ده قه دینییه کان به لوژیکی ده نگ نوسراون و ناکه ونه بازنه ی نوسینه وه. ده نگ، رۆح و میژوویه کی میتافیزیکیانه ی هه یه و له جزوور و ئاماده بووندا ده ژی. ده نگ، مانایه کی ئاماده ی ده ویت. لوگوس له ریشه که یدا کو مه لیک مانای هه یه وه کو قسه و عه قل. دپریدا بناغه ی که له پوری فیکری رۆژئاوا ده که رپینتته وه بو لوگوس. لوگوس له خویدا کو که ره وه ی قسه و عه قل و له ویشه وه تینوی درووستکردنی حه قیقه ت و مانایه کی ئاماده و به رده ست. ته نانه ت سه ره تای ئینجیلی یۆحه نا به م شیوه یه ده ست پیده کات: له سه ره تادا لوگوس بوو. زۆرینه ی ته فسیرکارانی کتییی پیروژ، لوگوسیان به (وشه-که لیمه) وه رگیپراوه. به کورتی، تیکسته دینییه کان رۆحیکی جزوورگه را و کو تاخوازیان له خو یاندا هه لگرتووه. زمان وه ک وه سیله یه ک به کارده هینن تا کو بگه نه مانایه کی جیگیر و کو تاییه کی مه لموس. زمانی دینی زمانیکی بارگاوویه به لوگوسیکی رادیکال. لوگوسیک که کو تاییخواز و سیسته مکار و دژه دواخستنه. گهرچی هایدگه ر پیی وایه لوگوس له وه دپرینتر و ریشه دارتره که به قسه و لوژیکی و عه قل وه ربگیپردیت، که چی هیشتا ده توانیت رۆحی زمانی دینی پروون بکاته وه. عه قلی دینی، زمانیک ده خولقینیت که سیفه تی راسته هیلی هه یه و مه ودای وشه و مانا، راست و راسته و خوویه و عه ودالی ئه وه یه وشه که ی بگاته کو تایی. هه ول ده دات ده ست به زمانه وه بگریت و وشه ی زۆر به خه سار نه دات. ریتۆریک و په وانپیزی تیکستی دینی، پتر په یوه ندیی به نه خشانده وه ی کو تاییه کانه وه هه یه. له به لاغه تی ئه و ده قانه دا، دووباره و چه ندباره کو تاییه کان مه کیاژ و ئارایشته ده کرینه وه. ئه و ئارایشته، ئیدیعی ته ئویل و ته فسیریان هه لنه گرتووه، به لکو لاوانده وه ی ئه و مانا و حه قیقه ت و کو تاییانه ن که دیاری کراون. خوینده وه ی قورئان به ده نگ و ئاوازه وه، نیشانه ی ئه وه ن که تیکسته که زاده ی لوژیکی ده نگ و میتافیزیکی جزووره. به ره مه پینانه وه ی ده نگه له ده نگدا، به ره مه پینانه وه ی کو تاییشه له کو تاییدا.

هاوکات به و پراستییه ساده یه ش ده گه ین، که ترسی دینداره (خوینه واره کان) له دایالوگ و خویندنه وهی فلسه فی، په یوه ندی به وه وه هه یه که کوټاییه کان ټیکده چنه وه. کومه لگای ټیمه فوټبایه کی گه وره ی هه یه به رامبه ر به «ده ست پیکردنه وه». ټه و به خه یالی کوټاییه کانه وه ده ژی، نه وه ک ون بیټ و ده گاگانی نه ستیکی زه به لاهی میژوووی بکړینه وه. ټه و کوټاییه خو ش ده ویت، چونکه کوټاییه ده که ویته شوینه پروکه ش و سه رتویژ و ته نکه کانه وه، ټه و له قوولاییه ده ترسیت چونکه قولاییه کان وه فایان بو کوټاییه نیه. قولاییه کان زورجار، بنک و دواخال و دوا سنوریان نیه.

سه رچاوه:

١. ژاک دریدا و متافیزیک حقور، محمد چیمران، چاپ اول، ١٣٨٦.
٢. دکارت تا دریدا، پیتر سجویک، ت: م. ا. رچاچاده، چاپ اول، ١٣٨٨.
٣. امپراتوری نشانه ها، بارت، رولان، ت: نایر فکوهی، چاپ سوم، ١٣٨٦.

له ستایشی نه خوۆشی دا:

کاتی نه خوۆشین له زهت له شته چکۆله کان وهرده گرین... دونیا چکۆله ده بیته وه بو مه رگی ئیمه... نه خوۆشی له زهتی خوۆی ههیه: له زهت هیچ نیه جگه له قهتیسکردنی ئازار. نه خوۆشی هه لمالینی سره سه تحیه کانی ئازاره. رهنگه ئازار خوۆی هیچ نه بیته! رهنگه زهینی بخهینه سه ر و نه مینیت و په رش بیته وه: چونکه ئازار ناتوانیت هینده ی زهین په تی و دلره ق بیت. نه خوۆش زمان ته تک ده کات... نه خوۆش سیکس له گه ل زماندا ده کات: زمان ته نیا به شه هوه تی نه خوۆش تیر ده بیته...

نه خوۆشی گه یشتنه به نا ئاگایی (به لام ئه و کاته ی که هیشتا به ئاگاین). نه ست پیکهاته یه کی وه ک زمانی هه یه (لاکان)... نه خوۆشی ده رگای نه ست ده کاته وه له ناو زماندا. هه رکاتیک خودا که ی ناوه وه ت نه خوۆش که وت ئه و بزانه مولحیدیت!: مروۆف له نه خوۆشیدا که لکه له ی خودا بوون ده که ویتنه سه رییه وه (به مه رجیک نه یچه پینیت)... خودا خوۆی نه خوۆشییه کی خاوه.

نه خوۆش به... نه خوۆشی وه ک ئاوینه یه... نا: خودی ئاوینه یه...

گهر نه مکوژیت قاتلیت!*

کڼ له ئیمه ئامادهیه په یمانیکی سهخت دهرهق به خوئی ئیمزا بکات؟ کام نه خوښ ئامادهیه تاکو ئازار به مهرگ بگوړپتهوه؟ ئایا پیوه رهکانی ئهم مامه لهیه، ههمان پیوه ری قازانج و زیانن؟ پیټ باشتړ نیه که، که لتور و سیاست و دین دهست له په یماننه که وهرنه دهن؟ پیټ خوښ نیه گهر بو په که مجار و دواچاریش بیټ، بهو وه همه وه سهر بنیته وه که ئیدی له توړهکانی که لتور و سیاست و دین دهرچوویت؟ به لام زوړیش دلنیا و دلخوښ مه به، چونکه له راستیدا بوچونیک ههیه و پیی وایه مهرگیش پرویه کی ئوبیکتیقی ههیه و به سیاسی ده کریټ. به مانایه کی تر، مهرگی تو قاچیک کی له ناو ئوبیکتنه بی شومارهکانی دونیادایه وه ک سیسته مه کان و گوتاره کان. دیاره (تو)ش ده زانیت که په یماننه که دیوکی تری ههیه. ئهو دیوهی که چیتړ پرووت و تیوړی نیه و به ته واویش مه لموس و کونکریت نیه. دیوکی سویکتیقه و ده خزیته بنک و بناوانی. په یماننه که ده شیټ بهو کیسه په کوټایی بیټ که «ئیقان» ی تیکه وت. مه به ستمان له ئیقان ئیلیچی کاره کتاره به ناو بانگه که ی تو لستوییه له داستانی (مهرگی ئیقان) دا.. ئیقان ئیلیچ لهو کیسه تاریکه ده ترسا که له سنوره بی سنورهکانی کوټایی ژیانیدا خه ریکبوو تیی به رده بووه وه، به لام هوکاری ترسه که شی نه ده زانی. ئهو کیسه په کوکه ره وهی ئهو ساته سوریالی و تاریک و غه ریبهیه که پیده چیت نه خوښه کان له کوټاییهکانی سهرمه رگدا تیی به ربینه وه. لهو له حزانه دا به زور مانا مروځ هیشتا دیلی زمانه، به لام گرژبوون و په رته وازه بوونی زمان. ده توانین به مانایه ک له ماناکان بلین، ئهمهیه سنوری نیوان نه بستراکت و کونکریت! ئهمه ئهو چرکه شل و نیمچه- تیوړیبهیه که راقه هه لنگریت. له پاش په یماننه که وه ده شیټ به سوریالیبه تیکی کورتدا تپه رین و ئازار بگوړین بو چیټر.. به لام چرکه ساتی پیش په یماننه که ش بو هه موومان جیی هه لوه ستهیه: چونکه په یمانیکه

که به فۆرم و پروخسار مه رگی لئ ده که ویتته وه و به ناوه پۆکیش چاوه پۆین ئارامیی لئ بکه ویتته وه. به لام ئه وهی که دوا جار له هه مبه ر په یمانه که دا ده مانوه ستینیت زالبوونی فۆرمه به سه ر ناوه پۆکدا. واته مه رگ وه ک ئه و فۆرمه به تاله خوئی پیشان ده دات که هیچ قولی و ناوه پۆک و ناواخنیک ناگریته خوئی. مه رگ جگه له فۆرم هیچی تر نیه، چونکه جگه له خوئیشانان هیچی تر ناخاته وه.

له ۱۹۶۶-۹-۲۲ له باکوری ئوسترالیا، نه خوئیک شیره نهجه به یارمه تی پزیشک و له ریگه ی یاساوه خوئی ده کوژیت. به پی ئه و راپۆرته، ئه وه یه که مین مه رگی ری پیدراوه که پزیشک له ریگه ی یاساوه کوئایی به ئازاره کانی نه خوئیک ده هیئیت. ئه تانازی (Euthanasia) ناوی ئه و جوړه مه رگه یه که به سه ر نه خوئیک بی چاره سه ردا پیاده ده کریت و به نیه تی پزگارکردنی، ده مرینریت. ئه م جوړه مردنه، هیشتا نه کراوه ته ماده یه کی یاسایی سه رتا پانگیر و گه ردوونی. ئه وه ی که ریگری ده کات له به یاسایی کردنی، کومه لیک فاکته ری سیاسی و که لتوری و دینیین. هه ندیک که س ئه وه شی بو زیاد ده که ن که کیشه که ره هه ندیک ته کینکی و میکانیکی هه یه و چوئیه تی مراندنی نه خوئیه که ش بایه خی خوئی هه یه. له م چرکه یه دا که م نین ژماره ی ئه و نه خوئانه ی که له نه خوئخانه کانی دونیادا، تال و ته نیا ده یگوزه ریئن. تالییه ک که ئومیدی چاکبوونه وه و شیفای لئ ناگریت و یاسا و که لتور و عه قیده کانی زوریک له ولاتانیش «ئه تانازی» ره ت ده که نه وه. گه رچی مشتومر هه یه له سه ر به یاسایی کردنی «ئه تانازی»، به لام که میش نین ئه و ریژه یه ی که پیشوازیی لئ ده که ن. پیشوازیکه ران، له قه شه و فه قیهه کانه وه ده گریته وه تا کو بیرمه ندانی ئه خلاق و پزیشکان. به شیکی مشتومر که له سه ر ئه وه یه که ئایا ره زامه ندی و دوا پریاری نه خوئیه که به هه ند وه ربگریت یان نا. ئاخو پریاری که سانی نزیکه ی نه خوئیه که له کویدا و چوئ وه ربگریت. له گه ل ئه مانه شدا، ناپیت ئه وه مان بیرچیت که پیاده کردنی «ئه تانازی» به بی پرسی نه خوئیه که به کوشتن (قه تل) ده ژمیردریت.

له راستیدا کیشه که بو که لتور و دونیای ئیمه زور قورستره. ئه وه ی کیشه که ی قورس کردووه زنجیره یه ک فاکته ر و ریشه ی قولن که رووبه ریکی گه وره ی ده ویت بو تاوتوئی کردن. مروقی ناو که لتوری ئیمه، ژیان و مردنی له یه ک ده چن. ژیان و مه رگ بو ئه و ریزیک تابو و جه بر و ئازارن. مردنیشی وه ک ژیانی، له دهستی ئه وانی تر و له ناو کوئنتیکستی ره قی ژیانی ئه وانی تردایه. هه موو فۆرمه کانی یاسا له دونیای ئیمه دا، ده ستیان کردووه به دهستی یه کدا بو ئه وه ی مافی مه رگیشمان لئ زه وت بکه ن. ئه م یاسایانه له ژیر فروفیللی ره تکرده وه ی مه رگی

جهسته پیدا، چه ندین مه رگی په مزی و پروپوښکراو له مروقی ټیمه دا ده چپین. په تکرده وهی مه رگی خوویستانه ی نه خوښ، هه ندیک ده لاله تی جیاجیا ده دات به ده سته وه. ده شیت په کیان نه و راستیه دیاله کتیکیه بیت که په تکرده وه که له خویدا هه لی گرتووه. که پیمان ده لیت مه مره و بوټ نیه بهریت، ده لاله تیکی ناوښینی له خویدا شاردوټه وه. ده شیت بهم جوړه په تکرده وه که لتووریبه که له چه پانندن رزگار بکه یین و دایر ټیښه وه: مادام بوټان نیه بژین، بوټان نیه بهرن. یاخود بهم شیوه یه ی تر: مه مره چونکه نه ژیاویت!

له فیلمی (the sea inside) دا، دیوه فلسه فییه که ی نه م کیشیه په پامانده گریټ. فیلمه که تهرخانه بو کیشیه نیوان (رامون) ی نه کتهری سهره کی و دادگا. (رامون) له تهمه نی گه نجیوه تووشی ئیفلیج بوون دیت و ده که ویته سهر جی. دوا ی نه وهی که ئومیدی چاکبوونه وهی نامینیت، ده یه ویت خو ی بکوژیټ، به لام دادگا ریگه ی نادات. له م نیوه نده دا، قه شه یه ک هه یه و نه ویش به هه مان شیوه ئیفلیج و دهرده داره. به لام نه وهی که (رامون) و قه شه که لیک جیاده کاته وه، سه پرکردنیانه بو ژیان و مهرگ و ئازادی. له گه رمه ی دایالوگی هه ردووکیاندا، دوو پرسته له دایک ده بیت که به جوړیک له جوړه کان، ناوکی فلسه فیی کیشیه که کورت و پوخت ده که نه وه. کاتیک که (رامون) داوا ی ئازادی ده کات بو نه وهی خو ی بکوژیټ و له و بیهوده ییه بیته دهری، له گه ل کابرای قه شه دا دهرگیر ده بیت. قه شه که به (رامون) ده لیت، ئازادییه ک که ژیان ت لی بسینیته وه که ی ئازادییه؟! (رامون) ش هه مان پرسته ئاوه ژوو ده کاته وه و ده لیت، ژیانیک که ئازادیت لی بسینیته وه که ی ژیانه؟! لیره وه ده زانین که کیشیه که له بونبه ستدا ده ژی و ریشه یه کی هه لواسراوی هه یه. تیده گه یین که ئازادی و ژیان چون پروبه پرووی یه کتر ده بنه وه! ده گه نه جیه ک که به پرووی نازانین ئازادی گرنکه یاخود ژیان؟ ئایا په یوه ندی ئازار بهم دوو چه مکه وه چیه و چونه؟ ئاخو ژیان له و ئازاره گرنگتره که نه خو شه که ده یچیژیټ؟ ئایا هه ر به راست ئازادییه ک که ژیان ت لی بسینیته وه ئازادییه؟ له وه ش گرنگتر، ئایا دواختن و پیشختنی مهرگ هیچ په یوه ندییه کی به ئازادییه وه هه یه؟ گه رچی وه لامی نه م پرسیارانه بو به یاسایکردنی کیشیه که گرنکه، به لام (رامون) له فیلمه که دا وه لامیکی پوخت و ئاماده مان بیرده خاته وه. نه و ده لیت: ژیان مافه نه ک نه رک. واته ژیان به خششیکه و ده توانین ئازادانه مامه له ی پیوه بکه یین. نه ک نه وهی نه رک و ئیجبار بیت و نه توانین نه م ئیجباره بشکینین.

(امید مهرگان) نوسهر و وه رگیږی ئیرانی، و تاریکی به ناوښانی (سیاسه تی مهرگ: ئیلیاس،

فۆكۆ، ئاگامبېن) نووسیوه. میهره گان له و وتاره دا، لیکچواندنیکی قه شهنگ درووست ده کات له نیوان مهرگی نه خو شه بئ چاره سه ره کان و هومۆسا که ردا. هومۆسا که ر تیزیکی به ناوبانگی فه یله سووفی ئیتالی، جورجیو ئاگامبېنه و به مانای (مروقی پیروژ) دیت. هومۆسا که ر ئه و که سانه بوون که له رۆمای دیریندا، کوشتیان سزای له سه ر نه بووه. واته کوشتیان وه ک تاوان نه ده بینرا و نه ده هاتنه ناو پانتایی یاساوه. هومۆسا که ر نا کرپته قوربانای و له هه ردوو لا نه فییه و خوداش قبولی ناکات. گه ر نه خو شه بئ چاره سه ره کانای ئه مپرو، هومۆسا که ره کانای دوینی بن، ئه وای لیره وه به دیدی ئاگامبېن مهرگ سیاسی ده بیته وه. ریشه کانای ئه م سیاسیوونه ده که ونه هه ندی جیگاوه که ئاگامبېن زور به وردی ده پیشکنیت. به کورتی، مهرگ لیره وه ده خرپته ناو یاساوه بو ئه وهی کوشتی هومۆسا که ره کانای ئه مپرو بخرپته ده ره وهی یاساوه. ده شیت ئه م هومۆسا که رانه ی ئه مپرو، بستیک زیاتر بچنه پیشه وه و سه رباری رزگار بوونی خو یان، موری خو یان بدن له په یمانه که. موری که که به شیکی گرنگی په یمانه که پیکده هیئیت و ئیقان ئیلیچ زووتر به چهند وشه یه ک ده ری بریوو: «به لئ، من هه مووتانم خستوته زه حمه ته وه، هه موو بیتاقه تن». گه ر هه موو ره هه ندیکی شه هاده تئامیزانه و شه هیدئاسا له نه خو شه کان داها لین و به ساده یی بیاننیرین بو مردن، ئه وای دیسان ناتوانین له و رسته یه ی ئه وان که م بکه ینه وه که ده نگدانه وه یه کی شه هیدئاسای هه یه. رسته که دیسان له زاری ئیقانه وه دپته ده ری و بئ ئه وهی به مهرگی ئه تانازیدا تپه رپیت، شه هیدئاسایانه ده لیت: «که مردم ئیدی وه زعه که باشتر ده بیت».

ده بیت دان به وه دا بنین که تا کو فۆرمی ژیا مان باشتر نه که یین، ئه وای ناتوانین مهرگیشمان باشتر بکه یین. به وته ی (نۆریرت ئیلیاس)، چۆنیه تی ژیا ن، چۆنیه تی مردنیش دیاری ده کات. ئیلیاس له کتیبی (ته نیایی سه ره مهرگ) دا، ته نیایی نه خو شه کانای ئه مپرو مان بیرده خاته وه. په یوه ندی جه سته و شارستانییه ت و مهرگ ده وروژینیت. به دیدی ئه و، نه خو شه کانای ئه مپرو، سه رباری پیشکه وتنی دوخی ته ندرووستی، که چی ته نیاتر ده مرن. نه خو شه کان له ساته وه ختی گیانه لادا، ئیدی له سیسته می کۆمه لایه تی ده رده چن و ده کرپنه ده ری. سه رباری ته نیاییه که ی خو یان، مردنیش بیري ئیمه ده خه نه وه. دیاره بیرخستنه وهی مردن بوخوی فۆرمیکه له تابو و زورجار مروقی رۆژئاوایی له بیري خو ی ده باته وه. پیده چیت بوچوونه کۆمه لئاسییه کانای ئیلیاس به ته واوی به سه ر نه خو شه کانای ئیمه دا پیاده نه بن و کۆنتیکستی کۆمه لایه تی و ژینگه یی ئیمه جیاوازتر بیت. وه خته بلین که نه خو شه کانای ئیمه، هیشتا بریار نیه بینه

هۆمۆساکەر و پیروزیی خۆیان له دەست بدەن. له وهش زیاتر، جهستهی نهخۆشهکانی ئیمه هه لگري خهرمانهیهکی تابوئاسایه و مردن ناتوانیت بئ نرخی بکات. تهرمی مردوووه کافمان موبارهکن و له گه ل پیروزییهکی کهلتوری و دینیدا دۆنادۆن دهکن! مرۆقی ئیمه گهرچی نایه ویت له و ته نیا ییهی مرۆقی غه ربیدا بهریت، به لام خه ریکه هیدی هیدی له گۆشه یهکی نهخۆشخانه کاندایه نیا نه سهرده نیتته وه. هه ر لیره وه، پرسیاریکی تر که کهلتوری ئیمه له خۆی بکات ده شیت ئه وه بیت، له داها توودا ئهم ته نیا ییه نایته به هانه یهکی زیاتر بۆ ئه وهی ئه تانازی قبول بکهین؟ ئه تانازی خۆی ته نیا ییه و له پال هه ندی دیارده ی تر دا وه لامی جیددیان ده ویت. له بار دبردی کۆرپه له، یه کیکه له و دۆسیه هه لواسراوانه ی تر، که دوور بیت یا خود نزیک کهلتووری ئیمه ش ده خاته بهرده م بریاردان. هه ندیک دهنگی ناو کهلتوری مه سیحیهت، ئه تانازی رهت ده که نه وه چونکه مه سیبیهت به دینی ژیان ده زانن. ئه و پرسته یه ی عیسا ی مه سیحیان له بیره که وتوویه تی، من «ژیانم بۆ هیناون نه ک مه رگ». ئهم پرسته یه له و پرستانه یه که دینهکانی تریش بئ دوودلی هه لی ده بژیرن و ده یکه نه مانشیتی خۆیان، به لام ئهم قسه یه بۆ ئه مپرو نه به هایه کی تیوری گه وره ی هه یه و نه نرخیکی پراکتیکی و واقعییش. گه ر زیاده ره وی نه بیت، به هایه کی شیعریشی نیه. دوا جار درووشمیکی کز و غه ربیه و بۆ دونیا ی ئه مپرو کۆمیدیه. ئه و ژیانه ی که ئه وان بۆ ئیمه ی دینن، له زۆر باردا پیچه وانه ده بیتته وه و ده بیتته مه رگ. له بهر هیه نا، ته نیا له بهر ئه وه ی که دین به ناهه ق ده ست بۆ تیۆر ده بات. هه لومه رگی تیرویزه کردن هه لومه رگیکی سه خت و نامۆیه به عه قلی دینی. به کورتی، ئه وه ی ئه وان حیسابی تیۆری بۆ ده کهن، هیه چی نه جگه له و پرسته یه ی سه ره وه و ئه و میژوو هه ش که ده که ویتته دوا ی پرسته که وه. ئیستا ئیدی پرسته که به ئاوازیکی تا راده یه ک تراژیدییه وه سه رده رده هینیتته وه و شارستانیه تی نوێ پیمان ده لیت: «مه رگم بۆ هیناون نه ک ژیان». مه رگیک که ئه مجاره یان ناومان ناوه ئه تانازی و به بئ بانگه شه ی قه به و ناقولا، ده توانیت بریکی زۆر ژیا نی له خۆیدا هه لگرتیت!

جهسته دوو رۆحی ههیه

یه کهم، جهسته دوو رۆحی ههیه:

له دنیای ئیمه دا، گوزارهیه کی باو ههیه و ده لیت (رۆح خۆشه ویسته). لیره وه به دیوه زمانه وانیه کهیدا باز به سهر جهسته دا ده دریت و مه حبهت بو (رۆح) ده رده پردریت. وه کو ناوه رۆکیش، هه موو ژیان کورت ده کریته وه بو مانه وه. هه موو پرۆسه ورد و گرنکه کان له ژیر درووشمی زیندوووی و مانه وه دا ترۆ ده کریت. به کورتی هه ر ئه وه نده به س نیه که بمینیته وه و رۆحت پاریزراو بیت. کیشه که له ویدایه که بزاین رۆحه راسته قینه و بینراوه که له کویدایه. پیویسته ماسک و ریای ئه م گوزارهیه دامالین و گوزارهیه کی که میک راستگۆتری لی درووست بکهین. بو ئه مهش په نا بو رسته یه کی گرنگی قیتگنشتاین ده بهین و بو به رژه وه ندی خۆمان ده پیشکنین. له راستیدا رسته که رسته یه کی ئاسایی نیه، به لکو به ها و حورمه تی ئه وه ی هه یه که ناوی بنیین یه کیک له (مونا جاته زهینی) یه کانی قیتگنشتاین. ئه و ده نوسیت (دهم و چاو، رۆحی جهسته یه). ده توانین بهر له هه ر فیلیکی دینی و غه بیانی، رۆحی دیکه بو جهسته دا بنیین. ئیدی جهسته خاوه نی رۆحیکی رۆژانه بیتر و نزیکتر و بینراوتره. روو خسار یا خود ده م و چاو، ئه و رۆحه یه که بی درۆ و ریا ده توانین وه ک رۆحی راسته قینه ی جهسته قبولی بکهین. روو خسار ته نیا ده لالهت نیه له ده میک و لوتیک و دوو چاو، به لکو هه موو شوناسه ره مزی و کۆمه لایه تی و ئینسانیه کان له خۆیدا کۆده کاته وه. ده م و چاو، ئه و رۆحه مه لموس و خۆشه ویسته یه که ناتوانین دانی پیا نه بنیین. له ژیانی که لتوری ئیمه دا، روو خسار وه ک رۆحی گرنگ و راسته قینه ئاماده یه و که لتوره که پره له ئاماژه ی رۆژانه یی. هه ر زۆر به ساده یی، کیشه ی شهره ف له که لتوری ئیمه دا کیشه ی ده م و چاو. شهره ف واته ده م و

چاویکی کۆمه لایه تی و سایکۆلۆژیت هه یه و ناتهووی بیدۆرینیت. ته نانهت زۆرجار ئاماده یین که ئه و پۆحه ناونشین و غه یبی و ته قلیدییه، بکه ینه قوربانی ئه و پۆحه ی که فیتگنشتاین باسی ده کات. زۆرجار کوشتن و کوژاندنه وه ی ئه و پۆحه باوه هه لده بژیرین بو ئه وه ی ده م و چاوی کۆمه لایه تی و که لتوری نه دۆرینین. ئیستا ده توانین گوزاره باوه که بگۆرین بو ئه م گوزاره یه ی تر که هه موومان له ژیره وه قبولمان کردوو: ده م و چاوی جه سته خو شه ویسته. ده توانین ئه وه شی بو زیاد بکه یین که: که ئه مت دۆراند، ئه وی تریشیانت دۆراندوو. واته دۆراندن و برینداربوونی پۆحه ناونشین و باوه که، دۆراندن و برینداربوونی پۆحه فیتگنشتاینیه که شی به دواوه ده ییت.

که م نین ئه و چیرۆکانه ی که له دنیای ئیمه دا، ته عبیر له ئه وله وه یه تی پۆحه فیتگنشتاینیه که ده که ن. هه موو ئه و چیرۆک و فیدیویانه مان دیوه که تیایدا مروقی ئیمه چ شه رپک له سه ر پوو خساری خو ی ده کات. به رامبه ر به وه ی که په لاماری پوو خسار (شه ره ف) سی دراوه، ده که ویته تۆله له پوو خساری ئه وی تر. ده که ویته ئه تک کردن و کوشتنی پوو خساری ئه وی تر. گه رچی په لاماری جه سته ی ده دات و حه ره می جنسی ئه وی تر ده شکینیت، به لام له راستیدا په لاماری ده م و چاوی ده دات. په لاماری ئه و پوو خساره کۆمه لایه تی و هه ستیاره ی ده دات که جارپکی تر به زه حمه ت پیشانی کۆمه لگا ده درپته وه. ئه وه ی که هه موومان خو شمان ده ویت ئه و پۆحه دنیایی و بینراوه یه که ده که ویته پیش پۆحه خوداییه که وه. ده که ویته پیش ئه و پۆحه وه که مردن ده برپیت و بریاره جه سته ی له سه ر زیندوو بکریته وه. دنیای ئیمه پره له گوزاره ی درۆزن و پوو که ش، ئه و گوزارانه ی که ده بنه سه رقاپ بو گوزاری قولتر و زیندوو تر.

وینه ی که س و کاری ئه و کچانه بیننه وه به رچاوتان که په لاماری جه سته ی کورپک ده دات. کیشه که له ویدا نیه که ده سترپژی ده کریته سه ر جه سته و ئه تک ده کریت، له راستیدا ئه وه ئیشه په مزیه که یه. کیشه که له ویدا یه که نیه ت و مه رامی راسته قینه ی ئه تککه ره کان ئه وه یه پوو خساری بکوژن. پۆحه بینراو و دنیاییه که بکوژن. بو نمونه گه ر ئه تکی تر هه بووایه و شوینی هه ستیارتر هه بووایه ئه و ئه تککه ره کان ده ستیان بو ئه و شوینه ده برد. له زه ت لیره دا له زه ت نیه له خودی ئو یکتی جنسی، به لکو له زه ته له ئه تککردن. به م مانایه، که لتوری ئیمه له زه ت وه ک له زه ت به کارنا هینیت. له زه ت ده یته جیگره وه ی شتی تری وه ک تۆله و ئه تک و ناموس. له سیاقی که لتوری ئیمه دا ئه تکی نیرینه گه وره ترین ریگایه بو ئه وه ی بچپته وه سه ر پوو خساری و بیکوژیت. له رووداویکی وه هادا، کوشتن ئاسانتره به لام بچوکتریشه. ده کرا

کوپره بکوژریت و پوچه ناونشینه که ی بکوژنریته وه، به لام ئه وه ی بو تیرورسته که لتورییه کان گرنکه کوشتنی پوچه راسته قینه که ی جهسته یه. گهر دیوی ناوه وه ی کیشه که بخهینه پروو، ئه وا به شیک له پرووی راسته قینه ی شهره ف له کومه لگای ئیمه دا که شف ده بیت. تاک له کومه لگای ئیمه دا دوور و نامویه به جهسته، ساده و راسته وخودهستی به جهسته ی ره گزه که ی تر دا ناگات. کاتیکیش له جهسته ی که سیکی خو ی نزیک ده بنه وه، ئیدی به مانا دهروونشیکارییه که ی، تووشی ئیره یی ده بیت. ئه و چه پاندنه ی که هه لیا نگر تووه، ئاوه ژوو ده بیته وه به سهر ئه وی تر دا. ده یه ویت ئه وی تریش له هه مان چه پاندنا بژی. ئیره یی که له که بوو و سه رکوتکراو هه یه و ناهیلیت ئه وانی تر له جهسته ی که سی مه حره م نزیک ببیته وه. نزیک بوونه وه له که سانی نزیک، کردنه وه و به ره لآبوونی ئه و ئیره یی نه نوستووه یه. ئه مه ریشه یه کی قوول و سایکولوژیی کیشه که یه.

دوچار ئه وانه ی که توند ده ست به ناموس و شه ره فه وه ده گرن، ئه وانه ی که پرووخساری کوپره تیرور ده که ن، ده گه رینه وه و ئه م پرستانه یان پییه: باش بوو نه مانکوشت ئه گینا پرزگاری ده بوو... سه رشوپی (پرووخسارکوژی) له فیشه ک و کوشتن گرنگتره...

دووهم، جهسته یه ک له ویدا که وتوو:

مروّف له سه ره تاوه که له دایک ده بیت جهسته یه کی بی ناوه و، کاتیکیش که ده مریت ناویکی بی جهسته یه. ئه مه هه کایه تی هه ره ساده ی جهسته و ئینسانه. ناولینان به مانایه ک له ماناکان، پرزگرتنه له بوونه وه ری ناولینراو. ده شیت ئه و بوونه وه ره مروّف و جهسته بیت یاخود دره خت و دیارده و شته کانی تری ناو دونیا. له م دیدگایه وه سه ره تا که دینه دونیاوه، حورمه تیکی ئه وتوی جهسته ناگرین. توژیک دره نگر ناوی جهسته ده نین. مروّف چیه جگه له خوّه لآوسین به جهسته دا. له و کاته وه که ناویک ده لکینین به جهسته وه، ئیدی ئه رکه کانی جهسته ده ست پیده کات. جهسته ناچاره تا ساته وه ختی مردن، سیزیفانه وه زیفه کانی خو ی پیاده بکات. سه رباری ئه و قه ده ره شومه ی که جهسته هه یه تی، دونیای ئیمه وه فایه کی ئه وتوی بو جهسته نیه. به شیک زوری ئه م بیوه فایه بو جهسته، ده گه ریته وه بو په یام و میراتی خودای ئیسلام بو دونیای ئیمه. ده شیت خودا رقی له جهسته بیت. خودا جهسته

بو خوئی هه لئابژیریت (لم یلد ولم یولد). خودا ته نیا ریزیک ناو ده لکینیت به خوئی هوه و جهسته نه فی ده کاته وه. ده شی خودا جهسته یه کی به ردین و بتین بو خوئی هه لئابژیریت، به لام پارادوکس ده بیت هوه له گه لئلوهیه تدا و له م دوخه ش هه ل دیت. جاریکی دی جهسته ی ئینسان بو خوئی هه لده لئابژیریت هوه و دیت ه ناو جهسته وه و له م جهسته یه شدا یه کسه ر له خاچ ده دریت. خودا گه ردوون ده کاته وه به جهسته ی خوئی، به لام مروقه کانی ناوی نابنه وه به به شیک له م جهسته یه و له خودا بوونی خوئیان سل ده که نه وه.

ده شیت به شیک له گومانی مروق به رامبه ر به حه کایه تی زیندوو بوونه وه، بگه ریت هوه بو ئه و ئیهانه یه ی که به جهسته ده کریت. خودا کان دوا ی مه رگیش جهسته نابنه وه بو خوئیان. هه موومان به شداریی ئه و مه راسیما نه مان کردو وه که جهسته ده به یین بیشارینه وه. به ر له شاردنه وه ش بیوه فای خندا کاغمان بو ده رده که ویت به رامبه ر به جهسته. جهسته یه ک له ویدا که وتوو و پاش ئه و هه موو وه زیفه یه سارد و ساکت کوژاوه ته وه. له چیروکیکی خه یالیدا، پیره میردیکی ئیماندار هه یه و ده که ویت ه ناو گومان و توره یی و هه لچوونیککی ناوه کییه وه. ئه م پیره میرده خه یالی ئه وه ده کات که سبه ینی ده مریت و جهسته شی هه ر له سه ر زه وی ده مینیت هوه. ئه و بیر له وه ده کاته وه که یه که مین به لگه ی زیندوو بوونه وه و ریزگرتنی جهسته، ده بوو له ویه ده ست پی بکات که جهسته له ویدا ته خت و ته نیا نه که ویت. ده بوو خودا کان له گه ل مردندا جهسته ش بگوازنه وه و سه نگ و حورمه تی رابگرن. ئه و پیره میرده به و خه یال وه ده ژیا که ده کرا جهسته بفریت و بریت بو سه رزه مین و دونیا و مه له کوت. به ر له وه ی له ویدا بکه ویت، به رزبکریت هوه بو ژیانیککی تر. هه لبه ت به ر له وه ی که جهسته له ویدا بکه ویت. به ر له وه ی مه رگ تان و پوی دابگریت و وینه یه کی تر و بی که لکمان بداتی له سه ر جهسته. ئه و ده که ویت ه ناو ئه و گومان و ته فسیری تره وه: ئه و کاته ی که جهسته له ویدا ده که ویت، سانه وه ختی که وتنی دونیا یه کی تریشه. لای ئه و چوون ده بیت دونیا هه ر هینده جیی جهسته بیت که عیاده ت و سیکس و خواردن و سه ما و سه ردان و نمایش و چالاکیه ره مزیه کانی تیا بگوزه رینیت. جهسته یه ک هه بووه، ژیان ی هه لگرتوو و مه رگی پی هه لئاگریت. جهسته یه ک که له ویدا که وتوو، به هیچ ئه لته رناتیقیکی دی قه ره بوو ناکریت هوه. یان وه ک خوئی ده لیت: ئه م قوره هه رگیز ناشیلریت هوه و جهسته یه کی تری لی درووست ناکریت. دیدی ئه م پیره میرده له و چیروکه خه یالییه دا، دیدیکه که مروق ده خاته سه ر زور خه یالاتی تریش.

سپیه م، جهسته ده بیته دهق:

ئهمرۆ جهسته له زور باردا سیفه ته کانی دهق وهرده گریت. جهسته زمانی ههیه و وهک دهق دهژی. ههم به شداره له درووستکردنی مانادا و، ههم له تیکدانی ماناشدا. له پوچیهوه تی کلاسیکدا جهسته وهک دیواری نیوان دوو پوچ سهیره کړیت. عاشقه کان گیانیکن له دوو جهسته دا. مانایه کن له دوو تیکستدا. نوسه ریکن له دوو دهقدا. پیشتر، نوسه ریکت له دوو دهقدا ده دوزیه و ناوت لیده نان نوسه ری فلان و فلان دهق. ئهمرۆ، ده قیکت ههیه لای فلان و فلان نوسه ر. جهسته له دونیای کالاپه رستی ئهمرۆدا، چیتر دیوار نیه. ئهو دیواره نیه که پوچ زیندانای کردییت، به لکو ئهو دیوارهیه که زورترین پهنگ و جل و کالای پیادا هه لده واسریت. جهسته ده بیته دیواری ریکلام و کالای و ماده ی ئالوگور. ده بیته کاغز و گوپزه ره وهی فره مانایی. جهسته ده بیته دهق و شوینی ته ئویلی جیاواز. شوینی تاتو و لوگو و تابلو. ئهمرۆ ئهم دهقه، نه شته رگه ری و «جرح و تعدیل» ده کړیت. به لاغه ته که ی ده بیته جوانکاری (تجمیل) و دوورکه وتنه وه له «وه زن!!» و سه ره پیچیکردنی قافیه. جهسته له مرۆدا پتر ده قیکی فورمالیستی یه و پشت به (سپینه وهی ئاشنایی- اشنا زدایی) ده به ستییت. پهنگ و سیما و چرکه ئاشنا و باوه کان ده سپرته وه. ماناش له فورمدا به ره هم دینیتته وه. فورمی قژ و چاو و ورگ و سینه جیی مانا کلاسیکیه کان ده گرنه وه. جهسته ئه بستراکت ده بیته وه بو قیدیو و وینه ی زور و زه به نده. هه ر فووتو و قیدیویه ک هه لگری نوسخه ی زور و خوینه ری زور و راقه ی زورن. جهسته ده بیته فووتو و له ژیانای شه خسی هه ریبه که ماندا ئه لبومیکی جهسته ی تری لی درووست ده کړیت. جهسته له م فووتووه بو ئه و فووتوی تر جهسته یه کی تره! جهسته له فه یسبوکدا هه موو جوړه کانی دهق به ره هم دینیتته وه: له دهقی سوریا لیه وه بو دهقی بی نوسه ر و دهقی دزراو.

ئهمرۆ سه رمایه داری به جوړیکی تر پرولیتاریا به ره هم ده هییتته وه: له ریگه ی به ریکلامکردنی جهسته وه. جهسته پتر دیوه مه جازی و میتافورییه که ی خو ی توخ ده کاته وه و ده لکیته وشه ی جوړاوجوړه وه، وه کو جهسته ی کو مه لایه تی، جهسته ی نه ته وه یی، جهسته ی شار، جهسته ی خوژین و... هتد.

دوچار جهسته ناویکی تره بو مرووف خو ی، زورچار ناویکی ماقولتر. روژانه جهسته مه سه رف

ده کریت. جهسته لیره وه بو ئه وی مانای نوئی وهرده گریت. جهسته زیندان ناچار ده کات که له دایک بییت (به پروخسه تی فوکو). جهسته له گوتاردا مانا و شوناس وهرده گریت. جهسته له ماله وه و قوتا بخانه و زیندان و هه لباردن و خویشانداندا مهسره ف ده کریت. جهسته له که شیکی وه ک خویشانداندا، ده بیته وه به مورادیفی مروّف و بگره زیاتریش. خویشاندان کوپونه وهی جهسته کانه. نوسینه وهی جهسته کانه. خویشاندان پیشاندانی جهسته یه: جهسته پیشاندان نه ک خویشاندان، جهسته یه کسانه به خو (خود)، خو به وه هه موو ئالوزیه وه دپته وه ژیر مانا و چه تری جهسته. ناکریت له ماله وه دابنیشین و ناوه کامان بنیرین بو خویشاندان: جهسته شتیکی له مروّف زیاتره.

چواره م، جهسته کاتی جیمان ده هیلت:

ئه وه جهسته ی ئه وی تره که جیمان دیلت. ئیمه تا کوئی و چ جیگایه ک له گه ل جهسته دا ده پوین؟ ده شیت یاده وه رییه ک دوایین خالی پچرانی نیوان من و جهسته یه کی تر بییت. ده شی مردنی من دابران و جیاپونه وهی جهسته ی من و ئه وی تر بییت. گهر ئه م ئه گه رانه بخهینه لاه و دوا ی ری و ره سمه که لتورییه کان بکهوین، ئه وا هه میسه جیه ک هه یه و تیایدا ماللایه له جهسته ی یه کتر ده کین. ده شی بهر له وهش که جهسته ی ئه وی تر بکه وییت و بهریت، ماللایه له جهسته ی بکهین. زور جهسته هه یه ده پون و نه مردوون و غوباریکمان بو جی ده هیلن. وینه یه کی زه نیمان بو جی ده هیلن و چیت له جهسته بوون چوونه ته ده ری. که سمان ناتوانین ته نیا بهرگه ی وینه کانی جهسته بگرین. جهسته که بوو به وینه، ده شپینه یاده وه ری. جهسته جهسته یه و بهس...

ئه و کاته ی که جهسته جیمان دیلت، ته واو خاکی ده بیته وه. خاکی به و مانایه ی که خوئی پرووت و ساده ده کاته وه و به و مانایه ش که (ده گه رپته وه سه ر ئه سلّی خوئی که خو له، که ناو خو له... له دونیای ئیمه دا). له دونیای ئیمه دا، جهسته کان ده نیردرین بو ناو خاک. له هه ندی که لتوری ترده جهسته کان به ناگر ماللایه ده کهن. لای ئیمه جهسته جو ره پیروزیه کی هه یه و ناسوتیتریت. ده شی په یوه ندی به وه شه وه هه بییت که له سیجری ناگری جهه نم که نه به یته وه. ئه و ناگره دواده خات بو دونیایه کی دواتر و جهسته ده خاته بهرده م ئه و ئه گه ره ی

که تووشی ئاگریکی گه وره تر بییت. له نه ریتی ئیسلامدا، جهسته وه کو توو ده چینییت و ده خریته وه ناو زه مینی دایک. لیره وه جهسته ده پواته وه بو ناو جهسته. چونکه به قهولی باشلار، زهوی وه ک منالدانی دایک گهرمه. جهسته پیش ئه وهی ناو بنییت و پی بخاته سهر زهوی له ناو جهسته یه کی تر دا بووه و به شدار بووه له مانا پیدانی جهسته یه کی تر دا.

له دوادواییه کانی سه دهی هه قده دا، شاعیریکی به ناوی (کریستیان هوفمان فون هوفمانس والډو)، شاعیریکی ده نویت که ناویشانیکی وه ک (عومری کورتی جوانی) سی هه یه. شاعیر ئه م شاعیره له وه سفی دازانی جهسته ی مه عشوقه کهیدا ده نویت. شاعیره که، به وتهی نۆربیرت ئیلیاس، بو خه لکی ئه مپو ناپۆمانسی و ناقولایه و به دسه لیه یی شاعیره که ی پیشان ده دات. شاعیریکی به و جوړه سارد و بیهرمه وه سفی جهسته ی مه عشوقه که ی ده کات که چو ن شی و شیتال ده بیته وه. ئه م شاعیره ده کریت ئه و دواسنوره بییت که ده که ویته نیوان ئیمه و جهسته ی

ئه وانی تره وه پاش مهرگ. ئه مه وه رگی پانیکی خیرا و سه ریپی شاعیره که یه:

عاقیبه ت مهرگی ره نگ په ریو، له گه ل گوزه شتی ئه یامدا

مه مکه کانت به سه ره په نجه سارده کانی ده ژه نییت

له علی له بی دلخوازت عاقیبه ت کال ده بیته وه

به فری شان ه گهرمه کانت ده بیته زیخی ساردوسر

پوشنایی چاوانی دلرفینت/ وه جو له ی ئه و دهسته نه رمانه ت

که دلی عالمی پفاندبوو/ هه لده وهرن ئه م ما زور زوو

پرچت/ که ئه میستا گو یه کی دره خسانی له زیر بردوو

به سورانی زه مانه، ده بیته چه پکیکی بی پهنگ و پروو

ساقی زیوینت / جا لاروله نجه ی شیرینت

هه موو له خاکدا راده کشین / ئا له و هه مووه، هیچ ده مینیتته وه

ئه میستا که سی وه سفی حوسن و جه مالی خوداییت ناکا

عاقیبهت هه مووی ده بیته عه ده م

ئه مئا ئه و دلّه ره قهت هیچی لی نایی

چونکه خوی ئه لماسی گرتوو

لایکه کانی «خودا» له فهیسبوک

زۆر جار داهینانه کان له سه ری بی خودا کانه وه دینه ده ری، به لام ده بنه شوینی خوڤمایشکردنی خودا کان. زۆر یک له زانا کان له خودا دوور ده که ونه وه، بو ئه وه ی پتر جیگه ی خودا قایم بکه ن. ئه مه ش ئه و پرسته شه عبیه مان بیرده خاته وه که ده رباره ی هه ندی شت ده لیت: تا زیاتر دوور که ویته وه، زیاتر دیت بو لات. فهیسبوک له و داهینانه یه که بی خودایه ک دایده هیئت و دواتر ده بیته یه کیک له ماله کانی خودا.

ئهمرۆ له دونیایه کی وه ک دونیای ئیمه دا، خودا ته نیا به که عبه و مزگه وته کانه وه ناوه ستیت و ده یان مالی ئه لیکترۆنی درووست ده کات. به واتایه کی تر، ماله مه لموسه کانی خو ی دینیتته ناو فه زایه کی مه جازیه وه. ئاماده بوونی ئیماندارانیش له م مالانه دا، ئاماده بوونیکه جیاوازتره. ده چنه ژووره وه و به ته نیشته ئه وی تری بی باوه ره وه، ئاماده ن. به ریه ک ده که ون و یه ک نابینن. سرووته کان له ماتریاله وه ده گۆرین بو نوسین و وشه و حزووری ئه بستراکت. پاسه وانی ئه لیکترۆنی تر درووست ده بن، ته نانه ت له زۆر باردا په یامبه ری ئه لیکترۆنی تازه تریش سه ره له ده دن. عیاده ت له فهیسبوکدا، جوړه عیاده تیکه تره. (که وه ک ئه وه وایه له ئه نته رنیتدا گوئی له رادیو بگرین). لایک و کۆمیت ده بنه نیشانه و جیی فه توا و ته کفیر ده گرنه وه. هه ندی دیارده ئاسویی ده بنه وه و له ستوونییوون ده که ون. دؤعا و نزا کانه به ره له وه ی بو خودای بنیرین، بو ئیمانداره شه رکه ره کانی ته نیشتمانی ده نیرین (تکایه شهیری بکه ن!- خواجه گیان قبولی بکه ی!). دؤعا له هیلیکی ستوونیه وه ده بیته وه به هیلیکی چه ماوه و دیته وه ناو فهیسبوک و ئامانجه که شی ده بیته زیادکردنی ئه ندام. ئایدۆلۆژیا به دیویکدا کار له سه ر ژماره و چه ندیتی ده کات. موسولمانان هه رده م گوئی قولاغی ئه وه ن که ئه ندامیک زیادبکاته سه ر دینه که یان. زۆر جار کار ده گاته درۆ و بوختان و بلاوکردنه وه ی

ههوالی کۆمیدیش. ههلبهت هاوکات، دینهکانی تر و تهواوی ئۆرگانه ئایدۆلۆژییهکانی تریش زیاتر لهسهر ژماره ئیش دهکهن. دینگۆرین، ژمارهگۆرینیشه. من زیاد دهکهم و ئهوی تر کهم دهکات. له فهسیبووکدا، لایکهکان دهبنه پیهوهری ژماره و ئهندام. خودا تهنیا لایکی ناوێت، کۆمیتیش زۆر گرنگ نیه چونکه پتر له چۆنیتیهوه نزیکه تاکو چهندی: ئیمانته تاکی بکهوه و شهیری بکه.

لیرهوه دۆعا دهبیته درووشمیکی ئایدۆلۆژی و کۆمیدی: له خودا بپاریوه دۆعاکهمان زیاتر شهیر بکریت! لهوهش سهپرتر ئهوهیه که دۆعاکه دیته دهرهوه و ناوهوهمان چیدههیلێت. دۆعا دهبیته بابته و ئۆبیکتیکی له دهرهوهی ئیمه. ههر لهبهر ئهمهشه که ژیهکه نمونهی ئهوه دۆعاکاره «تبی» یانه دیتیهوه که دۆعاکهیان به نوسراویک دهخهنه ناو ئامپریکی سورپینهوهوه و دهیسورپینهوه. واته پرۆسهی دۆعاکه کردنه که له دهرهوهی خۆت و به شیوهیهکی میکانیکی به ریوه دهچیت. دۆعا لیرهدا به ئۆبیکت دهکریت. ئهم به ئۆبیکت کردنه، درپژ دهبیتهوه بۆ ناو فهیسبووکیش. دۆعاکاران دهنترین بۆ دهرهوهی خۆمان و لهوی دهیسورپینهوه و شاشهی کۆمپیوتهره که له بری ئیمه دۆعاکه دهخوینیت. دۆعا له راز و نیازهوه، دهبیته پهیام و ریکلام و بانگهشه. مۆنۆلۆگهکانی ناو مرووف، دهچنه ناو پهپهکانی فهیسبوکهوه و دابهش دهکرین. له بهرامبهردا نهک دایالۆگ درووست نابیت بهلکو ئیمزایهکی ئهلیکترونی سهرهلهدهات و دهکهویته دهرهوهی مۆنۆلۆگ و دایالۆگهوه: لایک. نا-ئایدۆلۆژیترین ئهکتی ئیمانی دهبیته ئایدۆلۆژیترین ئهکت. بۆیه فهیسبووک نهک تهنیا ژینگهی بهرهمهتانهوهی ئایدۆلۆژیاکانه، بهلکو خۆشی خهریکه دهبیته ئایدۆلۆژیایا.

رهنگه ههندی له دۆعاکاران و دۆعانوسانی فهیسبووک بیته قسه و بلین، دۆعاکهین و بهینی خۆمان و خودایه و بهس. بهلام ئهوه باگراوهند و رهنگ و چوارچێوانهیان بیرهچیت که له فهیسبووکدا دهیهخشنه دۆعاکانیان. وینهی گۆل و فرمیسک و زهخرهفهی پشت دۆعاکانیان بیرهچیت. مرووف لهم دۆخهدا دهکهویته سهر کهلکهلهی منالیتی و دهشی بلیت: خودا چیت پیهوهری خۆی له بهزهیهوه دهگۆریت بۆ پیهوهری ستاتیکا. رازاوهترین دۆعا، دهبیته گیراترین دۆعاش!

فهیسبووک شینه بهلام جیا له ئاسمان. فهزا و فراوانی و ونکردنهکانیان له یهک دهچن. زۆرجار ئهوه ههسته داماندهگریت، که ههردووکیان تا ناکوته درپژ دهبنهوه. ههردووکیان له چهمکی پهیوهندی، مانای ناکوته بهرهم دینن. ئهویان له بهر فراوانیهکهی، ملکهچی پهیوهندی

نابیت. ئەمیشیان، دیسان له بهردهم لیشاوی په یوه نندیه کانداهه ستیګی ناکو تمان ده داتی. ئەوئ جیګای خودا و شته موباره ک و بالاکانه، ئیرهش نه یارانئ خودا و ئیسلام و په یامبه ران. دهنگه نادیار و نه شازه کان، ده توانن بنوسن و هیرش بکه ن و ئەم فهزا شینه بشیوئین! خودا چاری نیه و لیرهیه. هه م لیرهیه و هه م له ویشه. به زاراهه باوه که، ئەوئ واقیعه و ئیرهش مه جاز. هاوکات ده پرسین که فهیسبوک چ جوړه مایک ده به خشیته خودا؟ به ده رپرینه که ی مایکل هایم، (خودا) له نیوان ئەم جیهانه واقیعی و مه جازیه دا چی لیدیت؟ پرسیار یکی قورس و درپژخایه نه. به هه رحال چالاکیه کان به رده وامن و پرسیار هه لئاگرن. پرسیاره کان بو شتی تر و هه کایه تی ترن. ئەم فهزا مه جازیه، قه بیله یه کی سه یرتر له ئیمانداران درووست ده کات که جیایه له قه بیله کانی ناو میژوو. لیره به ته نیشته یه که وه، ده ست به ئیمانی یه که تره وه ده گرن و ده ست له ته نیایی یه ک هه لده گرن. وه ک ئەوه ی مه ک لوهان و دواتریش باس ده کریت، ده توانین له م گونده جیهانییه دا هه م ته نیا و هه م له ناو قه ره بالغییه که شدا بین. ئیمانداره هه ست ناسکه کان ته نیان له وئ. ئەوه ی ته نیاییه که یان ده شکینیت، لایکیکی ناوه خت و کو مینتیک سهر لیشیواوه. جار جاریش، به کلیکیک ئیمانی خو یان تازه ده که نه وه. یان کو مینتیک ده نوسن و ده شکره هه ر نه بنوسن. ((بروات به خودا هه یه؟ خودا خوئ ئاگای له دل مه / ئه ری تو باوه ر دکه ی کو دئ دونیا خرابیت؟ نه خیر الا به س خودئ دزانیته)). به م شیوه یه خودا و ئاخیر زه مان ده خه نه ده نگدانه وه.

زمان بو که رهسته و شته کانی ده ورو به زمان حوکمی پوچی هه یه. زمانیان بده ری و پوخت ده دهنئ و بو ت دپته قسه. له په یجیکدا وینه ی لاپتوپیک هه یه و له سه ری نوسراوه: (ئاگات له خو ت بیت، له پوژی قیامهت ده مه شاهد له سه ر تو). زمان ده درپته لاپتوپیک و پوچی وه بهر دپته وه و چاومان لئ ناتروو کینیت. ئەمه کو نترولی ئایدو لوژی ئیمان به سه ر فهیسبوکه وه. ده یه ویت لاپتوپه کانمان بکاته شاهد و جاسوس به سه رمانه وه. شاهینی نه جه فیش له گورانییه کدا ده لیت: (ئهمرو دونیا کورت بو ته وه له لاپتوپه که مدا، شه وان له فهیسبوکدا بیدار و پوژان بیخه وم). له بهر ئەمه یه که نیگای دینی، لاپتوپ وه ک ئەو جیهانه ده بینیت که عیادهت و لایک و کو مینتی تیا کو ده بیته وه. ته نیا کرداره سو بژیکتیقه کانمان ناپشکینیت و نایکاته شاهد، به لکو له ئویکته کانیشدا شاهد و چاوی تر ده دوزیته وه. ته نیا چاو و گوئ و عهورهت شایهت نین به لکو لاپتوپ و کال و میدیا کانیش ده بنه ئاوینه و جاسوس. پیویسته بترسین و لایکی په یجی بیدینان نه که یین. کو مینتی خراپه کاران بسپینه وه و

بلوکیان بکهین. (ئیماندارى راسته قینه خوۆى تووشى ئەم سەرئشەیه ناکات و هەر له پيشهوه ریکوئسته کهت قبول ناکات!!). بیرمان ده چیت که پیشتر سوپیکت و بکهرى چالاکیه کافمان بووین له فهیسبوکدا، که چی ئیستا لاپتۆپه کهمان ده کهینه بکه ر و شاهید. له وهش کۆمیدیتەر ئه وهیه، که سمان ناپرسین که دۆعا کافمان چۆن فهنا و پاسیف بوونه وه؟ مه گهر سهرقالی غهزا و جیهادی فهیسبوکیانه نه بووین؟ توۆ بلیی ئیمانمان نه بوویت؟! پهنگه به ئه دره سیکی تره وه هاتبینه ناو فهیسبوکه وه؟! لاکان ده لیت، عه شق بریتییه له به خشینی ئه و شته ی که نیمانه. ده شی ئەم تیزه ی لاکان بو عاشقانی خوداش له فهیسبوکدا راست بیئت. ده شیئ ئیمانمان نه بیئت بۆیه به خشیومانه! گهر ئه مه شیان به جیددی وه رنه گرین، ئه وا تیزه که ی تری نزیکه له راستییه وه: هیچ ئه ویکی تری ئه وى تر له ئارادا نیه.

ئه نتۆنی ئیستۆپ له کتییی (نه ست) دا، سهرنجیکی قه شهنگ له سهر کیشه ی خواست ده خاته پروو. ئه و پیی وایه کاتی منال داوای شتیک ده کات، هاوکات داوا و داخوایی خوشه ویستیش ده کات. که ده لیت (شیر...)، ته نیا شیرى ناویت. خوشه ویستی و دان پیا نانیسی ده ویئت: شیرم بده ری، چونکه منت خوش ده وی. ئه مه ریگایه کیشه بو تیگه یشتن له شهیره کان و لایکه کانی خودا له فهیسبوکدا. له هه ناوی ههر شهیر و لایکیکدا، شتیکی تریش نوستوه. خواستیکی تر خه وتوه و ئه مر ده کات خوشه ویستی بنییرین. گهرچی بریاره هیچ دین و په یامبه ریکی تر به ریوه نه بیئت، به لام ئه گینا ده شیا ئایه تیکی له م جوړه له خوداوه بو ئیماندارانی فهیسبوک بنییردیئت: لایکم بکه ن، چونکه منتان خوش ده ویئت.

ده شیئ ئه مپرو فهیسبوک گوړان به سهر مانای «سونهت» یشدا بیئیئت. ده شیئ سونهت چیتەر ئه نجامدانی رکا تیکی زیاتر و کرده وه یه کی یه ده ک نه بیئت. ئه مپرو ده توانین سهریک له فهیسبوکه کهمان بدهین و سونه تیکیشی له گه لدا ئه نجام بدهین. ده توانین له جیاتی خیر و هسه نه یه ک، لایکیک بکهین، نوژیکی ئه لیکترۆنی بکهین. نوینی کۆمیتتیک زانیی زوری ناویت بو بریایان و خوشکانی فهیسبوک، سونه ته که یان له ده ست نوژیکی ئاسانتره. له فهیسبوکدا ئیمانی په تی ته جه لا ده بیئت! له کۆمیتتیکدا (ته لاوه تیکی ئه لیکترۆنی) نوسرابوو: تا که متر سونهت لیره ئه نجام بدهیت، زیاتر رقت له خۆته. برایه کی (نا-موسولمان) یش بو نوی نوسیوو: تا که متر بزانیئت، زیاتر بروات به خۆته. ماوه یه ک دواتر، هه مان که س ئەم کۆمیتتەشی نوی، که گوزارشته له دۆخی سایکۆلۆژی و مه عریفیی خوینده واری راسته قینه: تا زیاتر بزانیئت، که متر بروات به خۆته.

کامو له یاداشتییکی کورتی ناو یاداشته کانیدا ده نویت: من له و که سانهم که «پاسکال» ده یانگوریت، به لام ئیمانداریان ناکات. ده کریت له رسته که ی سهره وه دا، ناوی پاسکال بسرینه وه و وشه ی فه یسبوک بخرینه جیگه ی. ده کریت رسته تازه که مان، ستراتیژی راسته قینه ی دانیشتوانی ناو فه یسبوک دیاری بکات. واته ده کریت ئه مه، خالی سهره تامان بیت له مامه له کردن له گه ل فه یسبوک دا. ده کریت فه یسبوک بمانگوریت، به لام ئیماندارمان نه کات. ئیدی له ئیمانی دینییه وه بیگره تا هه موو فورمه بچوک و گه وره کانی ئیمان. له ئیمانی ئایدۆلۆژییه وه بیگره تا ده گاته ئیمانی گه وره مان به خودی زانست و فه یسبوک خوی. وپرای فایرۆسه ئایدۆلۆژییه کان، فه یسبوک خوی دایکی به تاله و به کومینت و په یج و لایکی دلپاکان پرنابیته وه. له وهش غه مگینه تر ئه وه یه که هه موو لایکه کانی خودا، ناتوانن لایکی راسته قینه و واقیعی به رهه م بینن ده رهه ق به مروف.

که واته لایکیک بو مروف، گهر دوو دلشن ئه وا قه یدی نیه: لایکی خوتان بکه ن!!!

A large, irregular red shape with a torn, hand-drawn edge, centered on a white background. It contains white text and a vertical bar.

I

**From the
Absurdity to
Resistance**

Waleed Omer